

לחיפוש נצחיות רוח קדשו של אור האורות נחל נובע מקור חכמה

אבקמשה

רבי נח אבקמשה

סיפורם
המפעים של
ההורים שמצאו
את מוהרנ"ת
מדבר אליהם
מתוך העלים
לתרופה בשעות
ההתמודדות
הקשות

הפצת המעיינות בלמברג

פרק מופלא ממסכת חיינו של
החסיד המתגעגע רבי ישראל
היילפרין-קרדנור - ק"ז שנים
להסתלקותו למרומים

אומן זה לא הסוף...

סיקור מיוחד וזוויות יחודיות של
חסידי ברסלב על ההתחזקות
הרוחנית האדירה בצל הקודש
באומן בראש השנה

לב עיברי - לב בשור

גילויים מיוחדים על הקשר הנסתר
והמופלא של הגאון בעל ה'לב
העיברי' עם חסידי ברסלב ותורת
הנחל נובע בגלוי ובהצנע

ר' ישראל' המפיץ המדול' באומק הכל' הפואות וישועות' לב בוער' אכרין' כהעלים הקדושים' כהתחיל' כהתחיל' כהתחיל'

על קורות חייו של בעל הלב העיברי שהיה מקושר ומחובר בקשר טמיר ונעלם לחסיד ברסלב
סיפורם המדהים של חסידי ברסלב שדבקו ב'עלים לתרופה' בשעות הקשות וזכו להתגלות שלא מעלמא הדין
סקירה מיוחדת על המהפכה שמתחוללת מדי שנה בקיבוץ ההמוני באומן ראש השנה
על מאמצי-ההדפסה האדירים של ר' ישראל קרדנר בכל קצו חבל בארץ שנים קדומות

תודה מיוחדת ל בעולמה של ברסלב על המצאת חלק מהתמונות בגליון זה

י"ל ע"י
מערכת אבקשה
טל': 02-539-6363
פקס: 077-318-0237

©
כל הזכויות שמורות.
העתקה קטעי מאמרים,
או תמונות, אך ורק
באישור בכתב מהמערכת.

הגליון מודפס ע"י מ.א. הפקות
דפוס - כל סוגי ההדפסות
במחירים זולים
לקבלת הצעת מחיר משתלמת
במיוחד פנו לטלפון
052-7631367

עימוד ועיצוב גרפי: ח. חשין
7174645 @gmail.com

מעט כשה אבר בקטע נכחד
א קלארקייט
אין לעבן
אין מנה אמייל הייליג וזאונות און טאפנות. אבער למעשה
דאס זיך בארענט... וואס איז זי פשוט פון דעם!
02.560.7387
מערכת
ברסלב

03.50.111.06
קו נבספה
הקו של בני הישיבות
טורה
הפלה
טעמון
יזאת שאיט
נבספה

הכי מעניין. הכי מעודכן. אחי חזק!
• קו מוקד ברסלב •
02.999.3.148
שיעורים | עדכונים | ראיונות | תוכניות
077.22.787.12
151.8988.1307
4433.0613.0475
העברת שעות לענין רבני
24 שעות ביממה באחריות
בשלוחה 00
ש"ת מתוך בשידור חי
עם הר"ר יעקב נתן אגשין
כ"ס ש"ת בשעה 9.00 בערב

ארץ ישראל
079.704.0073
ארצה"ב
718.362.8870
ענבל לאנד
0330.350.3064
אור
ברסלב

מול טוב לידד המערכת שנטל חלק בהוצאת הגליון
העמוד לצידע נבדל.
אשר ליבו חם להפצת תורת רבנו הקדוש
הר"ר אפרים פורטני שליט"א
לרגל נישואי בנו ר' ישראל'ני
עם בת הר"ר בן ציון טרעפלד שליט"א
היו רצון שובת חרפה הגולה
תעמוד לדם שיהא בנין עדי עד
ולראות דורות ישרים ומבורכים מתוך ישוב ורחבת הדעת
בנים ובני בנים חלבים בורה ובמנוח בדרך רבנו הקדוש

50 רבנים של ניסים
ר' עמוס בוקובזה מספר על
הניסים וביית הכנסת החדש

54 30 אלף סטים ויותר
מדור להשקות אילנות עם הרה"ח
ר' נתן בורשטיין שליט"א

אם אתם שותפים ומכל סיבה
שהיא לא קבלתם את הגליון לכיתובם
נא השאירו הודעה במספר 026237686 שלוחה 3

04 המתיקות של מר-חשון
מאמר מאת הרה"ח ר' נ. שפירא שליט"א

06 הפלאות של הצדיק
מאמר מאת הרה"ח ר' יחזקאל ששון
שליט"א

46 הלילה הנורא במקדוניה
סיפור ההתקרבות המפעים של הבורח
היהודי שחשב כי הוא כבר החליט
בוודאות כיצד ידאח עתידו

לתרומות
ושותפות
בבית אבקשה
פנו עוד היום:
בארץ ישראל
02-6237686
בארצות הברית
845-650-9368

העולם צמח לרחמנות

כמים שאין להם סוף, אליהם צוללים כלל אנשי שלומינו אשר מתקבצים יחדיו כל אחד במקומו הוא, לתור ולבקש את הרחמים הללו, לדרוש אחר בעל הרחמים 'הרחמן האמיתי' שיכול להאיר את הדעת והרחמנות גם בבני אדם שנפלו ל'משא כבד של עוונות' שאינו שייך להם כלל, כלל לא! ככל שמעמיקים בדברי התורה הזאת מתחדדת אצל האדם כמה מוטעית היא התפיסה כי דל כוחו, ואין הוא יכול להתמודד לבדו בעולם מוטעה כל כך. עם כל לימוד בתורה הנלמדת, ואחר כל תפילה והתבודדות על הנאמר בה, אפשר לגלות בתדהמה כיצד כל הרחמים העצומים שרחמנו על עצמנו בכזה סוג של 'אהבה עצמית' - קורסים ברגע אחד.

החמלה היתירה על הגוף, הרחמים העצמיים מלאי האומללות, כמו גם הדרישות 'היתירות' שאנו דורשים מעצמנו בכל עת, שמקורם אף הוא באותם רחמים מדומים על שמנו הטוב שלא יתחלל חלילה, ושתמיד נִחָשֵׁב בעיני אחרים - לטובים ומוצלחים ביותר, כל אלו עומדים בעוכרנו כשאנו מבקשים לזכות באמת לטוב האמיתי והנצחי, להיות אנשים כשרים באמת כרצונו יתברך.

וכעוצם הכאב, עוצם הנחמה, כי מי שגילה את אוזנינו על הטעות האיומה בה אנו שורים ועומק העדר-הדעת שלנו על עצמנו המלווה אותנו עם כל הרמ"ח והשס"ה, הוא לא אחר מאשר אותו רחמן אמיתי בעצמו שעומד ומגלה בדבריו אלו בעצמם כי 'רחמן כזה הוא רק משה רבינו, כי הוא היה מנהיג ישראל, והוא יהיה המנהיג לעתיד, כי מה שהיה הוא שיהיה!' נשמתו הקדושה, נשמת משה רבינו מהימנא, היא זאת שמחוללת את המהפכה שכבר החלה ומתעצמת בהשקט, בימים אלו ממש, עדי תמלא הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, במהרה בימינו.

ובכן, החודש הזה נפגוש בין עלי הגליון שלנו, את האנשים שזכו לטעום מהדעת של אותה רחמנות קדושה ולהפיץ אותה לכל באי עולם, ואת פועלו הרחמני של הרועה הגדול שחם על נשמתו של כל יהודי באשר הוא שם.

נעבור ממאמר למאמר ומסקירה לסיפור, וניזכר בתקווה הגדולה שמחכה גם לנו, אם רק נשקיע את חיינו בלימוד ותפילה ובחיפוש אחר הרחמן הגדול שיביא את כולנו לתיקון הנצחי במהרה.

נ.ב.

לשותפינו וקוראינו הנכבדים!

לאחר הוצאת הגליון בחודש הקודם במהדורה מוקטנת, על מנת להקל על הקוראים בנסיעות הארוכות, קיבלנו תגובות מקוראים רבים על כך שהגודל הקטן פרקטי ונוח יותר, ומאידך היו שטענו כי זה מקשה על הקריאה, נשמח לשמוע את דעתכם בטלפון 02-623-7686 שלושה 5

בעת התגברה הגלות האחרונה והתעצמה טרם קיצה, חשכו המאורות, נאטמו הלבבות, ודווקא אל תוך אפילה חשכה זו הופיע אור האורות, תקוות הדורות, הנחל נובע מקור חכמה. ובדבריו הקדושים גילה את סוד היקום, סוד הרחמים, תאוות ליבו של כל נברא, הבה לי רחמים ואם אין... 'מי שהוא רחמן הוא יכול להיות מנהיג', פתח קודש הקדשים את דבריו בתורה הנלמדת "כי מרחם ינהגם", 'כי עיקר הרחמנות הוא כשישראל עם קדוש נופלין חס ושלוש בעוונות רח"ל, כי זהו הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות, לרחם על ישראל עם קדוש, להוציאם מהמשאוי הכבד של עוונות... לרחם עליו להכניס בו דעת'.

גיוואלד! כל מילה זוועת עד לב השמים. כל אות חודרת עד עמקי הלבבות, מגלה לנו מרחוק את קצהו של התיקון השלם בעת יתגלו הרחמים בשלמות על פני כל תבל, אליהם נכספים כל בני אנוש.

החידוש שבדבריו של הרבי מופלא הוא עד למאד, שהרי לכאורה, תשאל השאלה, כיצד יעלו בקנה אחד רחמים והנהגה. שהלא למיטב ידיעתנו, בשביל הנהגה דרושים תקיפות ועוצמה, עקשנות וקשיחות בלתי מתפשרת, ואילו כאן מתגלה כי דווקא הרחמים הם הכלי הראשון והעיקרי של המנהיג...

את התשובה לכך נוכל למצוא בהמשך דברי התורה הזאת, שם מתגלה כיצד הצדיק הגדול, נשמת משה רבינו המתפשטת שבכל דור ודור, עמל לעורר ולחזק את נשמות ישראל שנפלו לפח יוקשים. להפוך 'בהמות בדמות אדם' לאנשים בעלי דעת נכונה.

ולשם כך, הוא מראה לדרי מעלה הגדולים מאד שעדיין הם רחוקים מאד מאד, ואילו את הדרי מטה הקטנים והנמוכים הוא מעודד ומחזק שידעו כי ה' עמם אתם ואצלם, ומכל ירידה שהיא הם יכולים לשוב אליו ית' בתשובה שלימה. ואם כן, עולה כי ההבדלה והאבחנה לתת את הדעת הנכונה לאדם הנכון ולמצב המתאים - הם ההגדרה של 'רחמים'. כפי שפותח רבינו הקדוש בתחילת התורה כי 'מי שאינו יודע להתנהג עם הרחמנות, אזי יוכל לרחם על תינוק של ארבעה ימים, ליתן לו מאכל הצריך לגדול, ולא לקטן כזה' מתוך אי-הבנה ורחמים מדומים שגורמים להיפך הגמור.

ועתה, אחרי שלמדנו כי עיקר ההנהגה היא הרחמנות, דווקא זאת שלפעמים נעלמת מדעתנו, נוכל להבין כי מנהיג אמיתי הוא זה שמשקיע את תקיפותו באותם רחמים אמיתיים, גם ובעיקר כאשר למול הרחמים הקדושים שהוא מעורר ומגלה - מתעוררים רחמים מדומים והפוכים בתכלית.

גודל ועוצם החידוש שבדברי רבינו הקדוש הוא

הפשיטות הקדושה שנתן לנו רבינו

שלומינו שלא זזו מדבריו ולא התחכמו לשנות כלום עד שזכו לראות פרי בעבודתם.

מי עוד מחזק את עם ה' יותר מהרבי

בשיחה המפורסמת שיחה ע"ו משיחות הר"ן, בה הרבי פרס לנו דרך סלולה בלימוד התורה שכל אחד באשר הוא יכול להיות ממש 'מתמיד' בתורה לזכות להתחיל ולסיים הרבה ספרים בכל מרחבי התורה הקדושה, וגם לזכות לנצל את זמנו ולבלות את ימיו בטוב אמיתי ממש. ובעניין לימוד פוסקים לא היה אחד בעולם שדיבר כל כך הרבה על התועלת הנפלאה בלימוד פוסקים כמו הרבי,

עד שכבר היום כולם מאמצים את דבריו, אך לא מזכירים אותו מחמת כל מיני שיקולים זרים.

וכן בעניין הרצונות והכיסופים, מי עוד חיזק את עם ה' יותר מהרבי, מי הרים את נפש העייפה להמשיך לכסוף ולרצות על אף כל מה שעובר עליהם. אין שום ספר בעולם שכל כך מחזק את האדם מצד אחד לכסוף להכי גבוה, ולא להתייאש מהכי נמוך.

זכור לי על אחד שרצה חלילה להמיר את דתו רח"ל, וכשהציעו לו את ספרי רבינו ניצל משמד וחזר בתשובה. איפה יש עוד כזה צדיק שלמעלה ממאתיים שנה אחר פטירתו משפיע על הרחוקים ביותר וחוזר אל ליבם.

לא פעם שמעתי מאנשים רחוקים שהיו על סף ייאוש ממש וניצלו בזכות דיבוריו של הרבי.

כמה 'מוחזין דגדלות' אפשר לקבל מספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן", אשרינו ואשרינו שזכינו בדור שלנו שיש רבים שהוגים בספרו ובשאר ספריו ונהנים כל כך מדבריו הנפלאים והעמוקים.

וב"ה שיש לנו את ספריו הקדושים של מאור עינינו וחביב ליבנו מוהרנ"ת "ליקוטי הלכות". מי שיעיין בהם בעין האמת יראה השגות גבוהות ונפלאות שרבי נתן הוריד עד למקומנו כדי שנוכל קצת להבין את עומק דבריו של הרבי. והכל בצורה כל כך פשוטה ומובנת על פי הקדמות שקיבל מהרבי.

ועולה על הכל, התפילות של מוהרנ"ת הנובעים משער החמישים. ששוכרים ממש את הלב של כל מי שקורא בהם ומתפלל מתוכם. וכן המכתבים המופלאים שלו, שמחזקים ומאמצים את כל אחד ואחד שלא יתבלבל מכל העובר עליו רק יתחזק לקיים את עצותיו של רבינו הקדוש ויסמוך על כוחו הגדול, כמו שאמר קודם פטירתו: מה לכם לדאוג, מאחר שאני הולך לפניכם, סמכו על כוחי! מה אומר ומה אדבר, עוד לא זכיתי להגיד רק כטיפה מן הים הגדול על מה שאפשר לקבל מהרבי, מיחידי הדורות, ששלח לנו ה' ברחמי לדור הזה.

אם אומר אשרינו, לא אוכל להפסיק מלהגיד אשרינו!

אשרינו ושוב אשרינו.

היה זה לפני כעשרים שנה בקיבוץ הקדוש עמדת בפנינו פושקין עם הרב החסיד רבי יצחק בזאנסון שליט"א לרפ"ש.

שוחחנו על הרבי, ואז שאלתי אותו "הסתכל מסביב וראה בעיניך את סוגי הציבור שעל פניו נראה שאין להם קשר לתורה ובטח לא לברסלב מה הם בעצם עושים כאן?

תשובתו הייתה מדהימה. "יש מאמר מפורסם על הפסוק "ויחכם שלמה מכל האדם" - אפילו מן המשוגעים, ולכאורה מה הפירוש להיות יותר חכם מן המשוגעים? מה החכמה בזה? אלא שצריך חכמה מופלגת

ועצומה כדי להוכיח למשוגע שיש משהו יותר חכם ממנו, וזו הייתה גדולתו של שלמה המלך, שידע להוכיח גם למשוגעים שהם צריכים חכם כמוהו כדי לרפאות אותם, על משקל דברים אלו, ניתן לומר שכנראה זוהי חוכמתו הקדושה והנוראה של הרבי, שיכול להוציא כל אחד מאיתנו מן השיגעון".

ובאמת אין לאף אחד מהדורות האחרונים, את היכולת לקרב את כל סוגי האנשים, להכניס בליבם גם הם דעת ויראת ה' כמו רבינו הקדוש.

לא ראינו שום ארגון או קבוצה שגורמים לאנשים מכל גווני הקשת החברתית לנסוע מרחקים עצומים ולהוציא ממון בסכומים כאלה כדי להגיע למקום כלשהו ולשהות שם בתנאים קשים, מלבד לקיבוץ הקדוש של הרבי, שאת זה עושים רבבות אנשים מכל הסוגים והגוונים כדי לקיים את צוואת הרבי. אשרינו!

וכמו כן בעניין העצות של הרבי זצ"ל בכל תחומי החיים, עצות פשוטות וכל כך מועילות ומוסיפות חיות ותענוג בעבודת ה'. לדוגמה, העניין של לחפש נקודות טובות גם במצבים הכי קשים ולשמוח בהם. ראיתי עשרות אנשים אפילו לא דתיים משתמשים בעצות האלה כדי לצאת ממצבים קשים. היום ישנם פסיכולוגים משתמשים בעצות של הרבי כדי לרפא ממצבי נפש קשים וכדומה.

העצה של הרבי כיצד להתפלל, רואים במוחש איך על אף שנכתבו כבר עשרות ספרים בנושא עבודת התפילה, העצות העמוקות של רבינו הם מאידך גיסא כל כך פשוטות וכל כך פועלות יותר מכל הספרים להלהיב את לב האדם בעבודת התפילה.

אני באופן אישי מכיר הרבה אנשים שיש להם שלום בית, רק בזכות העצות הנפלאות של רבינו בעניין ישמע בזינו ידום וישתוק. הרבה בתים ניצלו מפירוק הבית ח"ו רק כי שמעו לרבינו הקדוש איך להתנהג בעתות משבר.

אני רוצה רק להזכיר לעצמינו כמה תועלת יש לנו רק מהדברים הפשוטים של רבינו, מבלי לדבר על ההשגות שכל אחד יכול להשיג אם רק יקח את הלימודים של הרבי כלימוד רציני.

ולכן ראוי לנו להוסיף יותר ויותר בלימוד של ספרי רבינו ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת, וכן גם ללמוד דעת ותבונה משאר גדולי אנשי

נוסע לאומן? מגיע לך לטוס בזול!

האחרים הכי זולים לאומן!

חזרנו ובגדול!

**פותחים
את עונת החורף
עם חבילות ודילים
מושלמים ומשתלמים**

יציאות וחזרות לקישינב מידי שבוע

התאמה אישית לחווייה מושלמת
חווייה עם נשמה

דור צדיקים
חווייה עם נשמה

02-54-10-100

הכל כלול או בהתאמה אישית **חייג עכשיו!**

השפתיים עדיין מרחשות

הימים טובים עברו זה מכבר, אבל זו רק סיבה טובה לנצל את השגרה המבורכת ולהתחיל מחדש לעבוד את ה' בכל הכוחות • הרה"ח ר' נ. שפירא שליט"א מירושלים עיה"ק

כמובן, שאנחנו חסידי ברסלב רגילים מאד בעניין של התחדשויות והתחלות, וכבר אמר רבינו ז"ל 'כשנזכרים בי נעשים כתינוק שנולד', והרי בספריו הק' ובספרי תלמידו מוהרנ"ת זיע"א נמצאים כל כך הרבה שיחות ומאמרים ועצות נפלאות בענין ההתחדשות ומעלת ההתחלה מחדש בכל עת ומצב שהוא, וכמו שאמר מרן אור שבעת הימים רבינו הבעל שם טוב זיע"א על הפסוק 'ובקשתם משם את ה' אלקיך' - שאם אתה מבקש ומחפש את השי"ת, אז תבקש אותו משם, מהמקום שבו אתה נמצא עכשיו, בכל מצב שהוא, תתחיל לעבודו ית' משם דייקא.

כל רגע אתה יכול להתחיל מחדש, בפרט בימים הללו שטומנים בקרבם הזדמנות פז. עלינו לדעת, שהזמן רץ במהירות ואינו ממתין לאף אחד. לכן אחי היקר! חזק ואמץ להתחיל מ ע כ ש י ו! אם זה בשיעורי תורה או תפילה בכוונה, לא לדלג כלום מהתפילה, להתחדש בשמחה ונקודות טובות, והרי כל אחד יודע במה הוא צריך חיזוק. וכידוע מאמר חז"ל: ארבעה דברים צריכים חיזוק ואחד מהם זה תפילה. ובפרט בענין הגדול מאד מאד של זמן קריאת שמע ותפילה שרבינו הק' כל כך הקפיד על זה.

ואם כבר מדברים על התחדשות, אז אולי נתחיל לחשוב בכל הרצינות על התחזקות ב'בין אדם לחברו', שחז"ל הקדושים הפליגו מאוד בענין הנורא הזה, עד כדי כך שהלל הזקן אמר לאותו אחד שבא להתגיר שבזה תלוי כל התורה כולה. וכמובן, שיש בזה הרבה ענפים, אבל במיוחד אולי נתחיל להתחדש להוריד את ה'קפידות' מאדם לחברו, ולהאיר פנים אחד לשני. לדוגמא כשנכנס משהו לבית המדרש לקבלו במאור פנים, וכך גם כשנכנסים הביתה לתת מילה טובה (-א גוט ווארט). על כל פנים כדאי לנו להתחזק ולקבל את ההחלטות על ההתחזקות מיד, לא כמו אותם האנשים שרוצים להתחזק ואומרים: 'אחרי החגים'... כמה פעמים כבר עברו 'אחרי החגים', ועדיין לא התחילו...

אחים יקרים! הרי קיבלנו מרבינו הק' את עצת ההתבודדות, הבה תיכף ומיד נתפלל להקב"ה בתחנונים 'רבונו של עולם! עד מתי! וצריך להתחזק באמונה שבוודאי הקב"ה משתעשע מאוד בדיבורים אלו. לא נניח את התפילה, ולא את הרצון, ובוודאי שה' יתברך יושיע אותנו שנוכל להתגבר ולהתחיל מחדש ממש.

ראיתי דבר נפלא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זצוק"ל. בזמנו היה מצוי שהשלטונות היו גוזרים גזירות רח"ל במיוחד בחודש חשון, ואמר הצדיק הנ"ל שלכן אנו צריכים להוסיף תורה ותפילה בחודש הזה, כדי לבטל את הגזירות, כי כמו שהם מתחדשים עם הגזירות רח"ל, כך זה לעומת זה אנו צריכים להתחדש עם תורה ותפילה ובעזה"י נבטל אותם כליל. ועל כן עתה שמרחפת כעת הגזירה הנוראה של 'גזירת הגיוס' ועוד גזירות קשות ה", זה הזמן להתחזק.

ואם אנחנו נתחזק בהתקרבות לקב"ה, ונפתח פתח כחודו של מחט, הרי שיפתח לנו פתח עצום 'כפתחו של אולם', והקב"ה ישיפיע עלינו גזירות טובות ישועות ונחמות. ויקוים בנו בקרוב ממש: אור חדש על ציון תאיר, ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו, בביאת משיח צדקינו, ובנין בית המקדש במהרה בימינו אמן.

אחי חזק!

ידועה ההלכה, שכשאומרים דבר שבקדושה ורוצים להיכנס למקום שבו אסור לדבר דיבורים קדושים, כגון ביה"כ וכדומה, צריכין להמתין כדי הילוך ארבע אמות. והטעם, מפני שהשפתיים עדיין מרחשות את המילים הקדושות גם אחר סיום אמירתם. על דרך זה רמזו צדיקים רבים כי לכן נקרא החודש הבא אחרי הימים טובים 'מר-חשוון' - מרחשי שפוותיה - השפתיים עדיין לוחשות!

כך, אחרי שיצאנו מהימים המרוממים של חודש אלול ותשרי ימים מלאים וגדושים בסליחות, בתפילות ותחנונים, בתקיעת שופר וצומות, ובפרט יום הקדוש יום הכפורים ועשרת ימי תשובה, והימים הנשגבים שבין יום הכפורים וסוכות שכל עם ישראל טרודים בהם במצוות עד כדי כך שאמרו חז"ל הקדושים על זה במדרש שיום ראשון של סוכות הוא 'ראשון לחשבון עוונות' מפני שכולנו בני ישראל עם קדוש טרודים במצוות, ואחר כך חג הסוכות שאנו זוכים למצוות סוכה וארבעת המינים ושמחה וכו' וכו', עם הושענא רבה שמיני עצרת ושמחת תורה, ואטו כי וכלא נלך וניזיל... בפרט אנו חסידי ברסלב, ההולכים לאורו הגדול של רבינו הקדוש וזוכים להיות אצלו בעיר אומאן על ימי ראש השנה שרבינו התבטא על זה בלשונו הקדוש ואמר: שאין דבר גדול מזה.

אחר כל אלה, כשמגיע חודש מר-חשוון, נדמה לכאורה כאילו הכל נפסק בבת אחת ועלולים לטעות ולחשוב שזוהי 'ירידה' חס ושלום, אבל באמת אדרבה, הלשון 'מרחשוון' הוא מלשון 'מרחשין שפוותיה', שכל המצוות והעבודות של חודש תשרי הם עדיין על שפתותינו ובתוכנו, ואנו ספוגים בכל טוב.

ידוע הסיפור, על אחד שהתבטא בפני הרב מטשעהרין זיע"א לאחר חג הפסח: לאחר שעשינו כל כך הרבה הכנות על מנת לקבל את הפסח, עם כל העבודות והטרחות הכרוכים בזה, הן באפיית המצות הן בנקיון הבית וההוצאות הרבות, אך הנה, כבר עבר הפסח מעלינו בכזו מהירות... כלומר, איפה הפסח שכל כך טרחנו ויגענו עליו?

ענה לו הרב מטשעהרין: אדרבה! עכשיו כבר הכנסנו לתוכנו עוד פסח, עם כל האורות וההשפעות שנמשכים ממנו לתוך האוצר שלנו... ובלשונו הק': מיר האבן אריין גענומען נאך א פסח! ואנשי שלומינו המליצו על כך את לשון הפסוק בתהלים: 'כי אקח מועד'. בוודאי ובוודאי שגם על חודש תשרי אפשר לומר זאת, ובפרט שחודש תשרי הוא הראש של כל השנה, וממנו נמשכים כל ההשפעות הקדושות של כל השנה כולה.

כשנתבונן אפילו בפשטות, נגלה שחודש חשון הוא זמן מיוחד להתחלות חדשות, בעצם אפילו הכי-מיוחד. כי כידוע שהחודש נקרא 'מר-חשוון', והטעם הפשוט מפני שמתחילה עונת הגשמים והמילה מר פירושה 'טיפה' דהיינו טיפות של גשמי ברכה. אבל כפי הידוע קורין לחודש מר חשון מסיבה נוספת, מפני שאין בחודש הזה שום חג, ואפשר להמליץ כי מעז יצא מתוק, כי מאחר ואין בו ימים שבהם עוסקים במצוות אחרות ושגרת הקדושה שולטת - ממילא הוא זמן נוח ומתאים מאד להתחלות וסדרים קבועים להמשיכם הרבה ימים רצופים הלאה והלאה.

הופיע

חדש!

כל זמירות שבת בברסלב
עכשיו בדיסק אונקי

ניתן להשיג בחנויות ברסלב
או בטלפון 0504138808

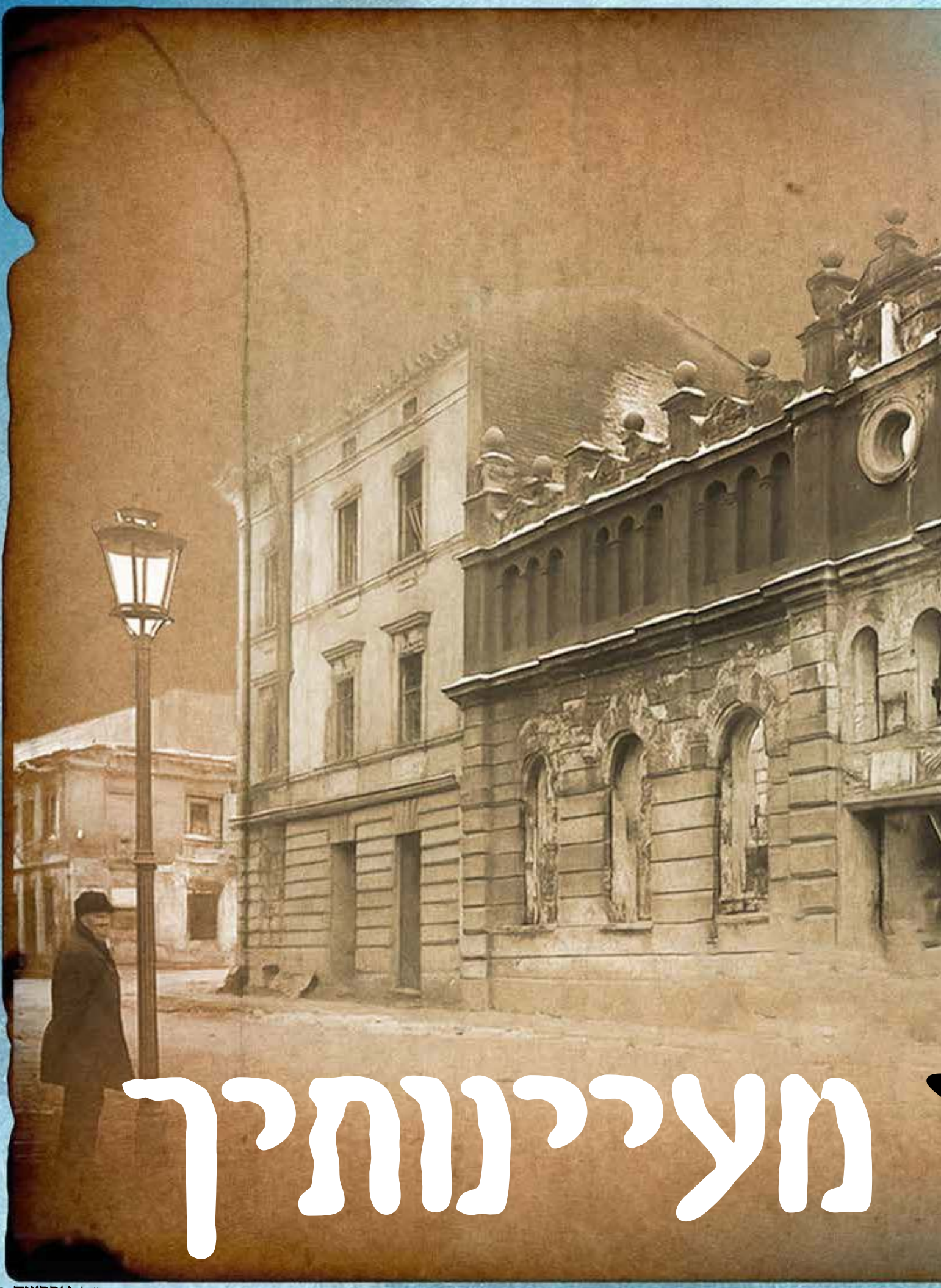

אחר שחצה בימי נעוריו את הגבול בין גליציה שתחת מלכות הקיר"ה, לרוסיה הצארית, כדי לזכות ולהשתטח על ציון רבינו הקדוש באומן, שב רבי ישראל בחזרה למברג הגליצאית, כדי לעסוק בהתמסרות ובכל לב במלאכת הקודש של הדפסת ספרי רבינו. בעיר גדולה זו קירב את רבי איציקל זאלקובער, אשר בית מדרשו בלב הרובע היהודי ברחוב פלטבנא היווה אבן שואבת למבקשי השם * פרק מתולדות חייו של החסיד הנלהב רבי ישראל קרדונר זצ"ל

דוד דגן

יפוצו

מעיינות

הקלוזי של ר' יצחק זולקובער בלבוב (למברג) בו התפללו חסידי ברסלב

החסידות, למרות שרבו היה מתנגד מושבע, אלא שבאזור מגוריו היו חצרות אדמו"רים שונים, והוא התחבט בשאלה, לאיזו חסידות להתקרב.

עד שביום מן הימים החליט לשטוח את לבטיו בפני רבו בכבודו ובעצמו. הוא פנה אליו ושאלתו בפיו כשהוא מקדים: "בזה שאתם אינכם מאמינים בבעל-שם-טוב הקדוש - אינני בדעה אחת עמכם, ואני מאמין בבעל-שם-טוב, אולם בזאת אני מסופק; לאיזו חסידות אתקרב, ובכן שואל אני אתכם, מה דעתכם?"

"אם רצונך להיות חסיד" - השיב ר' עקיבא-שלום לתלמידו הצעיר - "התקרב לחסידי ברסלב", וכאן סיפר לו מעט מגדולתו של מוהרנ"ת, כפי שראו עיניו כמציץ מן החרכים בביקורו במעונו אשר בברסלב הסמוכה.

בטולטשין, כמו בשאר המקומות, היו חסידי ברסלב נרדפים ונבזים על ידי רוב תושבי העיר, אך חזקו על האברך ר' צבי דברי רבו, והוא החל להתחבר אליהם, ללמוד מאורחותיהם, עד שלא ארכו הימים והוא נעשה לברסלבר נלהב. ברבות הזמן נשתדך עם רבי נחמן חזן מטולטשין, תלמידו המובהק של מוהרנ"ת, כשר' יחיאל בנו של ר' צבי נשא לאשה את מרת רחל בתו של רבי נחמן מטולטשין.

כל כך דבק ר' צבי באורו של רבינו, שנחלץ בכל לבו להפצת תורתו הקדושה על פני תבל, הוא עמד לימינו של רבי ישראל קרדונר שמסר נפשו להדפסת והפצת ספרי רבינו מתוך עוני ודחק, ויחד עמו עסק בעבודת הקודש של "פוצו מעיינותיך חוצה", וזאת כאשר הוא מבוגר מרבי ישראל בכחמישים שנה!

הצדיק אינו משיב לאדם את אבידתו, עד שידרשנו אם אינו רמאי ושקרן, כמו שכתוב 'עד דרוש אחיך אותו' - ודרשו חז"ל (בבא מציעא כז) עד ש'תדרוש' את 'אחיך' אם אינו רמאי - - - " (ליקוטי מוהר"ן קפ"ח).

ר' עקיבא-שלום נשאר על עומדו נדהם למשמע אוזניו; לדבר תורה כזה הוא לא ציפה - - - כיצד זה גילה רבי נתן את כוונתו האמיתית ואף השיב לו תשובה כהלכה!?

בינו לבין עצמו הוכרח להודות בעל-כורחו:

**אמרו עליו שהיה נשאר
לבדו בלילות בבית-
המדרש ולומד בהתמדה
עצומה במשך שש-
עשרה שעות כשהוא
עומד כשרגלו האחת
על הארץ והשניה על
הספסל, ואינו מרגיש
כלל בסובב אותו.
וכשגברה עליו השנינה,
היה מנמנם מעט כשנר
תחוב בידו, כדי שאחרי
שעה קלה יתעורר**

אכן, חכמת אלוקים בקרבו בבחינת חכם עדיף מנביא.

הוא נפרד מרבי נתן ביראת-כבוד והלך לדרכו, ולא זו בלבד שלא התלוצץ ממנו, אלא שמאותו יום ואילך נוהג היה לומר לידידיו ומכריו: "בברסלב גר יהודי גדול", ומספר להם על אותה פגישה קצרה עם מוהרנ"ת, תוך שהוא מוסיף שלא כדרכו דברי שבח עליו, על אף שמקרב החסידים הינו.

חלפו שנים מאותו ביקור בברסלב. ר' עקיבא-שלום שימש בטולטשין עירו כמלמד לבני-תורה מבתי עשירים, בנים וחתנים של בעלי-בתים נגידי מן האזור, אותם היה מחדד בלימוד ובפלפול בעומק העיון. בין תלמידיו היה אברך מבקש קרבת ה' ושמו ר' צבי ב"ר פסח וייסלייב. נפשו של ר' צבי נמשכה לדרך

בעל מחבר שו"ת 'אמרי אש', רבי אהרן משה טויבע'ס מיאסי בעל ה'תועפות ראם', ועוד מגדולי הפוסקים והמשיבים בדורו.

חיבורים רבים כתב ר' עקיבא-שלום בתורה, ביניהם: 'נחלת שבעה' על שבעה ממסכתות הש"ס, חיבור על הש"ך והט"ז ביורה-דעה, 'עקבי שלום' פירוש על הסידור, שנדפס לאחר פטירתו עם עשרות הסכמות מגדולי ומפורסמי הדור.

אמרו עליו שהיה נשאר לבדו בלילות בבית-המדרש ולומד בהתמדה עצומה במשך שש-עשרה שעות כשהוא עומד כשרגלו האחת על הארץ והשניה על הספסל, ואינו מרגיש כלל בסובב אותו. וכשגברה עליו השנינה, היה מנמנם מעט כשנר תחוב בידו, כדי שאחרי שעה קלה יתעורר. פעם נכנסו כמה צורבים אל בית-המדרש ומצאוהו עומד ולומד כדרכו, ומרוב התעמקותו ועינונו לא הרגיש כלל בכניסתם. הם נטלו פיסת-גיר, סימנו עיגול על הרצפה סביב מקום עמדו והלכו להם, בבוקר הגיעו אל בית-המדרש וראו אותו עדיין עומד בתוך העיגול ולומד.

ברם, כגודל חריפותו ולמדנותו של ר' עקיבא-שלום חיות, כך התנגדותו לחסידים ולרבותיהם. ובטולטשין - עיר שרוב ככל תושביה חסידים, היה זה דבר יוצא דופן. התנגדותו המופלגת הביאה אותו לחבר ספר שבו לעג והתלוצץ מצדיקי הדור, רחמנא ליצלן.

מלבד גאונותו ובקיאותו הגדולה בנגלה, היה בקי גם בספרי צדיקים - ולהבדיל בין אור לחושך - גם בספרי פילוסופיה, חקירה ואפיקורסות. אבל היה כאחד היראים, עם זקן ופיאות, ונחשב ל'ירא מלומד'.

הערים טולטשין וברסלב קרובות זו לזו, באחד הימים נקלע ר' עקיבא-שלום לברסלב, אדהכי והכי, עלה על דעתו לסור אל ביתו של מורנו רבי נתן, כדי לעשות לאחר מכן שחוק והיתול מכל מה שיראה וישמע אצלו.

הוא הסווה עצמו והסתיר את כוונתו האמיתית, נכנס אל ביתו של מוהרנ"ת, עטור בזקנו ופיאותיו, והציג עצמו כלמדן ואיש ספר מטולטשין: "באתי לשמוע איזה דבר-תורה".

עומד ר' עקיבא-שלום ומצפה לשמוע את הדבר-תורה, באמרו בלבו כי הדברים שישמע כעת יהיו לו לחומר למדורת הליצנות שלו כנגד החסידים.

פתח מוהרנ"ת את פיו הקדוש ואמר לו:

רבינו הקדוש רבי נחמן אומר, שצריך לנסוע אל הצדיק לחזור ולבקש אחר אבידתו. אך

שבועי חורן למברג תרס"א

הקדושים מהדורא קמא ובתרא ובספר הקדוש ליקוטי עצות חדש, להדפיסם בקונטרס הקטן הזה, למען יוכל כל איש להשיב נפשו השוקקה לדבר ה', וידע אשר עדיין לא אבדה תקוותו חלילה."

הספר הקדוש הזה שהחל לפוץ על פני הארץ, החזיר רבבות נפשות לאביהם שבשמים, השיב את נפשם והכניס בהם התחזקות עצומה לעמוד על עומדם ולבלי להתרחק מהשם יתברך יהיה איך שיהיה.

בסוף הספר הדפיס את העשרה מזמורים שציין רבינו, בהוספת הקטע "דע אחי" משיחות הר"ן קמ"א, כמו בהוצאת התיקון הכללי שנדפס עם 'ענין ההשתטחות' מהרב

אשקיעם בהדפסת הספרים, אתן לך בעזר ה' רווח הגון וגם הקרן תהיה קיימת לך לנצח נצחים."

ר' עזריאל, שדברי אביו היו אצלו קודש, שמע בקולו ומסר לו את כספו. נטל ר' צבי את המעות והדפיס בעזרתם את ספרי רבינו ומכרם.

כעבור זמן קצר נלקח החתן הטרי ר' עזריאל לצבא הרוסי, שם שהה תקופה ניכרת. לאחר אותו מעשה ראו עין בעין, כי ההשקעה שהשקיע ר' עזריאל בעסק הקדוש של אביו, היתה המשתלמת ביותר. מעותיו השתמרו כל משך היותו בגלות הצבא הנכרי, ועוד זכה ליטול על ידם חלק בהפצת המעינות חוצה. אשרי לו.

תרס"ב - 'משיבת נפש' עם 'תיקון הכללי וסיפור מעשיות'

באותה שנה, תרס"ב, הדפיס רבי ישראל בלבוב בסיועו של ר' צבי, לראשונה את הספר הקדוש 'משיבת נפש' - כל אות 'התחזקות' מספר 'לקוטי עצות' שחיבר מוהרנ"ת, ומהספרים 'לקוטי עצות בתרא' ו'אוצר היראה' שחיבר הרב מטשעהרין. הספר נסדר על ידי החסיד רבי משה יהושע באזשילאנסקי המכונה רבי אלטער מטפליק.

כרך קדוש זה מקבץ את דיבורי ההתחזקות הנוראים והעצומים מרבינו ומוהרנ"ת, כלשון השער "הספר הקדוש הזה מאמץ ומחזק כל הנפשות העייפות והחלושות והנידחות, ומודיע להם שגם ממקום שהם יכולים לחזור ולשוב אליו יתברך ואין שום יאוש בעולם כלל", חלקו הגדול של הספר הוא אות באות כפי שנלקט ונסדר על ידי הרב מטשעהרין בחיבורו 'אוצר היראה'. בחיבור זה הפליא הרב מטשעהרין לעשות, בהביאו לא רק את דברי ההתעוררות וההתחזקות הגלויים בכתבי מוהרנ"ת, אלא גם הנסתרים בין שיתי דברי רבינו ורבי נתן, ואף גם לתמצת אותם לסעיפים קצרים וקליטים, שיהיו בבחינת "שכל הנקנה" ויעמדו לו לאדם בעת צרתו.

את השם 'משיבת נפש' נתן כפי הנראה רבי אלטר, ובהקדמתו מסביר הוא את חשיבות החיבור הזה: "וראה ראינו אשר עתה בתוקף החשכות בעקבא דמשיחא שיש רבים מישראל שנכספים מאוד לעבודת ה', אך נדמה להם כי אפס תקוותם חלילה, לזאת נתעוררנו לקבץ אל מקום אחד דברי ההתחזקות שנדפסו בספרי ליקוטי עצות

"וראה ראינו אשר עתה בתוקף החשכות בעקבא דמשיחא שיש רבים מישראל שנכספים מאוד לעבודת ה', אך נדמה להם כי אפס תקוותם חלילה, לזאת נתעוררנו לקבץ אל מקום אחד דברי ההתחזקות שנדפסו בספרי ליקוטי עצות הקדושים...למען יוכל כל איש להשיב נפשו השוקקה לדבר ה', וידע אשר עדיין לא אבדה תקוותו חלילה."

מטשעהרין בשנת תרל"ד. וכך נכתב בשער הספר:

"גם הוספנו בסופו את הספר תיקון הכללי - שנת ת'ור"ת ה' תמימה משיב'ת נ'פש - לעמבערג, הובא לבית הדפוס ע"י ר' צבי ווייסלייב ור' ישראל האלפערין". (בחיבורו של ר' יצחק מאיר קורמן 'ליקוט הליקוטים' [ירושלים תש"ח, לע"ע בכת"י] במערכת 'תיקון הכללי' בעמ' ס"ה, מזכיר מהדורה זו ומציין: "מהר" צבי ווייסלייב ז"ל כבר מובא מזה בענין דפוס הספר ליקוטי מוהר"ן תר"ע. ומהר" ישראל האלפערין הנקרא קרדרנר כידוע - יבואר בסיפור מיוחד

בערוב ימיו עלה ר' צבי לארץ הקודש והתיישב בירושלים, בה נסתלק לעולמו ומנוחתו כבוד בהר-הזיתים.

באמת אמרו: בוודאי עמדה לו לר' עקיבא-שלום זכות זו, שעל ידו נתקרב ר' צבי וייסלייב! (ע"פ כתב-יד החסיד ר' מאיר אנשין ז"ל).

מסופר, שלאחר שאירס ר' יחיאל וייסלייב את בתו עם אחיו הצעיר ר' עזריאל, החתן הטרי שקיבל סכום נאה בתור 'נדן', התלבט היכן להשקיע אותו. אלו המליצו לו בכה ואלו בכה, לבסוף החליט להימלך באביו. השיב ר' צבי לבנו: "אם רצונך להשקיע במקום הטוב ביותר, תן לי את המעות ואני

לבוב - למברג

חדש' וספר 'ליקוטי עצות מהדורא בתרא', ועוד כמה חיבורים וליקוטים והמה בכתובים.

גם צרפנו לזה העצות הנפלאות לעבודת ה' הנובעים מהמעשיות הקדושים האלה, המובאים בספר הק' 'ליקוטי עצות מהדורא בתרא' מהרב הק' הנ"ל, למען יוכל כל קורא בהמעשיות לעיין אחר כך העצות וההתעוררות והמוסר הנפלא היוצא מהמעשה הזאת, ויזכה על ידי זה להתחזק בעבודתו יתברך ולהתעורר משנתו, אשר רק בשביל זה גילה אדמו"ר ז"ל לאבותינו ולנו את כל הנפלאות האלה.

וזכות רבינו הקדוש ותלמידיו הקדושים וכל הצדיקים אמתיים יגן עלינו, שנזכה להתעורר משנתנו, ומכל פגמינו וצרותנו יושיענו, ונזכה לשוב לארצנו, בביאת משיחנו, במהרה בימינו, אמן".

בסוף הספר הדפיס חידושים ורמזים שבתחילתם כתוב "שייך להמעשה של אביתר

הלכות על כל הארבעה חלקי שולחן-ערוך, שחברם תלמידו, הרב הקדוש, בוצינא קדישא, צדיק יסוד עולם, הר' נתן זצוק"ל מברסלב, המחיים ומשיבים כל נפש, לחזקו ולאמצו בעבודת ה', ולעוררו משינתו הגדולה לכל יישן את ימיו ח"ו.

גם הוספנו בסוף הספר, רמזי המעשיות - על כל מעשה - על מה הדברים מרמזים, ויסודתם בהררי קודש בזהר הקדוש ותקונים וכתבי האר"י ז"ל; וגם לבאר המוסר השכל היוצא מהמעשיות האלה על פי פשוטן של דברים, כמו שכתוב (משלי א) להבין משל ומליצה; וגם לעורר לב המעיין מגדולת נוראות העניינים המסופרים בהם. מאת הרב הגאון החסיד, חריף ובקי בנגלה ונסתר והצנע לכת, הרב נחמן זצ"ל שהיה אב בית דין בעיר טשעהרין, בעל המחבר ספר 'פרפראות לחכמה', וספר 'יקרא דשבתא', וספר 'זמרת הארץ', ובעל המלקט ספר 'לשון חסידים' וספר 'דרך חסידים', וספר 'ליקוטי עצות

באריכות איה"ש את כל עניניו של האי גברא רבא במעשים טובים הרבים בתור חסיד ברסלבר ותיק הידוע וכל עסק ההשתדלות שלו בהדפסת ספרי רבינו הק' וכו' על ידו כל ימיו".

בסוף ההקדמה, נוסף: "בהשתדלות נמרצה של הרב המופלג ומופלא וכו' מוה' יהושע צבי ווילף נ"י מו"ל מכ"ע 'מחזיקי הדת' בלבוב" (ר' יהושע צבי ווילף הדפיס עשר שנים לאחר מכן, בתרע"ב, פעם שנית את ה'משיבת נפש' יחד עם האחים ענבער).

בסוף הספר נכתב: "ועל הטוב יזכר נשמת הנדיב מוה"ר נחמן ב"ר יצחק ז"ל בעבור שבנו מוה"ר נתן זאסמאהן שליט"א התנדב עבור נשמתו".

רמזי המעשיות

רבי ישראל קרדונר לא נח ולא שקט על שמריו. עוד באותה שנה הדפיס את הספר הקדוש 'סיפורי מעשיות' במהדורה מדויקת כפי שנדפס בפעם הראשונה על ידי מוהרנ"ת זי"ע, אליו הוסיף את ה'ליקוטי הלכות' השייכים להמעשיות, וכן צירף את 'רמזי המעשיות' מהרב מטשעהרין, שנדפס עתה לראשונה מתוך כתב יד קדשו. בשער נכתב: "וכעת הדפסנו אותו מחדש בהגהה מדויקת עם כמה הוספות נפלאות... נדפס פה לעמבערג, הובא לבית הדפוס ע"י ה"ר צבי ווייסלייב ור' ישראל היילפערין נ"י בשנת וירא' א'להים את' הא'ור' כ"י ט"ו'ב' לגנוז".

וזה לשונו הטהור של רבי ישראל בהקדמת המביא לבית הדפוס:

"כבר נודע משיחותיו הקדושים של רבינו הקדוש זצ"ל, שאמר בפירושו: 'כשמשנים דיבור אחד במעשיות אלו מכפי מה שסיפר בעצמו, חסר הרבה בהמעשה' (היינו מסודותיו הנוראים שהלביש בהם), ויש קפידא ודקדוק גדול בכל דיבור ודיבור (עיין חיי מוהר"ן דף יו"ד ע"ב [ס' סא] ובשיחות הר"ן סי' קמ"ח). וכאשר ראינו שהמדפיסים מווארשא הדפיסו הספר הקדוש הזה בלתי ידיעתנו - וחיסרו הרבה, גם שינו את הלשון בכמה מקומות - וקלקלו יותר מה שתקנו, לזאת חגרנו מתננו להחזיר העטרה לישנה, להדפיס הספר הקדוש הזה כמו שנדפס בפעם הראשונה על ידי תלמידיו הקדושים ז"ל בעצמן, כפי מה שיצאו הדברים מפיו הקדוש.

והוספנו עתה בסוף הספר דרושים נפלאים ונוראים על כמה מעשיות, מספרי לקוטי

הושאלו מלשון הרב מטשעהרין בפרפראות לחכמה סימן ס"א ובח"ב סימן מ').

קונטרס 'אמונת עתיד'

אל הספר 'ימי מוהרנ"ת', צרף רבי ישראל קרדונר חלק מהקונטרס 'אמונת עתיד', מאמרים מספרי רבינו על קדושת הזמן, שליטת ידידו רבי אלטר מטעפליק. בהקדמה מבואר, כי דבר נאה הוא לחבר את הקונטרס הזה לספר 'ימי מוהרנ"ת':

"והנה נודע בין אנ"ש מה שדיבר פעם אחת מורנו הרב הקדוש ר' נתן זצוק"ל אודות אשר על הספר חיי מוהר"ן אשר בו מספר מחיי הקדושים של אדמו"ר הקדוש מוהר"ן זצוק"ל - ייחס השם 'חיים' ועל הספר 'ימי מוהרנ"ת' אשר בו מסופר מהעתים אשר עברו עליו בעצמו - ייחס השם 'ימים', ואמר מורנו מוהרנ"ת זצ"ל כי אדמו"ר הקדוש זכה באמת לחיות בכל פעם חיים חדשים בהשגות נוראות ונפלאות של התורה הקדושה אשר הם עיקר החיים, כמו שכתוב 'כי הוא חי' ו'אני וכאשר פעם אחת התפאר בעצמו ואמר: 'אני חייתי היום חיים שלא חייתי עדיין מעולם חיים כאלה', ועל כן לסיפור חיי הקדושים נאה להם באמת לייחס השם 'חיים'. אבל אנוכי אשר אין לי לינוק ולשאוב שפע ולקבל חיות כי אם על ידי אדמו"ר הקדוש אשר הוא חיי ואורך ימי, המשפיע עליי בכל עת חכמה ובינה ודעת ורק על ידו זכיתי בכוחו הגדול לשמור ולקדש את ימי לחיות ימים טובים וקדושים בעבודתו יתברך, על כן השם 'ימים' נאה לייחס על ספרי, אשר אספר בו מהעיתים שעברו עליי..."

"והנה באמת היה נודע לכל מכיריו אשר הכירוהו, שמיום התקרבותו לאדמו"ר הקדוש זצוק"ל, היה שומר את כל שעותיו ורגעיו בכל מיני שימור, והיה אוהז תמיד המורה-שעות לנגד עיניו, למען לא ילך שום רגע מימיו לאיבוד חס ושלום. וגם בעת נסיעתו וישיבתו על העגלה, הרבה ללמוד ולהתפלל ולצעוק לה' יתברך בכלות הנפש, ושום דבר שבעולם לא בלבל את דעתו לבטלו מעבודתו יתברך אפילו כרגע, והיה ממעט בשינה בתכלית המיעוט, ומחמת זה היו גם כל הנהגותיו וכל מעשיו בזריזות גדול ונפלא מאוד וגם אדמו"ר ז"ל התפלא פעם אחת על גודל זריזותו ואמר שבדאי יזכה על ידי זה להיות רועה נאמן וכמובא בספר המידות שלו שעל ידי זריזות זוכין להיות רועה נאמן.

"לזאת נתעוררנו להדפיס בסוף הספר 'ימי מוהרנ"ת' (אשר כוונתו ה' בהשם הזה כנ"ל) את הקונטרס הקטן הזה, שיבואו בו קצת מאמרים מדבריהם הקדושים המובאים

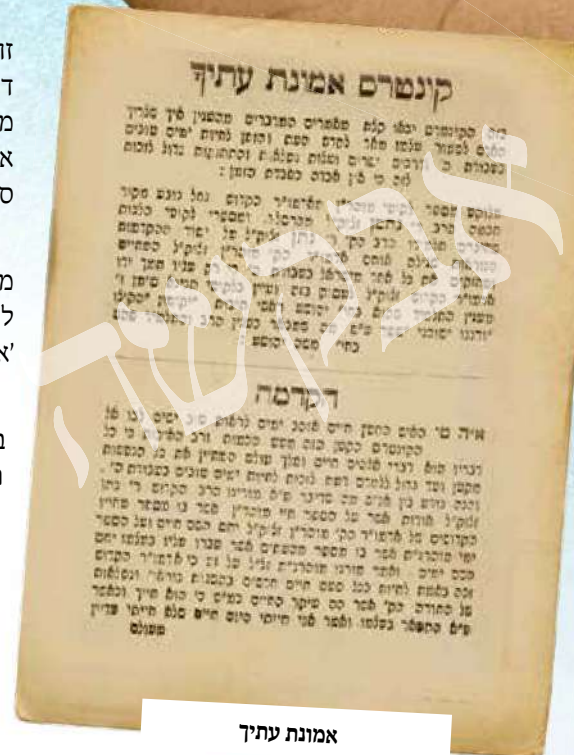
שהדפיס הרב ר' נחמן מטשעהרין זצ"ל בשנת תרל"ו, כאן בלמברג, אזלה זה מכבר. יחד עמו הדפיס את מכתב אנ"ש דברסלב לאנ"ש דטשעהרין לאחר הסתלקות מוהרנ"ת (המכתב נדפס קודם לכן פעם אחת בלמברג, על ידי הרב מטשעהרין בסוף ספרו 'ליקוטי עצות חדש').

בפתיחת הספר כתב מבוא נלהב בגודל מעלת בית המדרש של הצדיק האמת, כדי לעורר אחינו בני ישראל לתמוך בחברת 'אנשי מעמד' שיסד באותה שנה.

"א"ה, הנה מורנו מוהרנ"ת זצ"ל מספר בסוף הספר הזה על אשר העיר ה' את רוחו להכניס עצמו בכל כחו לעסוק בבנין הבית המדרש הקדוש הנקרא על שם אדמו"ר אור הגנוז וכו' מוהר"ן זצ"ל בעיר אומאן פלך קיעב מדינת רוסיה, עד שזכה לגמור את הבנין הקדוש הזה... אף גם אחר הסתלקות מורנו מוהרנ"ת זצ"ל, ברשימתו הקדושה אשר השאיר בכחו הק' בכל אנ"ש, נבנה הביהמ"ד הק' של אדמו"ר בעיר אומאן על ידי אנ"ש פעם שנית. וגם עתה שיש רבים מאנ"ש אשר כמעט שלא הכירו ולא ידעו ולא ראו גם שום אחד מתלמידיו הקדושים ז"ל, ואף על פי כן בוער בלבם עסקו וענייניו של אדמו"ר זצ"ל כאש יוקדת ממש, ושותים בצמא את כל דבריו ודברי תלמידיו ז"ל, והם עליהם כמים קרים על נפש עייפה. עד שגם בשנה העברה, שנת תרס"ב, נבנה הבית המדרש הקדוש על שמו ז"ל בעיר אומאן פעם שלישית, בית חומת אבנים גדול ממסד ועד הטפחות בהוד והדר, וגדול כבוד הבית הזה האחרון מן הראשונים, וגם נתייסדה העשרה אנשי מעמד שיישבו בקביעות בהקלויז החדשה על התורה ועל העבודה (כמבואר מענין זה בסוף הספר)...". (חלק מהלשונות

יהודים בלובוב (למברג), תר"צ

אמונת עתיד

בת מלך - נמצא באמתחת של אחד מאנ"ש", חידושים אלו הם מפרי עטו של החסיד הגדול רבי אברהם ב"ר נחמן - על תורה ס' בליקוטי מוהר"ן, השייכת למעשה זו.

תרס"ג - ימי מוהרנ"ת חלק ראשון, 'מכתב הסתלקות מוהרנ"ת', 'אמונת עתיד'

בשנת תרס"ג, בסיועו של רבי נחום יהודה ב"ר אהרן שלמה ז"ל, הביא רבי ישראל לדפוס את הספר הקדוש 'ימי מוהרנ"ת' חלק א', לאחר שהמהדורה הראשונה

בספריהם הקדושים, המורים ומלמדים ומחזקים את האדם שיזכה לחיות ימים טובים בעבודת ה'..."

מהקונטרס 'אמונת עתיך' נדפס רק עד סעיף י"ז מריבוי הוצאות הדפוס, כהתנצלות רבי ישראל בסוף הספר "מחמת הוצאות הדפוס כי רבה היא, לא העתקתי רק את הקונטרס הקטן הזה ואי"ה עוד חזון למועד להוסיף עליו עוד דברים רבים המדברים מעניינים אלה". ותשלם המלאכה בשנת תרס"ד.

בסוף הספר הוסיף רבי ישראל מכתב בענין ישיבת 'אנשי מעמד באומן' וזה לשונו:

"בשם ה' ותורתו הק' ובכוח קדושת אדמו"ר הק' אור האורות וכו' רבינו הרב ר' נחמן מברסלב זצוק"ל בעל המחבר ספר ליקוטי מוהר"ן אשר קדושת ציונו הקדוש בעיר אומאן פלך קיעב מדינת רוסיה, הננו קוראים קריאה של חיבה, חיבת קדושת תורתנו הקדושה ועבודת התפילה העומדת ברומו של עולם, כאשר מראשית שנת תרס"ג העברה נתיסדה חבורת אנשי מעמד בעיר אומאן בהקלויז הק' הנקראת על שם רבינו הק' זצוק"ל לעסוק שם בקביעות בלימוד גמרא ופוסקים וספרי יראים ובעבודה שבלב זו תפילה. ואפס לרגלי רבות צרכי פרנסת המוסד הנשגב הזה הננו מוכרחים לפשוט יד עזרה אל כל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר ולעוררם לעמוד לעזרת המפעל הכביר הזה שהוא אוצר תורה ויראה בבית מדרשו הק' ובכן תקוותינו תאמצינו אשר כל איש שנגע יראת ה' בלבבו בטח יצטרף גם הוא לישע המוסד הזה וכל מי אשר ירצה להיות חבר ליראי ה' יאציל מהונו אשר חננו ה' נדבת לבו לעזרת אלה התלמידי חכמים הסובלים מחסור וכפן ולומדים בתורה ועוסקים בתפילה מתוך דוחק של עניות וזכות המצווה הגדולה הזאת וזכות אדמו"ר הק' זצוק"ל יעמוד לימינם להתברך בברכה המשולשת בני חיי ומזוני ריחא. וכל מי אשר עיניו צופיות בעניניו ועסקיו אל ישועת ה' - יכתוב בקשתו לחבורת תלמידי חכמים האלה והם ילכו להעתיק עבורו להשי"ת על מקום ציון אדמו"ר הק' זצוק"ל וזכות הצדקה הנוראה הזאת וזכות אדמו"ר הק' מוהר"ן זצוק"ל יגן עליו שתבוא ישועתו בכלל כל ישראל אמן".

בשולי הקריאה, צוין: אדרעס [כתובת] למכתבים: [בלועזית] רוסלאנד גובערני קיעב אין אומן, ברסלבסקי שקולה [רוסיה, פלך קייב, באומן, בית הלימוד ברסלב]. אדרעס למשלוח כסף: הערן [מר] אייזיק אייזנשטיין.

לבו של רבי ישראל נתמלא חדוה אין קץ בראותו כיצד נפוצים ספרי רבינו על פני

ארבע כנפות הארץ: ברחבי אוקראינה, פולין, גליציה, גרמניה - ולהבדיל ארץ הקודש, ופועלים את פעולתם. מכתבים הגיעו אליו מערים ומדינות רחוקות ובהם בקשה לשלוח עוד ספרים, יען כי הצימאון הינו גדול עד למאוד.

בכל מקום בואו, היה משתדל ועוסק בקירוב נפשות לאורו של רבינו. בנסיעותיו ברוסיה ובפולין הפיץ את האור בכל מקום בואו וקידש את שם הצדיק, וכך כותב החסיד ר' בירך רובינזון מאוסטרובצה שבפולין, כשהוא מספר על חסידי ברסלב בני עיירתו

**וגם בעת נסיעתו
וישיבתו על העגלה,
הרבה ללמוד ולהתפלל
ולצעוק לה' יתברך
בכלות הנפש, ושום דבר
שבעולם לא בלבל את
דעתו לבטלו מעבודתו
יתברך אפילו כרגע,
והיה ממועט בשינה
בתכלית המיעוט, ומתמת
זה היו גם כל הנהגותיו
וכל מעשיו בזריזות
גדול ונפלא מאוד**

שנהרגו על קידוש השם בשואה הנוראה, וביניהם רבי דוד קליינמאן הי"ד, המקורב הראשון בעיירה:

"כך היה איזה שנים שהתנהגו כן, הן בלימוד והן בנוגע התקרבות לרבינו, בבית המדרש, חוץ מלפעמים שהיו מתאספים בבית של אחד מאנ"ש, שמו דוד 'מצבה קריצמן' (= דוד חוקק המצבות), אשר היה ממקורבי ברסלב. על ידי מי נתקרב לברסלב רבי דוד - איני זוכר, רק זאת אני זוכר, שסיפר לי שהצדיק הקדוש רבי ישראל הלפרין, שנקרא רבי ישראל קרדונער ז"ל, היה פעם אחת באוסטרובצה עוד קודם המלחמה הראשונה, והיתה האכסניה שלו אצל רבי דוד.

"באותו הזמן, נסע רבי ישראל לעיר 'אפטא', אשר גר שם אביו של החסיד רבי בן-ציון

אפטר ז"ל ששמו היה רבי יחזקאל, הוא היה נכד רבי פינחס קאריצער זצוק"ל זיע"א. רבי יחזקאל זכה פעם אחת להיות על ציון הקדוש של אדמו"ר מורינו ורבינו אור העולם באומן, ושם עשה היכרות עם כל אנ"ש. לכן נסע רבי ישראל אליו במיוחד. ובעת שרבי ישראל נסע בחזרה מאפטא, היתה כמעט כל העיר מלווה אותו.

"ואצל רבי דוד הנ"ל היתה תחילת הצמיחה של חסידי ברסלב באוסטרובצה, אצלו היה מקום ההתועדות, מקום הקיבוץ. שם עשינו סעודות הילולות של רבינו זצ"ל וגם רבי נתן זצוק"ל. ולפעמים היינו מתפללים גם כן, וגם 'שלש סעודות' אכלנו שם, קודם ששכרנו מקום מיוחד בעד בית-המדרש" (קובץ שיבולים)

ספר 'משיבת נפש' דפוס ראשון למברג תרס"ב

כך היה רבי ישראל עוסק בקירוב נפשות לרבינו בכל מקום בואו, כשלאחר מכן הוא ממשיך בדרכו הלאה, משל לא היה כאן כלל. ופעם סיפר: כשהייתי בגאליציה (בהשתדלותו אז להדפסת ספר סיפורי מעשיות) ניגש אלי יהודי אחד באמצע הרחוב שלא הכרתי כלל, ואמר לי "אם האדם מאמין באמת בהקדוש-ברוך-הוא ויש לו פחד ממנו, איך שייך שיעלו על לבו מחשבות גאות והתנשאות?". (שיח שרפי קודש ה, שסה. וראה עוד בספר הקדוש סיפורי מעשיות, מעשה יג, יום חמישי, מענין האילן הק' שיש לו ג' שרשים: אמונה, יראה, וענוה. ואמת הוא גוף האילן).

כל הנחלים הולכים אל הים,
לאומן, לב העולם.

מכל מקום הם באים, מלאי
כמיהה. רגליהם עודן נטועות
הרחק בעולמות החול, אבל
ברוחם ונפשם כבר בוערת
ההתלהבות, האש, הלהבה.
על כולם יחדיו ועל כל אחד
לחוד אפשר לחוש את
ההתרווממות, ההתעוררות,
ההשתוקקות, הכיסופים,
הגעגועים. כמו גם את
השמחה, החדווה, האמונה,
התקווה, היראה, האהבה.
אומן, לב העולם.

מנחם יוסף כהנא

אומן-

האור הגדול

בקצה
המנהרה

יוצאים עציה בריקוד. אבניה בשירה. אבק דרכיה במחול. עלינו ייסעו החסידים. יבואו מאמינים בני מאמינים. ויפיעו בקרבנו רבבות המתפללים.

"כִּי שָׁם הַמָּקוֹם הַמוֹכֵן לוֹ מִשְׁשֵׁת יָמִי בְּרֹאשִׁית לְעֶסֶק שָׁם בְּתִקּוֹן הָעוֹלָם לְדוֹרוֹת" (ימי מוהרנ"ט ס"ו).

וכך זה מתחולל מדי ראש השנה, כאשר, התפילות ההמוניות בוקעות הרקיעים. הריקודים הנלהבים עד לב השמים. הדמעות המרטיטות הנשפכות בכל פינה. האהבה אחד לשני שמורגשת היטב ברחובות. שלהבת בוערת. מבעירה. נבערת. פלא מופלא שאינו קיים בשום מקום אחר בעולם.

וכל רבבות האנשים, כל המסעות כולם, מתנקזים לחצות היום של ערב ראש השנה, למעמד התיקון הכללי העולמי אשר הפך למעמד התשובה הגדול ביותר בעולם בכל הזמנים לכאורה. ההרגשה שהנה רבינו כאן. לידנו. אנו נותנים לו 'אבנים וסיד' לעסוק בהם בתיקון נפשותינו. ממלמלים את התיקון הכללי ברוב עם וברוב רגש. עומדים בתחנונים ומשוועים לפני בורא עולם על כל חיותינו וחיינו. חשים אחדות לבבות ונפשות בהשתוקקות אין סופית ליוצר ובורא כל ומבקשים להידבק בו, נשמת הכלל עורגת ברגעים אלו בתכלית השלימות לתכליתנו.

וכך זה ממשיך לשיאם של ימי הרת עולם, עת האלפים משוררים יחדיו. ממליכים ונותנים את הכתר. 'ויתנו לך כתר מלוכה!' והעיניים זולגות מדמעות התרגשות. והמחאות הכף הקצובות אינם מותרות ספק. ברגעים אלו מתרחש בעליונים מעמד ההכתרה. מלכותו ברצון קבלו עליהם, משה ובני ישראל.

מעמד התשליון הנורא המהווה זמן של התעוררות תשובה. כולם מתנקים מחטאיהם והאווירה הופכת עילאית, השעה מזכירה את רעוא דרעוין ששורת בכיפה, הרחובות מלאים בהולכי לבושי לבן. נדמים כמלאכים. כיונה צחורה המסמלת את תקוות הבריאה אחרי המבול. טוהר מרחף באוויר. הכל מרגישים כבנים יחידים בחיק האילן הגדול.

וברקע, אי אפשר להתעלם מהפלא המיוחד של פרויקטי הלינה והסעודות לרבבות המשתתפים בקיבוץ הק' באומן, פרויקטים אדירים, שצצו כפטריות מאליהם ומתעצמים משנה לשנה. עד לפני שנים לא רבות, לא חלם עליהם איש. הכנסת האורחים הגדולה ביותר בעולם, פועלת דווקא באומן. עוד לא נגמרת ארוחת הבוקר של 'פדר', וכבר מתחילה ארוחת הצהריים-ערב של 'שיינר'. וסעודות החג נפרסות בסגנונות מסגנונות שונים, כל עדה וטעמה, על הכל חשבו כאן.

אפילו על כוס קפה משיב נפש ברחובה של עיר. הרי רוב המבקרים באומן בימים אלה, הינם נוסעים שהיטלטלו בדרכים שעות ארוכות. אם לא יקבלו כבר עכשיו, מיד בואם לאומן, ברחובה של עיר, כוס קפה מהביל, ייתכן שזה יעלה להם בטירחא יתירה. וכך, מוצבים לרווחת קהל הרבבות קפה ומאפה להחיות את הנפש, ביד רחבה ובנפש חפצה, מסביב לשעון. ובסמוך לציון הק', ניתן לפגוש את הכנסת האורחים הוותיקה של ר' לוזר אנשין שיח', אשר מציעה בפשטות עוגיות ושתייה חמה וקרה לכל דכפין.

לא הרחק מהציון הקדוש, מתנשא פרויקט פלאי נוסף, שכבר התרגלנו אליו במשך השנים: פרויקט הלינה המופלא. מדובר במתחם האוהלים של 'זינגר', אשר

מקום המוכן לו מששת ימי בראשית, מתרחשת התופעה במלוא היקפה. אם אנו רואים שביבי תשובה בארבע כנפות הארץ ואם יהיה נידחך בקצה השמים, אם יש נשמות תועות שמבקשות רפואה, גיצים שנדלקים זעיר פה וזעיר שם, באומן אנחנו רואים אותם במאסות, באלפים, ברבבות.

ומכל המקומות בעולם, הם באים דווקא לאומן ומתייצבים לקול ציוויו של רבינו הקדוש, לחסות בצל כנפיו.

איך אפשר להבין את הפלא הזה?

כי זה הפלא עצמו ומי שלא ראה את ראש השנה באומן, לא ראה התעוררות תשובה מימיו. לא ראה התלהבות דקדושה מימיו. לא ראה תקווה לכל יהודי באשר הוא מימיו.

שמה תאמר, החוויה באומן מרגשת לגוף ולנפש? ספק גדול.

כדי להגיע לאומן בימינו, צריך להיטלטל שעות על גבי שעות, בדרכים לא דרכים, בין שוטרים מזעיפי פנים ונכרים חסרי לב. אומן של מטה - כבישה שבורים. מדרכותיה רעועים. שביליה מפוצצים. דרכיה נאנחים. מדרגותיה מעורערים. קירותיה מוכתמים. מבואותיה מוחשכים.

וברקע מלחמת עולם עם השכנה רוסיה הגדולה.

ובכל זאת, הרבבות שמים את פעמיהם מדי שנה אל עבר עיר שכוחה, מיושנת ופרימיטיבית. עיר שבה מתנהל שוק כמו לפני מלחמות העולם. עיר שלא כל בתיה מחוברים למים וחשמל. מקום שלא כל תושביו יודעים כי ישנו מטבע נוסף חוץ מהגריבנה. וגם אלו שכן, לא תמיד מסכימים לקבלו. המיטות ברוב בתי האירוח עוד שימשו בימות סטאלין, לעומת זאת, בתים רבים עוד זוכרים את האריות שהסתובבו כאן לפני עלות הצורך על יהדות אומן.

אך דבר לא עוצר את הנשמות מלבוא אליה. כל מניעה לא מונעת אותם. אבן נגף לא תעמוד בדרכם.

ממשלה ושרים, מלכים ושליטים סוררים. שגרירים ופוליטיקאים. כל אלו לא יכלו ולא יוכלו לכבות את האהבה.

פעם אחת בשנה, אופפת האהבה את אומן והופכת אותה מקצה אל קצה:

הראש השנה של רבינו, עולה על הכל.

ראש השנה הופך את המקום לגן עדן עלי אדמות. לפתע פתאום

באומן,
פורצת
להבה, ועלינו
מוטלת
החובה
לשמור עליה,
שתוביל את
הנשמות
לתורה
והלכה.
הלהבה
שתאיר את
הנסיעות
והמניעות
שבדרכים
למשך כל
השנה כולה.

כאן הנשמות מתחברות אל המקור, כאן הם מקבלים רוח חיים.

אבל כאן המסע לא מסתיים.

אומן זה לא הסוף, אלא רק ההתחלה.

האור הגדול באומן, הוא האור שבקצה המנהרה.

כאן המסע רק מתחיל, לקראת כל השנה הבאה עלינו לטובה.

ואת זה אנו, חסידי ברסלב, צריכים להבין.

אכן, אי אפשר להתחיל את השנה, מבלי להיות אצלו על ראש השנה. אבל זו רק ההתחלה.

הרוח חיים שמקבלים באומן, צריך ללוות אותנו למשך כל השנה הבאה.

כאן מביאים את הרצונות, אבל כאן גם מקבלים רצונות.

ההתעוררות הגדולה המתחוללת באומן, בסמוך לחלקת מחוקק ספון, מקום גניזת הצדיק, היא לא הסוף.

היא ההתחלה.

והמשמעות היא, שבאומן לא זורקים את הכל, אלא תופסים את הכל.

כי בוודאי כל נשמה שהגיעה לציון, בוודאי לא תצא מן העולם בלא תשובה, אך עלינו מוטלת המלאכה לשמור על קדושת המקום ורוח הצביון הראוי, כדי שהנשמות שעשו דרך כה ארוכה, לא יפלו למשבר מהמתחולל כאן.

באומן, פורצת להבה, ועלינו מוטלת החובה לשמור עליה, שתוביל את הנשמות לתורה והלכה. הלהבה שתאיר את הנסיעות והמניעות שבדרכים למשך כל השנה כולה.

האור הגדול, שיאיר לנו ולהם לכל אורך השנה הבאה עלינו לטובה.

בדרך זו, בחרנו לאסוף צרור עדויות וחוויות, מקרב אנשי הנלבבים, שהציבו לנו את המראה המתבונן הזה, להבין ולהשכיל, כי באומן לא משליכים את עצמנו, אלא דווקא תופסים את המהות.

המסע לא מסתיים באומן, אלא הוא רק מתחיל.

קולות מהשטח

אומן קודש הקדשים:

טור של אברך בן עלייה

"עברתי את הגבול של רומניה לאחר שתיים עשרה שעות, ולאחר מכן נסעתי למעלה משתיים עשרה שעות נוספות לציון הקדוש" מספר לנו ר' נחמן שמעון, אברך בן 32, "לקבל את התיקון של הרבי. אם לא ציוויו של רבינו הקדוש לבא אליו על ראש השנה, לא הייתי עושה את זה. טלטולים שכאלו, ייסורי נפש רוחניים וגשמיים כאחד. מי עוד זוכה לזה, 'מעברים' אלו אינם נחלת יראי

עצר את הפקעת השערים של מחירי הלינה באומן וממשיך לשמור על סביבת מחירים הגיונית משנה לשנה. כיום המקום מאכלס גם את קריית מורשת אומן, אשר כמה להציל יקר מזולל. מרחק לא גדול משם, נמצאים המתחמים הוותיקים של 'קרן אור' ו'נחלי דעת'. לשמור על צעירי הצאן והאברכים היקרים, אשר רוצים למצוא מקום שקט ופנוי לעבודתו ית', רחוק מכל המולת ושאון רחוב פושקינה.

כי הן זאת עלינו להבין ולהפנים בתוכנו, איש אינו מבין בעסקו של רבינו הקדוש עם נשמות ישראל. ורבים מאלו הבאים למקום מנוחתו, רחוקים מאד הינם מעולמו של אברך ובחור אשר זכה לגדול בקהילה מסודרת של היהדות החרדית. ולנו, מוטב שנכנס את צעירי הצאן פנימה ונשמור עליהם מכל משמר, גם באומן.

רובם הגדול רחוק מחיי תורה, ואם אנו לא נדע לגדור את הגדר ולעמוד בפרץ, לומר בקול ברור ובצורה הנכונה מה אומרת ההלכה, מה כתוב בשולחן-ערוך, והיאך רבינו רצה שינהגו, ילדינו כבר יחשבו שאלו מנהגי המקום... הבלבול שנוצר פעמים רבות מתוך ההתלהבות העצומה של אותם יהודים יקרים, יוצרת טשטוש מסוים ויכולה להוביל להרחקתם ולנפילתם.

ושוב, וודאי שרבינו הקדוש הוא הפועל עם נשמות ישראל 'לכל ידח ממנו נידח'. והוא החושב מחשבות כיצד לסלול את דרכו של כל יהודי למקומו המזומן לו, בחייו הרוחניים, ועם זאת בתופעות הציבוריות הנעשות מתחת השמש, עלינו לעמוד בחוזק ולהריע בשער בת רבים, לטובתם ולטובתנו גם יחד.

אין איתנו יודע מה. אך זאת וודאי אנו רואים בעינינו, אלפים ורבבות עמך בית ישראל מגיעים מדי שנה בשנה לאומן, על ראש השנה, לקיים את מאמרו "הראש השנה שלי עולה על הכל, איש בל יעדר".

ואם בשנים הראשונות לאחר שנפתחה הדרך, והחומה הקומוניסטית קרסה, היה מדובר בכמה אלפים בודדים, משנה לשנה המספרים מאמירים והמשתתפים מתרבים, ובראש השנה האחרון נמנו לא פחות מחמישה רבבות יהודים, שכל מאוויים הוא לקיים רצונו של רבינו הקדוש אור האורות. נפשם ונשמתם משתוקקת לשורשם, שורש נשמות ישראל.

כל רצונם ומאוויים הוא אחד ויחיד, לקבל דרך לתשובה, לזכות לחזור למקור, לשוב לאביהם שבשמים.

ולשם כך הם עוזבים הכל. בית. משפחה. חברים ומכרים. שלוה ונוחות. יישוב הדעת. משליכים הכל מאחורי גבם ומגיעים אל מקור התשובה. עמוד התקווה. שורש השמחה של העולם.

האור הגדול.

כל העולם צועק המלך, אבל ההכרה היא באומן

מעמד התשובה הגדול בעולם, תיקון הכללי העולמי

עצר את הפקעת מחירי הלינה באומן, מתחם האוהלים

שעות עילאיות, מעמד התשליך

כל עדה וטעמה, הכנסת אורחים אומן

מוסיקה עדינה וטהורה, יכולה לרומם אותה אל פסגת הטהרה עלי אדמות.

"למה ניגרע? למה דווקא באומן, היכן שהנשמות מתעוררות לתשובה, תשובה אמיתית מעומקא דליבא, יישמעו צלילי טומאה מהתחתית של תהומא רבא?

"מדי שנה הקדשתי לכך את כל כוחי, כי באומן זה לא רק לבוא, באומן זה גם לפעול בענייני קדושה, אשר רבינו כל כך הרבה דיבר אודותם, וכמה הרחיב רבינו בעניין מנגן כשר?

"כבר הייתי קרוב להישבר, כאשר בפתע פתאום קרה נס! סידרו לנו לפתע כמה שנים של שקט מכל הרוח סערה הזו" החיוך שלו נגלה לעין "המלחמה יצרה מצב שאי אפשר להפעיל מוזיקה ברחובות לפחות בשעות מסוימות, מה שמראה לנו שהכל תלוי בנו. אילו רק נרצה נוכל לשמור על הדבר בעזרת השי"ת, מכל סגנונות המוזיקה הפרועה הגויית שהייתה מושמעת בכיכר מעל הציון.

פעילות ארגון חומותיך אומן

לילדכם תספרו את אשר פה התרחש [חיי מוהרן]

ומי שהיה אצלי, ראוי לו לשמוח מאוד מאוד, ריקודים במוצאי ראש השנה שעי ארגון החזיקו בהיכל התורה אומן

ה' המקפידים על קלה כבחמורה. אבל הרבי אמר ואני מאמין שזה עולה על הכל אז באתי. אשרינו שזכינו... ובכן, בטוח הייתי הגעתי אל המנוחה ואל הנחלה.

"ואז גיליתי שלא... לא הגעתי לא אל המנוחה ולא אל הנחלה. נתקלתי בתופעה התמוהה והעגומה של בודדים ממש אך עדיין... כמה רבינו הקדוש החמיר והקפיד על ענייני קדושה, ודווקא במקום קיבוץ האנשים שלו, ישנם כאלו שאינם מבינים עד כמה זה פוגע בקדושת הקיבוץ הקדוש ומביאים לכאן את נשותיהם. תופעה שולית אך כואבת, החלה להתרבות לצערי, ונפשי עגמה עליי ביותר, האם לכך פנינו מועדות.

"הסתובבתי אפוף צער ודאגה מהעתיד לבוא ומה יהיה עם קדושת המקום, עד שנודע לי כי אכן, יראי ה' וחושבי שמו התאחדו יחדיו להקים ארגון 'חומותיך אומן' העושה גדולות ונצורות בעניין. היתה זו בעבורי נחמה פורתא ובחרתי גם אני להקדיש את כוחי בפעילות קדושה זו, אשר ב"ה רושמת התחזקות גדולה, ומי ייתן שכל אחד ואחד שמגיע לאומן יוסיף ככל שביכולתו להילחם בתופעה. כי עניינו של הרבי הוא קודם כל שולחן ערוך".

מנגן כשר:

צלילים של נפש יקרה

אנו פוגשים את ר' אריאל, יהודי יקר בעל נפש עדינה הרגיש במיוחד לצלילים נקיים. בצניעות והשקט החל פועל רבות לטובת חתונות עם מוזיקה כשרה וללא מוסיקה פרועה ממחוזות הנכרים, אשר חדרו בשנים האחרונות למחנות היראים. אך באומן, נפשו היתה המויה עליו.

"כל השנה אני נלחם במוסיקה הגויית והחילונית, וב"ה רואים פירות, אנשים מבינים כי צריך להרחיק את כל הסחי והמיאוס מהרגעים הקדושים בחיים כמו בחתונה או בכל מעמד כזה או אחר. דווקא באומן, המקום הקדוש עלי אדמות, הייתי פוגש את כל הסחי והמיאוס בקולי קולות, ברמקולים מוגברים ומערכות סאונד מחרישות אזניים, לא יכולתי לסבול את המצב הזה, וזה גרם לי להתחיל לפעול בקרב המארגנים בכל מקום, לעורר לב אנשים טובים וישרים, להחליף מוסיקה פרועה לצלילים עדינים. והרי המוסיקה מעוררת רגשות שבנפש, ואם הגיעה לאומן נשמה מבולבלת, המוסיקה הפרועה מושכת אותה אל המצולות. לעומת זאת,

המלחמה יצרה מצב שאי אפשר להפעיל מוזיקה ברחובות לפחות בשעות מסוימות, מה שמראה לנו שהכל תלוי בנו. אילו רק נרצה נוכל לשמור על הדבר בעזרת השי"ת,

מצאתי פה חממה של קדושה, קריה נאמנה אומן

אי של ישוב הדעת, בנין 'מורשת' הנבנה בימים אלו

בשפה פשוטה כמה שאני יכול את הסכנה הצפויה בכך, את הפגיעה בקדושת המחנה שהדבר עלול לגרום, וגם סיפתי להם על האבדות הרבים בנפש שמשוּבּת הילדות הזו גרמה.

"משם התגלגלה השיחה כנהוג למחוזות ההתחזקות וההתעוררות, והם הפנימו והבינו, הסכימו והחליטו לפעול בהתאם.

"הופתעתי שהם הקשיבו לי - האברך הצעיר והקטן מהם בכמה שנים - ראיתי כיצד אנשים מחפשים את האמת ומוכנים לשמוע את דברי הנחל נובע, לא משנה ממי ומה, מרוויים את צמאונם, ודווקא אנחנו, החסידים הוותיקים צריכים לקחת על עצמנו את המלאכה, להתחיל לעסוק בהסברה פשוטה, כי הם מקשיבים וכי אחרת לא יהיה מי שיעשה זאת".

ורעי את גדוּתִיךְ על משכנות הרועים: הרב משה מספר על קורות בניו בחממות של אומן

את הרב משה אנו מוצאים בקרית קהילת 'קרן אור'. הוא מתהלך מעדנות ומסביב לו 9 מבניו, כן ירבו, אבל זו לו הפעם הראשונה שהוא מופיע במקום ועיניו מאירות כשמש. "לא חשבתי שיש מקום כזה שמור וסגור לצעירי הצאן, שיוכלו ללמוד ולהתפלל בצורה נפלאה וללא טרדות" הוא משמיע את תמיהתו "השנה, חבר קרא לי לכאן ואמר לי, אתה תרגיש אחרת, ואכן מצאתי פה חממה של קדושה.

ואכן, הוא מספר, "אין מה לומר, זה אכן תיקון גדול. תמיד היה לי חשש להביא אתי את ילדי לאומן. לצעירי בתוך כל האנשים המגיעים ישנם כאלו שלא הייתי מכניס הביתה. לא בגלל שנאה ח"ו. עניין של חינוך".

"ורק השנה גיליתי כי יש הרבה חממות של קדושה באומן", מ'ק'רן אור', הוא גילה גם את 'קרית הלינה של מורשת הנחל אומן', משם הוא גילה את 'נחלי דעת', ואת פרויקט 'נכספה' המיועד לבני הישיבות הליטאיות, על המקום שעד לפני שנה התנהל מתחם 'אכסניה של

"זה היה רגע מופלא, לא האמנתי שזה יכול להיות, שאנשים מגיעים לאומן ולא יודעים שאפשר אחרת..."

"ובמוצאי ראש השנה, זה עתה פגשתי אותם ובאו להודות לי מקרב ליבם. הם סיפרו שכבר כמה פעמים היו באומן, ובכל פעם לא זכו להתפלל כראוי ליום הקדוש. לא היו מודעים לכך שהתפילות בקלויז - יכולות להתאים גם להם. התרגשו בדמעות. חשו התרוממות רוח. התקרבו מחדש לרבינו. הבינו מהי תפילה טהורה מתוך יישוב הדעת, שרוממה אותם, ואת זה הם יתחילו לחפש בחזרתם ארצה".

לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמוע דבר ה':

ההסברה של ר' נתן בתחנת הרכבת

הסיטואציה שעליה מספר לנו עוד אחד מהאברכים הצעירים שפגשנו באומן, מוכרת לכל אחד ואחד מאיתנו. אך למרות זאת, הדבר מרגש כל פעם מחדש. "נסעתי ברכבת מקטוביץ' לפשמישל, ומשם לויניצא. אי אפשר בלי מניעות, ובהגיענו לתחנת הרכבת בפשמישל התברר שכמה שעות לפני כן היתה הפצצה רוסית. מה שיצר כמה שעות עיכוב בהגעת הרכבות", מספר לנו עובד ה' בשם ר' נתן.

"בזמן ששהינו שם, ניסיתי להעסיק את עצמי בלימוד הסדרים הקבועים. בשלב מסוים, היו שם אנשים רחוקים שהתעוררו והחלו לשיר את השירים המוכרים 'בך רבינו נגילה', מי יתן לי אבר כיונה, 'ואומן אומן ראש השנה'. ההתעוררות היתה גדולה ולאחר מכן פתח אחד מהם בשיחה כדי לקרב אותם לקדושה והרחיב עמהם על עניין הטבילה וחשיבותה.

"בשעות הבאות, פתחו הללו עמי בשיחה וביקשו לברר האם יוכלו בהגיעם לאומן לטבול בנהר כדי לחסוך את הוצאות המקווה..."

"במקום להתעלם ולזרוק אותם על רבינו, החלטתי שזה מה שרבינו רוצה באמת, שאנחנו חסידי ברסלב נתחיל להנחיל למקורבים הרבים את הדרך הנכונה, זה היה הנסיון הראשון שלי בשיחה עם אנשים מן הסוג הזה, אבל הסברתי

אמנם המצב לא היה מושלם. "היו מקומות שעדיין השמיעו מוסיקה פרועה של אלילי זמר במוצאי ראש השנה, למרות הכל.

"והנה השנה נוצר תיקון נוסף, כאשר גם במתחם 'שיינר', המקום הפך למקום 'שמשים שואבין רוח הקודש'. רק בעלי מנגנים כשרים וריקודים טהורים התקיימו במקום, בחסות הארגון הקדוש 'החזיקו', אשר ראוי להרבות בשבחם של הפעילים המוסרים נפשם לפרויקטים אלה.

"המסקנה פשוטה, על כל אחד מאיתנו לפעול באומן, בכל ענייני הקדושה, ורבינו הקדוש בתפילותיו יגמור בעדינו בס"ד" - - -

כן להתפלל:

הנוסח של אברך שהאיר לאחרים

את ר' לוי יצחק אנו פוגשים במתחם 'מורשת' אומן, שרשמה השנה הצלחה מרשימה. הוא מספר לנו על רגעים מרטיטים שהוא חווה באומן לראשונה, בזכות קצת שימת לב לעזרת נשמות חדשות שבאו לחסות בצל רבינו הק' באומן.

כך הוא מספר, "בדרכי לאומן, שמעתי שני מקורבים משוחחים ביניהם, הם מגיעים לאומן כבר שנים ארוכות, אבל כל פעם הם נקלעים לתפילות מזדמנות ברחובה של עיר, והיו בטוחים שזה הנוסח של אומן. הם לא ידעו היכן אפשר להתפלל בצורה ראויה יותר, הם חשבו שכך נראית אומן, תפילה ברחובה של עיר, תקיעות לפני השקיעה, תפילה ללא יישוב הדעת, כי הרי: כן להתפלל לא להתפלל..."

"למרות הפערים בינו, עד שהרגשתי קושי להתערב בשיחה, כי הם נראים אחרת ומדברים אחרת, אבל בכל זאת בחרתי לפנות אליהם בשיחתם ולהציע להם את הדרך הישרה... לספר להם על קיומו של הקלויז הגדול ועל אוהל התפילה בקוליקה. על מניינים מסודרים, ותפילות נאצלות ביישוב הדעת, על בעלי תפילה הסוחפים את כל הקהל הקדוש לשפון צקון לחשם, אל הרינה ואל התפילה.

כי יש נעימות בתורה

רצוני שהעניין שלי יתפשט בלבבות הלטיים, מתחם נכספה בהכנות לקראת הקיבוץ הקדוש

היישוב הדעת, על התפילה המשתפכת והנלהבת של בחורים ואברכים ליטאיים, על המקום המאורגן, החדר אוכל ובית מדרש, כשההרגשה במקום היא ממש כאילו נמצאים בישיבה.

"יצאנו משם עם תובנה עמוקה. כמה החובה עלינו מוטלת לפעול כדי לעזור ולסייע לאנשים באומן לרומם את עצמם, לעזור לאחרים להתקרב, כי ראש השנה הזה יכול להיות הבדל של שמים וארץ. במקום להחזיק בכוחות האחרונים, אפשר לקבל כוחות חדשים, אשרי חלקם!"

רק באומן מקשיבים:

ר' יואב מספר על הפיאות ועל פתיחות לב

ר' יואב הוא יהודי שזכה לחזור בתשובה בעצמו. הוא מספר לנו על הרגע המרגש מבחינתו "כשאני רואה ספר בערב ראש השנה ברחוב העיר, עומד ועושה תספורת ליהודים שמבקשים ממנו 'תשאיר לנו רק פיאות'. אני מבין מרחוק מה זה כוחו של הרבי".

הוא מציין את הרושם העיקרי שהיה לו בראש השנה האחרון: "העניין הוא, שאני כבעל תשובה בעצמי, אני רגיש ביותר לחריגות... ולכן, השנה האחרונה באומן, כשראיתי את הספרים שעושים תספורות ליהודים ומשאירים להם פיאות לראשונה, שמתי גם לב שהם לא תמיד עושים זאת כהלכה..."

"אמנם זו תופעה בעייתית גם בארץ, שהספרים עושים תספורות נגד ההלכה ורבים עוסקים בזה, אבל באומן? במקום הזה שאנשים באים להתעורר? "העניין הוא, שדווקא באומן ישנה פתיחות לב, ואפשר להעיר על זה בלי קושי גדול. באומן אתה יכול להעיר לאנשים לצידך על איך להתקרב ואיך לעשות דבר כהלכה, והוא יקבל את זה בלי גאווה."

"אז ניגשתי לאחד הספרים שהוריד יותר מהשיעור הראוי לפאות בצדעי הראש. והתחלתי להעיר לו בעדינות על העניין, הסברתי לו על כך מהצד של ההלכה, למרות שהוא לא היה היהודי הכי חרדי עלי אדמות, ואפילו רחוק מכך..."

"וכאן ראיתי את נפלאות כחו של רבינו הקדוש, כאשר הספר הזה שמע את דברי הוא הזדעזע כולו וביקש ממני מייד להראות לו על כמה לקוחות במקום, את השיעור המדויק, והוא שינה את

תורה, בו שהו מאות אברכים ובחורים תחת חממה סגורה ומוכשרת.

"צריך לפרסם זאת בקול גדול. אין לכם מושג כמה אבות לילדים ולבחורים, נוסעים לאומן בחשך גדול בלב, מה הולך לקרות עם הילדים שם, מה הם עלולים לראות ולשמוע. לא ידעתי שיש פרויקטים קדושים וטהורים כאלה כל השנים ואני מתבייש."

"זה קידוש השם, שאחים לדעה עושים ופועלים במסירות נפש בפרויקטים מעין אלה, צריך לפרסם את שמות העסקנים שעושים זאת ומקדשים שם שמים ברבים, אשר מסייעים לשמור על צעירי הצאן ומאפשרים להם לשהות בצל רבינו הק' ולהפוך את כל ימי השהות לתקופה של התעלות כראוי, אשרי חלקם!"

'נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה':

בן הישיבה מגלה טפח

בן ישיבה בכל לבו ונפשו, נקלע לסערת חיים ובציפורניו הצליח למלט את נפשו מן השאול, בזכות ספריו של רבינו הקדוש. "ספרי רבינו הצילו אותי מירידה לשאול תחתית" הוא אומר לנו בעיניים עורגות, "אבל באומן הייתי צריך חיזוק גדול. כל שנה שהייתי מגיע לכאן, הייתי צריך כוחות נפש אדירים לא להיסחף לפינות מפוקפקות פה ושם... גם כי לא מצאתי מקום ראוי, אז נסחפתי על ידי חברים והייתי במלחמה רוחנית גדולה."

"רק השנה קרה הנס, ה' יתברך ריחם עליי כאשר כמה אנשים יקרי לב הקימו את פרויקט 'איחוד בני הישיבות נכספה' נפעמתי ונרעשתי, להיות באומן ולהרגיש בישיבה, מה יכול להיות טוב מזה?"

"אני חייב להודות באופן אישי לכל הפעילים על התופעה הטהורה ועל

כל
ההסתכלות
השתנתה
אצלי לגמרי.
מנסיעה
שיש בה רק
אמונה, הפך
המסע לאומן
לחוויה
מדרגה
ראשונה,
'אמונה עם
דעת'. הרבי
הוא גם
שלי. אני
של הרבי,
השיחות
שמתפתחות
שם עם
החברים,
מביאות
כל אחד
למקומות
גבוהים.

בְּחִטּוֹ הָעֶכְבֵּר לֹא יָבִיעַט בּוֹ, וְכָל זֶה מִחֲמַת שְׁטוֹת
שָׂאִין יוֹדֵעַ מִכּוֹחַ".

"בני ישראל קדושים ורוצים לעשות רצונו
יתברך. לפעמים זה תלוי רק בנו. אם נעורר את
האדם הוא מעצמו כבר ימשיך הלאה.

"אבל אם אנחנו כבר מדברים, זה לא מספיק.
עובד ה' אינו צריך להסתפק במועט, ולכן
ההמלצה שלי לחברים וידידים, שכאשר אנחנו
מעירים לבעלי הסמארטפונים שלא להוציאם
בציון הקדוש, זה הזמן הנכון לדבר איתם מתוך
אהבה אמיתית על התכלית - להתנתק מהכלי
המסוכן הזה ולוותר עליו כליל.

"בטוחני שעוד דיבור של אמת ועוד הערה
נכונה, ובפרט ליד לב העולם, ציון רבינו הקדוש,
לבסוף יפעל את פעולתו, ואם רק אחד יוותר על
כלי המשחית, והיה זה שכרינו".

מהפכה של ריקוד:

אחד כמו כולם משתף רגשות על התעוררות אישית

"שנים רבות הייתי מגיע לאומן", מתחיל הרב
נחמן ס. את דבריו. "פשוט מאד, כמו כולנו, הרבי
אמר - מגיעים, אין שאלות ואין קושיות. אנו
מאמינים שבזה תלוי כל העולם, ואין לי ספק
שזה מה שאני צריך לעשות. אז קונים כרטיס,
נסיעות פנים, וביטוח רפואי.

"מזמינים מונית, נוסעים לשדה התעופה,
מחכים בתורים הבלתי נגמרים לצ'ק אין, מחכים
לעלייה למטוס. עולים עליו. מחכים שימריא.
מתכוננים לנחיתה. אוספים מזוודות. עולים
על הנסיעות פנים נוסעים ומגיעים. מסתדרים
באכסניה. הולכים להתפלל. ללמוד. לדבר.
חוזרים לישון. הולכים לציון. סליחות. הכל מוכר
ודי חוזר על עצמו.

"לצערי הרב, הרגשתי שלמרות שאני אצל
הרבי, וודאי אני מאמין שהרבי 'טיפל' בי, אך
בפועל ימי החגים עברו עלי ללא כל הרגשת
התקדמות בחיי הרוחניים.

"סעודות החג היו מלאות בריקודי שמחה
ולפעמים גם שירי התעוררות, אך לא הרגשתי
שפנימיות אמיתית נכנסת ללבי. לא ידעתי על
מה לשים את האצבע, אבל אני יודע, שזה היה
בגלל האווירה ההמונית, הענקית, הסואנת.

"ואז קם ארגון 'החזיקו' וביצע את המהפכה.
צריך להבין, זה פעילים כמוני כמוך, אנשים
רגילים, שהחליטו לפעול ולהפעיל למען שמו
של רבינו הקדוש, איזה זכות יש להם וכמה צריך
ללמוד מהם.

"אז מזה ארבע שנים שארגון החבורות הנווד
'החזיקו' הקימו מתחם מיוחד בהכנסת האורחים,
פעם אצל שיינר ופעם אצל פדר. בשנה האחרונה
היינו אצל שיינר. בו אוכלים בצוותא מאות רבות
של אנשי שלומינו באהבה רבה וגדולה, שמחה
של אחד בשני, רעות ואחוה נדירים בעולם-

רבה רביה הריני מקשר את עצמי

אור בהירות הדרך

ולא, זה עלול לקרות לכל אחד מאיתנו ויש לנו
חובה להזהר ולהשמר.

"השנה נודע לי שיש אפשרות אחרת. איכא
דרכא אחרינא. שאפשר קו כשר ללא שום סכנה,
ושמחתי מאד. החלטתי להביא את הדבר לידיעת
כל מי שאני מכיר.

"הרי כל עניינו של רבינו הקדוש זה קדושת
הברית וקדושת המחשבה והעיניים, עלינו לא
לפחוד ולדעת להעיר ולהאיר כדת של תורה על
הפירצה החמורה שנוצרה בעניין זה. בסוף רבינו
ינח.

"ככלל" אומר לנו ר' דוד "לפעמים אנו מפחדים
יותר מדי... לא פעם ולא פעמיים ביקשתי מאלו
שהתעסקו בציון הקדוש בסמארטפון, שלא
יציאו את זה. ותתפלאו לשמוע רובם הגדול,
כאשר מדברים איתם על זה בנעימות, מבינים
ומסכימים מייד להכניס את זה לכיס. הכל תלוי
בנו וכמו שאומר רבינו הקדוש "חִזְקוּ וְנִתְחַזַּק
וְאֵל תִּהְיֶה כְּפִיל הַגָּדוֹל וְכַגְמָל אֶפְּלוּ כְּשִׁמְשִׁיכָהוּ

התספורות שלו למשך כל השעות הבאות עד
ערב החג.

"איפה אתה יכול לראות פתיחות לב גדולה
מזו?"

איכא דרכא אחרינא:

מיקירי אנ"ש

דווקא בציון הקדוש, ר' דוד, מיקירי אנ"ש, בן
למעלה מחמישים שנה, שכבר זכה פעמים רבות
להיות באומן. תיאר לנו בהתרגשות את הרגע
שבו נודע לו שיש אפשרות לשאת טלפון כשר
באומן. "שנים רבות לא לקחתי טלפון כלל לאומן,
כדי לשמור על נשמתי נקיה. רבים היו לוקחים
טלפון לא כשר, מחמת שהמכשירים הכשרים
לא התאימו לסיס האוקראיני. ואני יודע מקרוב
שהדבר גרם למכשולות רבים, ולא פעם ולא
פעמיים ראיתי בני-טובים נופלים ומתרוסקים,
רח"ל. אנשים חושבים שזו תופעה רחוקה, לא

מסך הברזל תשפו כלא 10

השקר בו השנאה והקנאה עושים כבתוך שלהם. וזה בלתי רגיל.

"סעודת החגים קיבלה צורה רוחנית. האומן שלי נהיה אחרת.

"אך יותר מזאת, הדרשות הנפלאות, הדיבורים המרתקים מבארו של הרבי הגדול. על הפלא הגדול מהו הראש השנה של הרבי, למה הוא כל כך גדול, מה עניין הנסיעה לצדיק ועוד ועוד. כל ההסתכלות השתנתה אצלי לגמרי. מנסיעה שיש בה רק אמונה, הפך המסע לאומן לחווייה מדרגה ראשונה, 'אמונה עם דעת'. הרבי

הוא גם שלי. אני של הרבי, השיחות שמתפתחות שם עם החברים, מביאות כל אחד למקומות גבוהים. חזקו ואמצו, החזיקו! מצווה לפרסמם וללמוד מהם, להבין שהראש השנה של רבינו זה לא רק לבוא, זה גם לפעול, לקדש ולטהר, להוסיף חיל, אשרי חלקם, מהם יראו וכן יעשו!"

הכמיהה מאחורי הסוגרים:

בחור טהור לב עם געגועים בוקעי רקיעים

"יש נכה פיזי", אומר שימעל'ה, בחור טהור לב ועיניים, אשר נלכד בבית הכלא הצבאי על רקע סערת הגיוס הבלתי נגמרת, כשניסה לצאת את גבולות הארץ לאומן, ונלכד בידי המשטרה הצבאית והושלך למאסר על היותו עריק. "נכה פיזי הוא אדם שרגליו אינם מתפקדות. לעומתו יש אדם שהוא נכה נפשי. ידיו ורגליו וכל גופו מתפקד כראוי, אך נפשו לקויה, והוא אינו יכול להפעיל את מיתרי המוח כיאה לאדם שפוי..."

"כולנו מרגישים כיצד בשנים האחרונות מנסה הסטרא אחרא בכל כוחה להתגבר ביותר על הראש השנה של הרבי.

זה החל בשנת הקורונה, אז נלחמו שליחיה הגשמיים בכל כוחם בחסידים אשר ביקשו רק לחסות בצל רבם הקדוש. רוב ככל אנשי שלומינו לא זכו באותה שנה לשהות על הציון הקדוש. וזה מדהים להבין, מה הפריע להם? מה אכפת להם שנשאי קורונה נוסעים לאיזו מדינת עולם שלישית כמו אוקראינה? לא! הם נלחמו, הם שלחו מכתבים, בחשו מאחורי הקלעים. וזה חשף את האמת, מי מחובר אל הקדושה ומי נלחם כנגדה.

"את הנקודה הזו לקחתי לליבי מאז, ומאז אני רואה לנגד עיני כיצד הראש השנה של רבינו מגלה את הבירור של הקדושה כנגד הטומאה. להבין למעמקי הנפש, מיהו האויב האמיתי שלנו.

"שנה לאחר מכן פרצה המלחמה - רבים נשארו בביתם מחמת הפחד, לעומת עשרות אלפים שהגיעו במסירות נפש בל תתואר. שוב פעם הסטרא אחרא הרימה ראש, התקשורת ונציגים שונים ומשונים היו שם ב"דאגה יתירה" להתריע ולמנוע יהודים מלהגיע לרבינו לראש השנה.

"שנה מאוחר יותר, החלה המלחמה בארץ ישראל. ואחרי חיסול של אחד המחבלים הגדולים, בוטלו טיסות רבות לאירופה. מה שיצר קושי עצום להגיע לאומן. ואכן רבים לא זכו להגיע, למרות שהרוב עשו כל אשר לאל ידם לזכות לראש השנה של הרבי.

"כנראה יש דרגות שונות בכוחות הטומאה, יש כאלה שמביאים רוח של הפקרות לאומן, וזה נסיון בפני עצמו, אבל בדרך לאומן אנחנו פוגשים את הכוחות המסוכנים במלוא עוצמתם.

"הפלא ופלא, ראש השנה מתקרב, והנה השנה הרשויות מפעילות את כל זרועותיהם כדי למנוע... מחסידי ברסלב להגיע לאומן. שום בעיה לא הייתה לפני כן, לא צווי מעצר ולא איסור יציאה מהארץ. רק לפני ראש השנה הם מתעוררים.

"אז הסטרא אחרא רוצה שנהיה נכים פיזית, שלא נוכל כפשוטו להגיע לאומן. אבל היא גם רוצה שנהיה נכים נפשית, שגם אם נגיע, ניתקל באווירה בעייתית לפעמים. ואת זה אנחנו צריכים לזכור.

"הסטרא אחרא אחרי שהיא גוזלת את הגוף, היא רוצה גם שנהיה נכי נפש. שנהיה מותשים. שנרגיש "אם כן, למה זה אנוכי"? הוא רוצה את הנשמה. הוא רוצה את הרוח. הוא רוצה את החיות. הוא רוצה את פנימיות האדם.

"אמנם את הגוף הם הצליחו השנה לרתק, כמה מאות מבחורי יקירי אנ"ש נמנע מהם מלהגיע לאומן, בגלל הסטרא אחרא, אבל על הרוח הם לא שלטו.

"וכשחסידי ברסלב יודע - שלמרות שלא זכה להיות בגופו באומן - אך הוא המשיך ללא הפסקה, בגבולות, בדרכים, בשדות התעופה, וגם בבית הכלא, לרצות, להשתוקק, לכסוף, לחלום, לשאוף, אז היצר הרע מקבל מכה גדולה.

"ואת זה נזכור תמיד, מול הראש השנה של רבינו, הסטרא אחרא מתקוממת מלוא קומתה, אך מולה עומדים חסידי ברסלב בכוחו של רבינו הקדוש והנורא ונלחמים ללא הרף, בלי לעצור לעולם, בגוף ובנפש".

"אמנם את הגוף הם הצליחו השנה לרתק, כמה מאות מבחורי יקירי אנ"ש נמנע מהם מלהגיע לאומן, בגלל הסטרא אחרא, אבל על הרוח הם לא שלטו.

דעלדה לאתרופה

תרופות וישועות מהעלים הקדושים

מבוא: יש לנו רבי חי!

לפתוח גם את ספרי תלמידו הגדול, מוהרנ"ת זיע"א, אשר זכה לקבל "פי שניים" ברוחו. רבינו הקדוש עצמו העיד כי מוהרנ"ת הוא זה שהשיג והבין את כוונתו.

ואכן, מי לנו גדול ממוהרנ"ת שדאג לנו וטרח להנחיל לנו את דעתו הבהירה בכל ענין וענין, מהלכות ברכות ותפילה, ועד שילוח הקן והלכות טוען ונטען, בכל ענין וענין מלמד אותנו ר' נתן להסתכל ב'שכל שבכל דבר', וללמוד דרכים ועצות כיצד לעבוד את השי"ת. וביותר ה'הלכות' הנפלאות על מועדי השנה, שלא השאיר ר' נתן אבן ופינה שלא עסק בה ולא כתב אודותיה. ניתן לומר שבכל פרט בחיים של איש הישראלי יכול הוא למצוא הכוונה והדרכה בליקוטי הלכות.

מעניין להוסיף מה שמפורסם על אחד מחשובי אנ"ש, תלמיד חכם עצום שעוסק בהפצה וקירוב עשרות שנים, והוא מורה לתלמידיו ושומעי לקחו - שבכל שאלה שמתעוררת, ניתן לקבל מענה בפתיחה אקראית של אחד מכרכי הספר הקדוש 'ליקוטי הלכות'. אין זה משנה איזה כרך - בין אם בהלכות נטילת ידיים ובין אם בהלכות פיקדון; כאשר הלומד יעמיק בדף שיפתח בפניו, בוודאי ימצא בו מענה והכוונה כדת מה לעשות. ושגור על פיו שכל מי שניסה ליישם זאת, נוכח לראות שהדברים פשוט עובדים...

וכשם שהפליא ר' נתן בספרו העמוק והנשגב 'ליקוטי הלכות', כך גם הותיר לנו ירושת עולמים את תפילותיו הלהטות, המופיעות בספר 'ליקוטי תפילות'. ועיקר הלימוד מספר יקר זה הוא שיש להשיח את הלב לפני השי"ת על כל דבר וענין, על כל פרט ופרט, שזוהי עצתו הכללית של רבינו הקדוש, ור' נתן מראה לנו כיצד מיישמים זאת למעשה.

בנוסף לספרים יקרים אלו, זכינו גם לספר הנפלא 'עלים לתרופה'. ספר זה הוא ביטוי מוחשי לדברי חז"ל "גדולה שימושה יותר מלימודה". בספר זה אנו זוכים להצצה נדירה אל חיי הסוערים של ר' נתן, לראות כיצד התמודד בפועל עם ניסיונות ומעברים לא פשוטים. ולא רק שר' נתן לא איבד את העשתונות, אלא אדרבה - הוא הופך תמיד את ה'גון ואנחה' ל'ששון ושמחה', לאורו של רבינו הקדוש, ובכך השאיר לנו ירושה נצחית, ולימד אותנו כיצד לחיות בפועל עם הדיבורים והעצות של הרבי.

ויפה הגדיר זאת החסיד הנודע ר' יצחק ברייטער הי"ד: שה'ליקוטי הלכות' הוא ה'שבת' דיגער רבי נתן [= רבי נתן של שבת], ואילו ה'עלים לתרופה' הוא ה'וואכעדיגער רבי נתן' [= רבי נתן של ימות החול]. כלומר, שבספר הקדוש ליקוטי הלכות ניתן ללמוד דרכים נפלאים בעבודת ה', כיצד נוכל לעלות ולהתעלות בכל מצב. ואף שר' נתן מדבר גם ב'ליקוטי הלכות' הרבה גם על זמני הקטנות וה'שוב', אולם סוף כל סוף מדובר על השגות אלוקות נשגבות המלוכשות באותיות מתיישבות ומחיות נפש. אך בספר 'עלים לתרופה' אנו פוגשים את ה'וואכעדיגער רבי נתן' - שם רואים איך ר' נתן חי את חיינו בפועל, כיצד הוא באמת מתחזק ומחזק בכל מצב, אותו ואת בנו, ואת כל רבבות תלמידיו, עד דורנו אנו.

"אילו היה הרבי חי בדורנו, כלום הייתה לו דעה בסוגיה הציבורית הסוערת המטלטלת כעת את היהדות החרדית?", כך נשאל פעם הרה"ח ר' בנימין זאב חשין זצ"ל, על אחת הפרשיות שעמדו על הפרק בימיו.

התשובה שהשיב ראוי להיחרט על לוח לבנו ולהוות לנו תמרור דרך על כל צעד ושעל בחיינו:

"הרבי חי גם בדורנו, ויש לו דעה בכל דבר ועניין".

כמובן, אין הכוונה שגופו של הרבי חי וקיים במובן הגשמי. אלא לרוחו הקדושה, להשראת נשמתו הגדולה ולדעתו הבהירה, אשר ככוחן להאיר לנו כל ספק וכל שאלה, הן בכלל והן בפרט, הן ברוחניות והן בגשמיות.

וכפי שכבר חרט עלי גיליון התלמיד הגדול, גאון עוזנו ורוח אפינו, מוהרנ"ת זיע"א:

אני יודע ומאמין באמת שאדונינו מורנו ורבינו יודע היטב בכלליות ובפרטיות כל מה שנעשה עם כל הנפשות בכל דור ודור מיום ברא א-להים אדם על הארץ עד הנה ועד הסוף האחרון, ויודע כל התקונים של כל אחד ואחד (עלים לתרופה - מכתב שני).

ולא זו בלבד שרבינו הקדוש יודע את כל אשר עבר ויעבור על כל אחד ואחד, אלא שניתן גם למצוא בכל עניין הכוונה ועצה ברורה בספריו הקדושים, כמו שהעיד רבינו הקדוש בעצמו:

התורה שלי גדולה מאד. והיא כלה רוח הקדש ויכולין לידע מהנה עתידות, שמי שיטה עצמו ויאמין ויחשיב התורה שלי יכול לידע עתידות שיהיה. ואין צריך לומר אחר כך ששנעשו הדברים בעולם, שאין יכולין פודאי למצא הכל בתוך התורה שלי ולראות ולקבץ שהכל מבאר בתוך התורה שנאמרה כבר (שיחות הר"ן קצו).

אחר האמונה שרבינו הקדוש יודע את כל הנעשה עם כל אחד ואחד מאיתנו, מובן אפוא שעל כל שאלה וספק - בין בגשמיות ובין ברוחניות, בין בעבודת ה' ובין במילי דעלמא - ניתן לקבל ממנו מענה בהיר, כפי שהבטיח הוא עצמו בטרם הסתלקותו: "מה לכם לךאג מאחר שאני הולך לפניכם" (חיי מוהר"ן, קצא).

גם היום, לאחר הסתלקותו, "גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם", ויכולים אנו לקבל הכוונה ברורה מהרבי בכל ענין, על ידי ספריו הקדושים. וכמו שרבינו בעצמו כתב בספר המדות (דעת, יד): "כשאדם רוצה לידע איך להתנהג באיזה דבר, יפתח ספר ויבין איך להתנהג". מובן איפוא, שאם רבינו כתב שניתן 'לפתוח ספר', מהראוי לפתוח את ספריו, וכך נוכל 'לשמוע' את דעתו ועצתו.

ומהראוי לצטט מה שכותב ר' נתן במכתב:

"על אודות צעקה, מה אשיבך בני חביבי... גם ספרינו מצויים בידך, הפך בהם והפך בהם. תמצא התחזקות וישועות ונחמות על כל אשר עובר עליך" (עלים לתרופה, מכתב קצא).

והנה, כאשר מבקשים אנו לשמוע את דבריו ועצתו של הרבי, אין ספק שניתן ואף ראוי

פרק א':

כוחות לקראת הבאות

היה זה בחודש חשוון של שנת תשפ"ה. בני ביתי נסעו לפקוד את ציונו של רבינו הקדוש באומן. פעמים רבות כבר היו שם וזכו לפקוד את הציון הקדוש, אך הפעם, הייתה זו חוויה שונה בתכלית. המסע היה מיוחד מכל מסע שחוו אי פעם, והטעין אותם בכוחות עצומים. כששמעתי את הדברים, חשבתי שכוחות אלו נועדו לחזק אותנו בשגרה הברוכה, כהכנה לחורף הארוך העומד לפתחנו. לא העלינו על דעתנו מה העתיד הקרוב טומן בחובו, ועד כמה יבואו כוחות אלו לעזרתנו...

מספר ימים לאחר מכן התברר לנו כי מצפה לנו התמודדות לא פשוטה. כאשר קיבלנו את הבשורה, הבנו לשם מה נועדו הכוחות הרוחניים שקיבלנו במסע הקודש. כשהבנו את גודל האתגר העומד לפתחנו, קראתי מעמקי ליבי מילה אחת: "הנני", והוספתי בקול, כמבקש לחזק את עצמי ואת בני ביתי גם יחד: "ריבוננו של עולם, אם זהו הניסיון שאתה שולח לנו, אתה הוא שתיתן לנו את הכוח לעמוד בו. אנחנו מוכנים!"

עוצמת הרגע והבהירות מילאו אותנו, ומיד נדברנו בינינו לאחוז חזק באומנות התפילה, ולהשקיע לב וכוונה - הן בתפילות הקבועות ביום, והן בזמן ההתבודדות. התפללנו, ביקשנו, ושפכנו את כל אשר על לבנו בפני השי"ת, "כדבר איש אל רעהו".

באותם ימים באו לידי מימוש כל דיבורי החיזוק והאמונה שלמדנו וקיבלנו במשך השנים ממעיינות הנצח של רבינו הקדוש ותלמידיו. אולם הקב"ה, ברוב רחמיו וחסדיו, החליט להשמיע באוזנינו דברי קודש מדויקים ומותאמים אישית למצבנו המיוחד, כולל התאמה מופלאה של תאריכים, כפי שיסופר מיד.

פרק ב':

ליווי משמיים בתזמון מדויק

באותם ימים, הרהרתי רבות מה השי"ת רוצה מאיתנו בתקופה זו. אולי מוטל עלינו לעשות שינוי מסוים, אולי להתחזק באמונה, בהכנעה, או בשאר תחומים שתמיד אפשר להתקדם בהם. כך התהלכתי טרוד במחשבות ובספקות.

ולא לחינם נקרא שם הספר 'עלים לתרופה', שם המבטא בצורה מופלאה ומדויקת את תוכנו: עלים קדושים המרפאים את נפשות ישראל. כמו שכותב ר' נתן (מכתב צ"ז)

אגרות שלנו הם רפואות יקרות. כי כלם נובעים ממעין חיצא מבית ה', אשר כל פריז למאכל ועלהו לתרופה. 'עלהו', הינו הנזיר, שהם עלין ודפין, שעליהם אנו כותבין כל הספרים הקדושים של התורה הקדושה, אשר הם רפואתנו וחינו לנצח.

רבי נתן 'האמין בעצמו', הוא ידע והאמין שמכתביו לבנו עתידים לשמש כצרי ורפואה להמוני בית ישראל, וכמו שאכן כתב להדיא (שם מכתב מט):

מאליה תבין שכל הדברים שאני כותב לבני שיתיה נאמרים גם אליה, ולכלכם, ותשמרו מכתבי הישב, כי אצלי בעצמי הם דברים יקרים מאד, ומתחזקים בכל פעם מאתו יתברך בחסדו הגדול, והו הן נחמתי על כל הצרות.

ואכן, אגרותיו של ר' נתן לא ירד מעל שולחנם של אנ"ש, שהפכו בו והפכו בו, ועשו בו 'שימוש חכמים', למדו והעמיקו בכל אגרת, ושאו הימנה חיזוק ועידוד, והחיו את נפשם בכל שורה ושורה מהאגרות הקדושות. ניתן לומר שאנ"ש לא התייחסו לספר זה כמכתבים פרטיים שנשלחו למאן-דהוא, אלא כמכתב אישי ששלח להם ר' נתן, לחזקם ולרוממם, וללמד אותם את דרכי עבודת ה' בכל עת ובכל מצב.

אחר הציטוטים המופלאים אודות עמוד האש ההולך לפנינו, והמשענת הרוחנית והגשמית הניצבת עבורנו בכל תחום בחיים, מכח השראת רוחו של רבינו עלינו, אשר מכוונת אותנו בכל מצב למצוא את הדרך הנכונה והמדויקת כיצד להתקרב להשי"ת ולעבדו, נצלול אל סיפור ההשגחה המיוחד שחווינו על בשרנו בשנה האחרונה.

האמת תיאמר, שכאשר סיפרנו את הדברים למכרינו ולקרובינו, לא היה אחד שלא התפעל מסיפור ההשגחה שלנו, הרצוף תשובות והכוונה מדויקת מר' נתן. ואף שישנם רבים שרגילים אף הם בכך, מכל מקום הציף בהם הסיפור שלנו רגש מיוחד של התפעלות מהליווי הצמוד, מדויק המסרים והדיבורים, ובפרט מתזמון התאריכים המופלא כל כך, שלא השאיר מקום לספיקות, כביכול נכתבו הדברים ממש בשבילנו.

משכך, דחקו בנו מכרינו לפרסם את הקורות אותנו, ובכך להוסיף בקרב הקוראים חיזוק באמונה ובהתקשרות לרבינו הקדוש, ולהשריש בליבנו שהוא נמצא איתנו, רוחו חופפת עלינו מלמעלה ומכוונת אותנו על כל צעד ושעל.

מובן מאלי, שהסיפור אינו קורא לחפש עתידות ורמזים לקורות הימים ומעברי החיים בספרי רבינו הק'. מטרותנו בפרסום הסיפור היא לחדד ולחזק את ההכרה כי יש לנו רבי 'חי', אשר ההליכה בדרכיו והלימוד בספריו מעניקים מענה ובהירות בכל עניין, בגשם וברוח, בענייני פרנסה ובריאות, בעבודת ה' ובכל תחומי החיים.

בדיוק ב"זאת חנוכה" - הרבה לפני המועד המשווער - נולד בנונו שיחיה!

באותו רגע הבנתי מעל לכל ספק: המכתב הזה נועד במדויק ובמיוחד עבורנו. דבריו של ר' נתן חיזקו אותנו לאין שיעור באתגרים הגדולים שהיו מנת חלקנו, ונשזרו בד בבד עם השמחה העצומה בלידת בנונו.

פרק ג':

מצפים לישועה מחוץ לחדר הניתוח

מיד לאחר הלידה הובהרה התמונה, והתברר כי בנונו הקט סובל מחסימה חמורה במעיים, ועל אתר הוועבר התינוק הרך ליחידה לטיפול נמרץ, ובכירי המנתחים הוזעקו למקום. שלושה ימים לאחר לידתו הוא הוכנס לניתוח ארוך, מורכב ומסובך. בינתיים אנחנו יושבנו במסדרון בית החולים וספר התהלים לא מש מידיונו.

באותן שעות, שבנו ולמדנו את האיגרת המופלאה השנייה שנשלחה אלינו, זו שהופיעה בספר מיד לאחר המכתב הראשון. מעיון קל בתאריך הנקוב בראשה התברר לנו שהליווי של ר' נתן לא עוזב אותנו, ומכתביו ממשיכים לכוון אותנו על כל צעד ושעל.

וכך כותב ר' נתן - לבנו - בדיוק שלושה ימים לאחר המכתב הראשון (מכתב של"ב):

ברוך השם, יום ד' ויגש תר"א.

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי עתה והיה לי לנחת, כי ברגע הקודמת הייתי מצפה מאד למכתבך, וקויתי לה' שיושיעו מהרה וישלח רפואה שלמה לבנה שייחיה. ולעת עתה חזק ואמץ ושמח נפשו בכל מה דאפשר. והנה רואה כמה פצמים שה' יתברך מושיע תמיד, ולא כחטאינו עושה לבנו חלילה. קוה לה' ויושע לה'.

דברי אביך

נתן מברסלב

המילים "הייתי מצפה מאד" קיפצו וריצדו מול עיניי. הרגשתי כאילו רבינו הקדוש ור' נתן עומדים שם לצידנו, מחוץ לחדר הניתוח, מצפים ומייחלים ומתפללים יחד איתנו לבשורות טובות.

בחסדי שמיים, לאחר שש שעות ארוכות יצא המנתח והודיע: "הניתוח עבר בהצלחה רבה".

פרק ד':

"שינוי לטובה" בעשרה בטבת - יומא דהילולא של מוהרנ"ת

אך המערכה טרם תמה. היה עלינו להתמתין בסבלנות אין קץ שהמעיים

באחד הערבים ניגשתי אל ארון הספרים. ידיי נשלחו כמו מאליהן אל עבר הספר "עלים לתרופה". ביקשתי לקרוא כמה שורות מקולמוסו המופלא של ר' נתן; שיערתי כי אמצא נחמה ועידוד בדבריו, אך להפתעה שזכינו לה לא יכולתי לצפות.

הספר נפתח בעמוד שבו הופיעו שלושה מכתבים קצרים שנכתבו לבנו ר' יצחק. ומשורה לשורה התברר לנו כי הדברים נכתבו עבורנו ממשי! (את התאמת התאריכים גילינו רק לאחר מעשה).

וכך כותב ר' נתן במכתב הראשון, מכתב של"א, שנשא את התאריך "זאת חנוכה":

"ברוך השם, יום א' זאת חנוכה תר"א..."

בני חביבי.

מכתבך קבלתי עתה עם השני והובים בעת טרדתי מאד. וגדל הצער שהיה לי ממכתבך. תוכל להבין בעצמך. כי צערך הוא צערי, ובכל צרתך לי צר, השם יתברך ירחם ויושיע מהרה. וגם מה שכתבת במכתבך שיש לה לכתב על כמה בוגין [גליונות] אני מבין מרחוק, כי ידעתי את מכאוביך. אך כבר הקדים לבנו השם יתברך רפואה למכה, מה שזכינו לדע מרופא נאמן ורחמן כזה. הוא ירפא אותך ואת כלנו רפואה שלמה בגשמיית ורוחנית, ויעזור רחמי על בנה ידידי וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ומחמת שאין דעתי צלולה עתה כלל, אי אפשר להאריך כלל. ואני מקוה לה' לשמח מהרה הטוב מבנה שייחיה לארץ ימים ושנים טובות אמן כן יהי רצון.

דברי אביך המעתייר בעדך ומצפה לישועה

נתן מברסלב

ואל תשפח כי גדול ה' ואין יודעין כלל וכו'.

כמובן ששמחנו עד מאוד לקרוא את המילים הנפלאות הללו, אך שמחה כפולה ומכופלת מילאה את לבבנו כאשר

הזעירים יתחילו לעבוד. הימים נקפו. הגיע יום שישי, צום עשרה בטבת. שום שינוי לא נראה באופק. ואז נזכרתי במה שכותב ר' נתן במכתב השלישי בסדרה (מכתב של"ג), שנכתב בדיוק בתאריך זה - יום ההילולא שלו:

ברוך השם, יום א' עשרה בטבת תר"א לפ"ק ברסלב.

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי עמה עם הסף חצי רובל כסף, ישלם ה' פעלך וכו'. והחייתי בדברך, מה שכתבת שתהלה לאל מי היה שנוי לטובה לבנה הוא נכדי שיחיה. השם יתברך יגמר רפואתו בשלמות, ויזכה לגדלו בנחת ולשמח בו עם כל בניו שיחיו בטוב ובנעימים, ויגדלם לתורה ולחפז ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים טובים אמן כן יהי רצון...

אביה המעטיר בעדה ומצפה לישועה

נתן מברסלב

"שינוי לטובה", כתב ר' נתן. 'היום!', אמרתי לעצמי בנחרצות. האמנתי באמונה שלימה שכשם שדיבוריו של ר' נתן ליוו אותנו עד הלום, במענה מדויק וממוקד, כולל התאריכים, כך הם ימשיכו הלאה, ולא יעזבו אותנו כעת. כל אותו היום חזרתי ושיננתי לעצמי את דברי נקדימון בן גוריון - "עוד היום גדולי!". השעות חלפו, השבת נכנסה, ועמה דממה מכיוון הצוות הרפואי שסבב את הרך הנולד. ואז, דקות ספורות לפני השקיעה, קראו לנו האחיות. היה שינוי. מזערי, כמעט בלתי נראה, אך שינוי ברור לטובה! סימן ראשון שהמערכת מתחילה להתעורר לפעולה.

השמחה על ההתקדמות המעודדת אצל בננו, הייתה כרוכה בשמחה העצומה בראותנו בפעם השלישית כיצד המכתבים של ר' נתן מיועדים בדיוק עבורנו, כמו שנזכרנו לראות מהתאריכים המדויקים, וגם מהמענה שהיה נוגע למקרה המיוחד שלנו, והתייחס אליו בצורה הברורה והמפורשת ביותר.

כל אותו היום לא שכחנו כי זהו יומא דהילולא של מוהרנ"ת זיע"א, היום בו הצדיק עולה לעילא לעילא, ומאיר פי שניים למטה. סמוכים ובטוחים היינו שביום זה וודאי גדול כוחו להאיר לנו בחשכת המיצר, ולפעול עבורנו ישועה לטובה, בדיוק כפי שכתב במכתבו מאותו היום.

פרק ה':

בצר הרחבת לי - הודיה והחלמה

בחסדי ה', בכ"ז בטבת שוחרר התינוק מבית החולים מלווה בהנחיות לטיפול ותפעול המערכת העדינה והיקרה שקיבל במתנה מאת השי"ת, עם הדגשה נחוצה כי במהלך השנה הקרובה נצטרך לבוא לביקורת חודשית קבועה אצל הרופא המטפל.

"השנה הראשונה לא תהיה קלה", אמר לנו הצוות הרפואי, "אך לאחריה ימשיך הילד את חייו כרגיל, כשאר בני גילו". "בעזרת השם", הגבנו.

הדרך להחלמה הייתה ארוכה. בכליון עיניים המתנו להתייצבות מצבו הרפואי של התינוק, כדי שנוכל כבר להכניסו בבריתו של אברהם אבינו. גם בתקופת המתנה זו לא סרו מאיתנו רחמי ה', ושוב ושוב נזכרנו לראות חסדים גלויים. גם כשהיה קשה, חיפשנו ומצאנו את ההרחבה שבתוך הצרה, כדברי רבינו הקדוש (ליקוטי מוהר"ן קמא קצה):

"בצר הרחבת לי - הינו, שגם אפלו בהצרה בעצמה השם יתברך מרחיב לנו. כי אם יסתכל האדם על חסדי ה', יראה שאפלו בעת שהשם יתברך מצר לו, גם בהצרה בעצמה השם יתברך מרחיב לו ומגדיל חסדו עמו. וזה: 'בצר הרחבת לי'; הינו אפלו בתוך הצרה בעצמה נתת לי הרחבה בתוכה, מלבד מה שאנו מצפים שהשם יתברך יושיענו בקרוב מפל הצרות ויטיב עמנו מאד, אך אפלו גם בהצרה בעצמה מרחיב לנו."

לנגד עינינו עמדו דבריו המופלאים של ר' נתן אודות תורה קצרה ויקרה זו, כמו שחרט עלי גיליון בספר עלים לתרופה (מכתב קיז) בתאריך י' בחשוון תקצ"ד, להחיות בהם כל נפש שוקקה:

כבר נחקר אצלי שעקר החיות על ידי אומרה לאלקי בעודי וכו' בענין עבודת ה', ובענין עסקי העולם וטרדת הפרנסה והיסורים רחמנא לצלן - על ידי בצר הרחבת לי הנ"ל, וזכר היטב דברים אלו.

נמצא מפורש בדבריו, ש'עיקר החיות' במעברי העולם הזה הוא על ידי 'בצר הרחבת לי', על ידי שמוצאים את ההרחבות בתוך הצרות.

**באותן שעות, שבנו
ולמדנו את האיגרת
המופלאה השנייה
שנשלחה אלינו, זו
שהופיעה בספר מיד
לאחר המכתב הראשון.
מעיון קל בתאריך
הנקוב בראשה התברר
לנו שהליווי של ר'
נתן לא עוזב אותנו,
ומכתביו ממשיכים
לכוון אותנו על כל
צעד ושעל.**

שמעתי פעם ביאור
נאה בענין, שכן תמצית
נשמת היהודי היא חובת
וזכות 'ההודיה', על כן
נקרא שמו 'יהודי'. והדרך
להישאר 'יהודי' ו'מודה'
גם במצבי קושי ואתגר,
נגזרת מהיכולת לראות
את ההרחבה שבתוך
הצרה. לכן עיקר החיות
והכח לעמוד במעברי
העולם הזה הוא על ידי
ההתבוננות בתוך הצרות,
ומציאת 'הרחבות' בתוכן.

ואכן, באותם ימים,
חווינו על בשרנו את
הקשר בין 'בצר הרחבת
ל' לבין ההודאה להשי"ת"
וההתחזקות במעברים
הקשים שעברו עלינו,
שכן על ידי מציאת
ההרחבה בתוך הצרה,
הצלחנו להחזיק את
הראש מחוץ למים, להודות לה' על חסדיו המרובים,
ולראות את טובו וחסדו איתנו.

**הדברים לא התקבלו
בקלות על דעתנו.
האם ייתכן שנקום
וניסע לאומן עם תינוק
כה רך, השוקל פחות
משלושה קילוגרמים
ומתאושש מניתוח
לא קל, בעיצומו של
החורף האוקראיני
הקפוא? הדבר נראה
מאתגר מידי, והחלטנו
לעת עתה להתעלם...**

והאמת, שהעיסוק בהודיה להשי"ת במצבנו
המורכב, היה חלק מה'שיעורי בית' שקיבלנו מר' נתן.
שכן בהמשך המכתב השלישי שציטטנו, אחרי שר'
נתן מאחל ומברך שנוכה "לגדלו בנחת ולשמח בו עם
כל בְּנֵי שִׁיחָיו בְּטוֹב וּבְנִיעִימִים", הוא ממשיך בדברי
הדרכה חשובים אודות חובת ההודיה להשי"ת, וכך
הוא כותב:

...ובחסדיו הגדולים דברנו תהלה לאל דברי אמת
הרבה, ושמחנו בחסדו עד שהלב נשא את רגליהם,
ורקדו בשמחת ה' ובישיעתו. גדולים מעשי ה'
ונפלאות חסדיו שהוא יתברך עושה עמנו בכל
עת.... כי לא דבר ריק הוא מה שהשם יתברך מפליא
חסדו עמנו בכל עת,

לזכות לדבר בשבח גדלת הצדיק
האמת, ונפלאות תורתו ושיחותיו
ומעשיותיו הקדושים הנוראים
מאד... "איש את רעהו יעזרו
ולאחיו יאמר חֶזֶק", להזכיר זה את
זה, ולעזור זה לזה, ולזכר חסדי ה'
ונפלאותיו, ולהיות מודה על העבר
בכל עת...

קיבלנו את המסר. בברית
שהתקיימה בד' בשבט, קראנו את
שמו של הרך הנולד 'יהודה', כלשון
הכתוב "הפעם אודה את ה'". הכרת
הטוב הציפה אותנו על הניסים
והנפלאות שזכינו לראות.

פרק ו'

הזמנה אישית לאומן

מספר ימים לאחר הברית,
שהיתה שמחה באופן מיוחד,
והתקיימה מתוך רגשות הודיה
ושבח לקל עליון, ישבנו יחד בני המשפחה ושוחחנו
על הניסים הגלויים שעטפו אותנו. "כל המכתבים של
ר' נתן התקיימו במלואם", אמרתי, "אולי נראה מה הוא
יגיד לנו עכשיו?".

בני בן השתים-עשרה הזדרז לפתוח "עלים לתרופה"
בעמוד אקראי. אקראי? כנראה שלא כל כך... הרי אין
'מקרה' או 'אקראי' בעולמו של השי"ת. הספר נפתח
במכתב רצ"ג. כבר כמעט ניסינו שלא להתרגש... היה
זה כמו מובן מאליו שאנו עומדים לשמוע דבר מה
הנוגע ישירות אלינו.

וכך הקריא הילד מדברי קדשו של ר' נתן:

ברוך השם, יום א' וי'רא ת"ר לפ"ק.

בני חביבי.

קבלתי מכתבך, השם יתברך ימלא לך בכללי
כפלים עשר וכבוד וחיים. ועל כלם יפתח
לך את אוצרו הטוב אוצר יראת שמים שזה
עקר אמתת החיים. ויפרס בשלום כל אנשי
שלומנו באהבה. ויזרז את ידידי רבי יעקב
שיבוא לפה על שבת קדש הסמוך. כי קרוב
בדעתי לפסע אחר כך לאומאן בעזרת השם
יתברך. וראוי לו בודאי להתראות פנים
עמי אחרי אשר השם יתברך עזרו לעמוד
מחליו ונמחלו כל עוונותיו ונעשה בריה
חדשה בודאי יהיה ראוי לו לבוא מיד
שקם מחליו לפה. אך העבר אין, כעת
מאחר שכתבת שרצונו לבוא. על כן
ראוי לזרז למזרזין שיזרז בזה כנ"ל.

נתן מברסלב

הדברים היו מפורשים. ר' נתן אומר
לנו שאחרי הניסים שראינו והישועה
לה זכינו, ראוי שנבוא מיד 'לפה' -

כדי למצוא מענה לשאלתה, פתחה כמובן את הספר שנתן לנו משענת ברגעים לא קלים, וכך נפתח מול עיניה, מכתב תל"ז:

ברוך השם, יום א' תבוא תר"ג אומאן.

... ביום ה' כי תצא העבר באתי לפה בשלום בעזרת ה' יתברך והייתי מצפה לידיעה טובה מידידנו רבי נחמן, ותהלה לקל היום בין התפלה ובין הלוחי על ציון הקדוש בא אלי מבשר טוב הוא רבי נחמן בר"מ הכהן מקהלתיכם, והודיע לי 'שועת ה' שפבר בא רבי נחמן בשלום עם עשרים כסף.

מה נשיב לה' ככל אשר גמלנו עד הנה כרחמי ויכרם חסדיו, אלו פינו מלא וכו', כי מאד היו עיני כלות לשמע הטוב ממנו... טוב להודות לה' אשר הוסיף חסדו להביא לי שלום בלי כליון עינים. חסדו גבר עלינו ואמת ה' לעולם הללויה. ואחר כך קבלתי מכתבה בבשרה טובה הזאת, ברוך השם יתברך אשר עד כה עזרנו, ותיבקש מהשם יתברך ותמסר לו כל תנועותיה, והוא יתברך יגמר בעדה לטובה, אמן כן יהי רצון.

שמחה ורגיעה מילאו את ליבה במקום מושבה בארץ, והיא חשה אמונה איתנה כי הרפואה השלימה בוא תבוא.

ואכן, את התממשות דברי ר' נתן ראינו בעינינו תקופה קצרה לאחר הנסיעה.

כמו שסיפרנו, הובהר לנו בשעת שחרורו של יהודה מבית החולים, כי הסיפור הרפואי שלו עומד לחפוף עליו כצל לכל אורך שנת חייו הראשונה. אולם כבר בתאריך י' באדר, בעוד יהודה שלנו בן חודשיים וכמה ימים, התקבלה ההודעה

לאומן...! אך הדברים לא התקבלו בקלות על דעתנו. האם ייתכן שנקום וניסע לאומן עם תינוק כה רך, השוקל פחות משלושה קילוגרמים ומתאושש מניתוח לא קל, בעיצומו של החורף האוקראיני הקפוא? הדבר נראה מאתגר מדי, והחלטנו לעת עתה להתעלם...

שבוע חלף. ישבתי ליד השולחן, ובהיסח הדעת פתחתי שוב את הספר. אותו מכתב נגלה שוב לנגד עיני! לחץ קל החל לפעם בי. הרי אפילו פרעה הבין שאם הוא מקבל מסר זהה פעמיים, אין להתעלם ממנו...

אך מצבו הרגיש של יהודה הרתיע אותנו מליסוע, חשבת לפתוח ספר נוסף, אולי אמצא בו תשובה מרגיעה שתתמוך בדעתנו לדחות את הנסיעה למועד רחוק יותר, כשירגיע החורף, וכשיתייצב מצבו של יהודה.

אך התוצאה היתה הפוכה. הספר אותו פתחתי היה 'מכתבי מוהרנ"ת' [מהדורת תשע"ה, שבו נדפסו מכתבים שלא נדפסו בעלים לתרופה], ושם, במכתב קמ"ח [סימנא מילתא, כמנין שמו של רבינו הקדוש], קיבלתי דרבון נוסף, הזמנה שלישית במספר:

"ואם ר' נחמן מהייסין עדיין לא יצא משם לאומאן, תזרזו ביותר שישים לדרך פעמיו לאומאן כאשר כתבתי לו כבר..."

כאן כבר שמענו בדברים כעין גערה אוהבת: "כאשר כתבתי לו כבר..." כאומר - כמה פעמים נוספות עלי לומר לכם לבוא!?

אך השאלה נותרה בעינה, האם באמת הכוונה שנבוא יחד עם בננו הרך? כששוחחתי על כך עם בני ביתי, היה מונח על השולחן הספר 'חק ברסלב לישראל' - ספר שמכיל מקבץ ספרי רבינו המסודרים ללימוד יום-יומי. פתחתי את הספר, והיה זה לפלא, שמתוך כל הספרים שנדפסו שם, נפתח הספר בדיוק ב"עלים לתרופה", מכתב רנ"ח, שהציב בפנינו תשובה צלולה:

...על פן אל תבוא עם בני ביתך מחר אם ירצה השם, רק אתה בעצמך תבוא בלי עכוב ביום מחר אם ירצה השם, ותתעצב איזה שעות או יום, ואחר כך אם תרצה תחזור לביתך. ובערב שבת קדש הבא עלינו לטובה תבוא עם כל בני ביתך לפה... וה' הטוב יגמר לטובה, ונגילה ונשמחה בישועתו...

לא היה צורך בהסבר נוסף ובהיר מזה. מיד למחרת קניתי כרטיס, ובכ"ה בשבט נסעתי לבדי לאומן למסע בן יומיים, להודות ולהתפלל.

בינתיים, בארץ הקודש, ביקשה רעייתי לדעת האם נסיעתי אכן עונה על הזמנת המכתב, והאם תכניתנו ליסוע יחד עם התינוק לאחר חג הפסח תהווה מעין השבת תודה מזערית על ההשגחה הפרטית שחפפה עלינו מלמעלה.

1. אמנם ר' נתן כתב 'לפה' בהיותו בברסלב, אך היה ברור לנו כי המסר הוא שנגיע לאומן, ולא למקום מושבו בעת כתיבת מכתבו, וכפי שאמר ר' נתן בפירושו; שאין צריכים ליסוע לקברו, מאחר שהוא יהיה אצל רבינו.

החגיגת מפיו של הרופא, שליח השי"ת, אליו הוזמנו לביקורת שיגרה: "הילד בריא לגמרי! אין צורך בביקורת נוספת!".

הדברים היו ברורים כשמש בצהריים - סיבת הקושי של התינוק נועדה להיות סיבה לזרז אותנו לנסיעה המתבקשת.

ובמכתב שלאחריו, מכתב שע"ח, נשזרו הדברים הבאים:

והנה צתה מתחיל אצלך חדשות לגמרי, שבחסדי ה' תסע לאומאן להיות על ציון הקדוש... חכם בני ושמח לבי. והעקר להיות בשמחה, ולשכח לגמרי כל מה שעבר עליך עד הנה, עד שמתוך השמחה תזכה לפרש שיתך היטב לשפך לך כמים נוכח פני ה', וה' ישמע שוועתך ויקבל תפלתך שתזכה להושע בכל הענינים בגוף ונפש ומזון בגשמיות ורוחניות.

בערב ראש חודש אייר נסענו יחד עם בננו יהודה. הייתה זו נסיעה של הודיה, מתוך ציפייה ל'התחלה חדשה'.

והפלא הגדול לא איחר לבוא. מיד עם שובנו ארצה, כמו קיבל הילד מערכת חדשה, בריאה ותקינה. פסקו תופעות הלואי, ההקאות, ההתפתלויות והייסורים, אלו שהרופא ציין כי "הן תקינות ומהוות חלק בלתי נפרד מההחלמה".

קיבלנו במתנה ילד שמח, משוחרר וצחקן, שהחל להדביק בזריזות את קצב ההתפתחות והגדילה של חבריו בני גילו. ילד של אמונה, ילד של הודיה.

לעת סיום...

לעתים חולפת במוחי מחשבה: אולי לו היינו קשובים לרמז הראשון, היינו חוסכים את התקופה המאתגרת שחלפה עלינו עד לנסיעה ואת כאביו של בננו אך מיד אני מתחזק בליבי שאין "אילו" בעולמו המדויק של הקב"ה, והכל מדוקדק בחשבון ובאהבה.

לאחר התקופה המאתגרת והמיוחדת, רצופת ההשגחה והליווי השמימי הצמוד על ידי המכתבים של ר' נתן, למדנו באופן מוחשי שרבינו חי וקיים, וכמו שהבטיח בימי האחרונים - הוא לא עוזב אותנו, והסתלקותו הינה כמעבר מחדר לחדר, והוא תמיד עוסק בתיקוננו ומתפלל עבורנו. ואם כן 'מה לנו לדאוג' כאשר רבינו הולך לפנינו, מכוון אותנו בכל זמן ועת, ומורה לנו את הדרך נלך בה והמעשה אשר נעשה, לעבוד את השי"ת בשמחה ובטוב לבב, בבהירות וישוע הדעת, כדי שנוכל להגיע לתכליתנו הנצחית, לטוב לנו כל הימים.

למדנו באופן מוחשי
שרבינו חי וקיים,
וכמו שהבטיח בימי
האחרונים - הוא
לא עוזב אותנו,
והסתלקותו הינה
כמעבר מחדר לחדר,
והוא תמיד עוסק
בתיקוננו ומתפלל
עבורנו. ואם כן 'מה לנו
לדאוג' כאשר רבינו
הולך לפנינו, מכוון
אותנו בכל זמן ועת,
ומורה לנו את הדרך
נלך בה והמעשה אשר
נעשה,

אמנם עדיין היה נראה לא רגוע, בכה המון בימים ובלילות, לעיתים גם הקיא אחרי האוכל, וניכר היה כי הוא סובל, אך הרופא היה איתן בדעתו שהתהליך טבעי ותקין, והמצב ימשך לזמן מה, עד שגם הוא יעבור ויעמוד מאחורינו.

סוף דבר: התחלה חדשה

מיד אחרי פורים התחלנו להתכונן לנסיעה המיוחלת לאחר פסח. לאחר קניית הכרטיסים וסידור העניינים הנוגעים לנסיעה, נפתח שוב הספר שהיווה לנו עוגן לאורך התקופה האחרונה, והפעם נשלחה אלינו כעין ברכת הדרך. מכתב שע"ז:

בעזרת השם יתברך.

קבלתי מכתבו. וכבר הקדמתי להשיבו על הכל על ידי רבי נחמן שנסע היום לקהלתו. ובענין נסיעתך לאומאן בודאי כך הוא המדה שיהיה עקר נסיעתך בשביל התכלית הנצחית, וטוב להודות להשם יתברך שהזמין לך סבה טובה שתוכל לנסע על ידי זה. ובודאי כסופיך הטובים לזה מקבר, כאשר ידעתי גרמו לך שתזכה לנסע עמה. עלה, רכב והצלח ותזכה לפעל טובת נפשך שם, וממילא תושע גם בגשמיות.

דברי אביך

נתן מברסלב

"יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם"

שמנהל את העולם. זה לא נעשה בזדון, אלא בטעות אנוש, שגם היא מכוונת ממסובב כל הסיבות". באותם דקות צף בזכרוני הביאור המופלא שאמרו צדיקים על הפסוק "שגיאות מי יבין" - מי הוא זה שיוכל להבין את השגיאות שלו, הרי הכל מכוון מאת הבורא יתברך. עודדנו את הרופאים, חיזקנו את רוחם ואמרנו: "אתם תעשו כל שביכולתכם כדי לתקן את הנעשה ולמנוע נזק, וכולנו נתפלל. בעזרת ה' נראה ניסים".

הרופאים הביטו בנו המומים. הם סברו שלא הבנו את חומרת המצב, וניסו להסביר שוב את ההשלכות הרפואיות הקשות העוללות לנבוע מהכמות העצומה של החומר שהוזרק למערכת הדם העדינה של יהודה. אך אנו חזרנו על דברינו והבהרנו כי אנו מודעים היטב למצב, ויחד עם זאת יודעים שהכל בהשגחה פרטית, והשי"ת יודע מה הוא עושה. לנו נותר רק לעשות את ההשתדלות ולהתפלל. הצוות הרפואי, שרובו עדיין לא זכה לשמור תורה ומצוות, הפטיר: "אנחנו נעשה מה שצריך, ואתם תתפללו. רק אלוקים יכול לעזור כאן".

וגם כאן ראינו עין בעין את חסדי ה' ונפלאותיו. לאחר ימים ספורים התבשרנו כי 'האירוע מאחורינו'. בניסי ניסים צלח יהודה גם את הפרשה הזו, ללא כל פגיעה בכבוד או באיבר אחר בגופו.

איננו יודעים חשבונות שמים, ומי יבין מדוע קרתה טעות כה חמורה. אך ראינו בחוש כיצד זכינו לקדש שם שמים, כפי ששמענו כמה פעמים מהצוות הרפואי, שהבין בעצמו שבלי אמונה איתנה, לא ניתן לעבור אירועים כאלו ולהישאר שלווים ורגועים.

באחד הימים נכנס רופא מבוגר לבדוק את יהודה. תוך כדי הבדיקה הוא פנה אלינו ואמר: "גדלתי בבית חרדי, למדתי בתלמוד תורה ובישיבה, אך בהמשך התגייסתי לצבא ושם פרקתי עול. אני מוכרח לומר לכם, שכאשר אני רואה אנשים כמוכם, מתעורר בי הרצון לחזור בתשובה. כל הצוות כאן במחלקה נדהם מהאופן שבו קיבלתם את הסיפור הזה, ברוגע ובשלמות נפש, איך לא איבדתם עשתונות, ובעיקר - לא האשמתם איש. לא רואים דברים כאלה! ברור לי שהכל בזכות האמונה שלכם. הלוואי ותהיה לי אמונה כזאת".

"יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם". על חסדו הגדול עמנו ברפואת בנו שיחי, ועל הזכות הגדולה להיות מקושרים לרבינו הקדוש ולרבי נתן, ההולכים לפנינו ומאירים לנו את הדרך בכל עת, ומלמדים אותנו לחיות חיים של אמונה ושמחה מתוך קרבת ה' ואהבתו.

במהלך התקופה המיוחדת שעברה עלינו, זכינו לראות ניסי ניסים, אך בכתבה זו התמקדנו בחיזוק באמונה, על ידי השמת הזרקור על הליווי הצמוד וההדרכה המפורטת שקיבלנו מרבי נתן על כל צעד ושעל, אולם לאחר התייעצות, החלטנו להוסיף ולספר על אחד מהניסים המופלאים והרבים להם זכינו, כדי לפרסם את גבורותיו של הקב"ה ואת חסדו המרובים שזיכה אותנו לקבל עוז ותעצומות נפש כה רבים בזכות דרכו של רבינו הקדוש ותלמידו, המאירים לנו את דרך האמונה והתפילה.

כפי שסיפרנו, בנו יהודה עבר ניתוח מורכב, ולאחריו אושפז במחלקת טיפול נמרץ תחת מעקב צמוד, כשהוא מקבל אקמול לשיכוך כאבים דרך הווריד מדי שש שעות.

הניתוח נערך ביום ראשון בבוקר. למחרת בצהריים, כשהגיע הזמן לקבל את המנה הבאה, החל יהודה לבכות בכאב קורע לב. ניגשנו לדלפק האחיות וביקשנו שיתנו לו את המנה הבאה, להקל על כאביו, אך הן התחמקו מאיתנו. ניכר היה על פניהן שהן נסערות עד עמקי נשמתן, ושתיים מהן אף מחו דמעה. שאר הצוות במחלקה נראה אף הוא לחוץ ומתוח. לא העלינו בדעתנו שהדבר קשור אלינו; הרי במחלקת טיפול נמרץ לא חסרים מקרים קשים.

בהמשך היום, לאחר החלפת המשמרות, פנינו לאחות אחרת וביקשנו שוב שתיתן ליהודה אקמול להרגעת הכאב. היא השיבה שתבדוק אם יש אישור מהרופא, אך גם היא נעלמה ולא חזרה עם תשובה ברורה, בעוד יהודה ממשיך לבכות במשך שעות ארוכות.

בשלב מסוים נכנסו לחדרנו כמה רופאים בכירים והאחות הראשית. ארשת פניהם החמורה לא בישרה טובות, והם ביקשו לשוחח עמנו.

במבוכה רבה הם סיפרו כי הבוקר אירעה טעות נוראה: במקום להזריק ליהודה הקטן 3 סמ"ק (cc) של אקמול, הזריקו לו האחיות בטעות 30 סמ"ק - כמות הגדולה פי עשרה מהמינון המומלץ לתינוק בן שלושה ימים! זו הייתה הסיבה למתח ולדמעות של הצוות. הם חששו מהרעלה ומהנזק החמור שעלול בדרך הטבע להיגרם לכבד של התינוק הרך באשמתם, ומההשלכות של רשלנות רפואית כה חמורה.

אך בחסדי שמים, לא איבדנו את האמונה לרגע. אמרנו לצוות הרפואי מיד: "יש מי

בקי ברצוא ובקי בשויב בדרך לאומן / דבר הסופר

וכיצד כל זה מתקשר לסיפורו המופלא של יהודה? ובכן, באותה תקופה קבעתי לעצמי סדר יומי לקרוא מכתב מ"עלים לתרופה". ובאורח פלא, בשבועות שלפני ראש השנה אחזתי במכתבים שכתב ר' נתן לבנו בשלהי שנת תקצ"ד, במכתבים אלו הוא דוחף ומעודד את בנו לבוא לאומן על ראש השנה, בכל מחיר.

אצטט כמה שורות ממכתבים אלו (עלים לתרופה קמט-קנא):

"הסר דאגה ומרה שחורה מלבך ואל תירא ואל תפחד כלל כי המרה שחורה והפחד מזיקים הם ושלום להגוף הרבה ולהנפש בודאי, חזק ואמץ לבך וקנה אל ה' אשר עד הנה עזרה, אל יטש ואל יעזב אותך וירפאך ויחלימך מהרה, ותזכה להיות עמנו על ראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה".

"השם יתברך ירחם עליך ועלי וישיבך לאיתנה מהרה, ומציון יסעדה ותזכה לנסע מהרה על ציון הקדוש לאומאן על ראש השנה הבא עלינו לטובה".

"ולה' הישועה שיסור המחלה מקרבך לגמרי ותשוב לאיתנה מהרה, ובוא תבוא ברנה לאומאן בעזרת השם יתברך על ראש השנה הבא עלינו לטובה".

אינני צריך להכביר מילים על הקושי העצום שבקריאת מכתבים אלו יום אחר יום, בשבוע שלפני ראש השנה, כשאני בארץ הקודש וליבי נכסף אל המעיין הנובע...

מחד, ראיתי בכך סימן מובהק משמים שעלי לקום ולנסוע. אך מאידך, הדבר פשוט לא היה מציאות. ניסיתי להיוועץ בחברים ומכרים מאנ"ש, אך איש לא העז להשמיע קולא כלשהי בנוגע לנסיעה הגדולה, נוכח דברי רבינו ש"כל העולם כולו תלוי בזה". לפתע, כל החיזוקים הנפלאים ששמעתי וקיבלתי כמו נעלמו. המסר היה חד משמעי: צריכים לנסוע, וזהו. סערה התחוללה בקרבי: "ואם אינני יכול לנסוע, האם אין דרך לחזק אותי? הרי רבי נתן אמר שהוא יכול ללמד זכות על יהודי שעבר על כל התורה כולה שמונה מאות פעם... רבינו ורבי נתן מחזקים כל כך את נשמות

כאשר התבקשתי להעלות על הכתב את סיפורו של יהודה, התלבטתי רבות. בדרך כלל אינני עוסק בכתובת סיפורים אישיים, וסדר יומי עמוס ברוך השם. אולם, מששמעתי את פרטי המעשה, חשתי כיצד נסגר כאן מעגל עם סיפור אישי שאירע עמי בעבר הרחוק. תחושה זו היא שהניעה אותי לצאת מגדרי ולשקוד על כתיבת סיפור מופלא זה.

וכך היה מעשה.

לפני כעשור, בשנותי הראשונות בצל רבינו הקדוש, מספר גורמים שהתלכדו יחדיו לא אפשרו לי לקיים את ציווי לבוא אליו לאומן על ראש השנה. מטבע הדברים, תקופה ארוכה קודם החג הסתובבתי טרוד ודאוג. התקשיתי עד למאוד להשלים עם המציאות...

על דאגתי האישית נוספה דאגתם של חברים טובים שלא הניחו לי, לחצו ודחקו, וכמעט שהביאוני לידי מעשים פזיזים. אחד מהם התקשר אלי מהציון הקדוש יומיים לפני ראש השנה, השמיע לי את שאון התפילות וההמון, ואמר לי בנחרצות: "קום עכשיו, סע לשדה התעופה ובוא הנה. בלי

מחשבות וספקות כלל. אחר כך תתקן את הנזקים שאולי יגרמו..."

הקולות מהאפרכסת אכן עוררו בי תשוקה עזה וגעגועים אין קץ, אך סיעתא דשמיא עמדה לי ולא נגררתי למעשים נמהרים, שהיו עלולים להזיק מאוד לי ולסובבים אותי. הלא אחת המתנות היקרות שקיבלנו מרבינו הקדוש היא "יישוב הדעת".

ישראל בכל מצב ואחרי כל נפילה. האם כל זה נעצר כביכול, כאשר מדובר על האפשרות להישאר בראש השנה בארץ ישראל??!

כך התהלכתי, כאוב ולחוצ, דואג ומיוסר. הרגשתי שאין מי שיבין לליבי. אלו שטרם התקרבו, פשיטא שלא יכולתי לשוחח עמם, ואלו שכן זכו - כולם דחקו בי לשבור את המניעות ולא לחשוש משום דבר... כמוכן, השחתי את לבי לפני השם יתברך כפי שלימדנו רבינו, אך בעומק הלב חשתי כ'טובל ושרץ בידו'. שהרי כל היכולת הזו לשבת ולדבר עם השי"ת בפתחות כזו נובעת מכוחו של רבינו, והוא הרי ציווה גם לבוא אליו לראש השנה!

לא אשכח את הבוקר של ערב ראש השנה. זהו. הטיסות אזלו. תמו ייסורי הנפש של "אולי פשוט אקום ואסע", כי שוב לא הייתה דרך לנסוע. כעת, נותר לי להתמודד עם השאלה מה עושים בראש השנה בארץ ישראל, אחרי שכבר טעמתי כמה שנים מהטעם המופלא של 'ראש השנה באומן'.

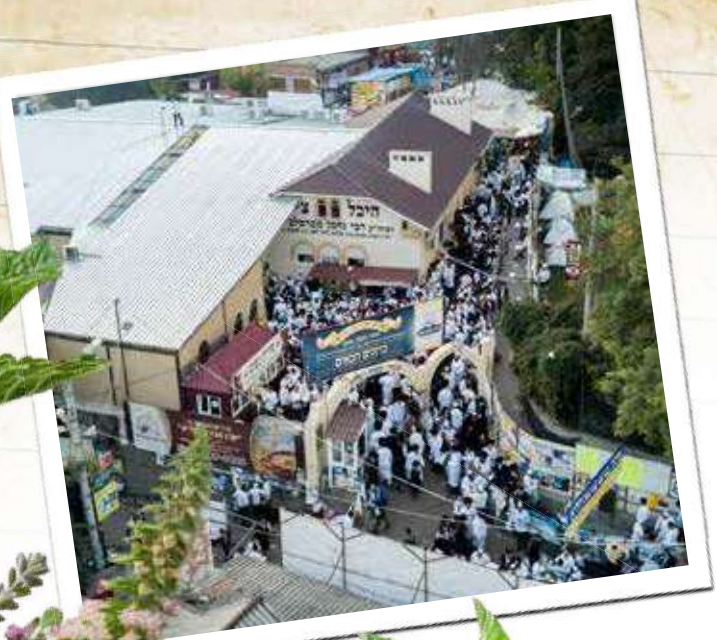
בקרבי התחוללה סערה רבתי. שמעתי, או נכון יותר - השמעתי לעצמי בת קול שאומרת: "אולי באמת אין מקומך אצל רבי נחמן מברסלב. ראה מה זה גורם לך, וראה כיצד אינך יכול לקיים את כל דבריו".

אדהכי והכי, התיישבתי ללמוד את הלימודים היומיים שלי, וכמו שסיפרתי, נהגתי לקרוא מכתב אחד של ר' נתן בכל יום. ובכן, פתחתי את הספר "עלים לתרופה" במקום בו אחזתי. והתחלתי לקרוא. עד היום אני מתרגש כשאני נזכר באותו מעמד. שפשפתי את עיניי שוב ושוב; פשוט לא האמנתי למראה עיני.

אותו רבי נתן, שכבר שבוע שלם לוחץ ודוחק, אותו רבי נתן שמסעיר את העולם זה מאתיים שנה ומקרב רבבות לרבינו, אותו רבי נתן שללא הרף מזכיר את עניין הנסיעה לאומן לראש השנה - ניצב גם הפעם לחזקני! יודע לכאוב עם בנו ש'לא זכה' לבסוף להיות באומן, ובאותה נשימה הוא אף אומר לו שגם אם לא היית באומן, עדיין הינך מקושר... עדיין השם יתברך איתך, עמך ואצלך, ועדיין אתה יכול וצריך לעבוד אותו.

אני מעתיק בהתרגשות את המכתב המופלא, שחיבר אותי לעד להיכלו של רבינו. השורות שהפיחו בי רוח חדשה וחיות עצומה. כך חרט על גיליון התלמיד הגדול, גאון עוזנו רבי נתן זיע"א (מכתב קנד):

בְּנֵי חֲבִיבֵי יְדִידֵי, הַנִּי כוֹתֵב בְּדַמִּי בְּזָכְרִי גִדְל צַעֲרָה, שְׁלֹא זָכִינוּ שֶׁתְּהִי אֶצְלָנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָעֶבֶר, אֶךְ נִכּוֹן לְבָהּ בְּטוֹחַ יְהִי שָׁגם זֶה לְטוֹבָה, כִּי דְרָכֵי ה' נִפְלְאוֹת מְאֹד מְאֹד, וּמֵאֵד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִנֵּה עָתָה הַזְמִין ה' לְבִיתִי מִסֹּר כְּתָב זֶה יְדִידֵי רַבִּי אֵיזִיק גְּרוֹ יֵאִיר, וְגַם זֶה מֵאֵת ה' הִתְּה נִפְלְאוֹת הוּא כְּאֲשֶׁר יִסְפֹּר לָךְ, גַּם בְּנֵי חֲבִיבֵי שֶׁתְּכַתֵּב לִי תִכְף אַחֵר יוֹם הַכַּפּוּרִים מִבְּרִיאֹתָה הַטּוֹב, וּבְעֵל הַרְחָמִים יִסְלַח עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְיָקִים אוֹתָךְ מִחֲלִיךָ וְתָשׁוּב לְאֵיתָנְךָ בְּשִׁלְמוֹת, וְרַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה אֲמָרוּ (נִדְרִים מֵא). אֵין אָדָם עוֹמֵד

מִחֲלִיו עַד שְׁמוֹחֲלִין
לוֹ עֲוֹנוֹתָיו, מִכָּל
שָׁכַן כְּשֶׁעָבַר עָלָיו
גַּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם
הַכַּפּוּרִים, וּבְיָדָיו כָּכָר
נִסְלַחוּ עֲוֹנוֹתָיו, וּמִצֵּתָה
תָּשׁוּב לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ
ה' וְלִהְיוֹת בְּעִבְדוֹתָיו
וּבְתוֹרָתוֹ בְּכָל מָה שֶׁתּוֹכֵל
וְתִגְלִיל וְתִשְׁשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ, וְיִטִּיב לָכֶם הַחֲתִימָה
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרָכִים וְלִשְׁלוֹם.

אין לתאר ואין לשער את השמחה שמילאה את לבי בקריאת מכתב זה. קראתי אותו שוב ושוב והרגשתי כיצד רבי נתן פשוט ממלא מחדש את ריאותי ומחזיר את הצבע ללחי. הרגשתי טוב כל כך עם עצמי. חשתי על בשרי שגם אם איש סביבי אינו מבין אותי, וגם אם כולם דוחקים בי לנסוע - רבי נתן בעצמו בא ללמדני בשעותיי הקשות שהשם יתברך איתי, גם כעת.

אולי אוסיף עוד כמה מילים להסביר את שהרגשתי באותה שעה. בעומק הלב חשתי שאם אינני מציית להוראה החשובה ביותר של רבינו, שעליה ביקש לעשות כרוז ולהודיע ש"כל מי שסר למשמעתו צריך לבוא", אינני יכול להמשיך ולינוק מעצותיו וללכת בדרכיו. אך רבי נתן שלח לי מסר בדיוק ברגע הנכון ולימד אותי כיצד מתחזקים גם במצב כזה. הוא לימדני שאף כי ראש השנה של הרבי עולה על הכל, כל דיבורי הצדיקים נועדו אך ורק לקרב ולא לרחק. גם הראש השנה של הרבי נועד לקרב את בני ישראל להשי"ת, ואם אדם מרגיש שהוא נופל בדעתו מדיבורים אלו, אות הוא שלא הבין נכונה את המסר העמוק העולה מהם.

במבט לאחור, אני מודה להשי"ת על הפעמים הרבות שכן זכיתי להיות בראש השנה באומן. אך לעולם לא אוותר על התחושה המיוחדת והמתוקה של אותו ערב ראש השנה, בו קיבלתי הכוונה מדויקת בזמן המדויק ביותר. דיבוריו הנפלאים של רבי נתן באותה שעה קישרו וחיברו אותי לרבינו הקדוש. לעד.

להזמנת עריכה: 0554004480

הפרק הנסתר בחייו של הגאון
הקדוש בעל ה'לב העיברי' רבי
עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל:
ידידותו הנפלאה עם גדולי חסידי
ברסלב, בקיאותו בספרי מוהרנ"ת,
התגייסותו לטובת אנשי שלומינו
בבניית ביהמ"ד הראשון של
חסידי ברסלב בארה"ק, קירובו
של החסיד המופלא רבי שלמה
וקסלר זצ"ל לרבינו הקדוש,
והתבטאויותיהם יוצאות הדופן
של תלמידי מוהרנ"ת ותלמידיהם
ותלמידי תלמידיהם בשבח ספרו
הגדול 'לב העיברי' / "וראיתי
פלא": האתרוג שנפסל בגלל
תשובה הלכתית שנפסקה מתוך
ליקוטי עצות
נחמן כ"ץ

חתימת ידו של הלב העברי

חשיכת
אבקשה

הלב והמעין

נולד דברי מוסר נכלאים

מתוך כתבי היד אשר נחשפו לפנינו מתברר הקשר ההדדי ההדוק שקיים הגאון הקדוש בעל הלב העיברי זצ"ל שחי לפני כמאה שנה, בבקיות הרבה בספרי רבינו הק' וספרי תלמידו מוהרנ"ת, ועם התלמידים בדורו, מרבי אברהם ברבי נחמן זצ"ל ועד רבי שלמה וקסלר זצ"ל.

ומן הצד השני חסידי ברסלב שאהבוהו וקידשו את ספריו, כאשר כבר רבי נחמן טולטשינער התלמיד הגדול ומשקה הבאות של רבי נתן, מעיד דברים ברורים ונוראים על ספרו הגדול והקדוש 'לב העיברי'. אשר כל מהותו וסגנונו כפי דבריו של גאון עוזינו ותפארתינו מוהרנ"ת זיע"א:

"בַּעַת שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר עוֹלָם הַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "לֵב הָעִיבְרִי" עַל יְדֵי הַצִּדִּיק רַבִּי עֲקִיבָא יוֹסֵף שְׁלֵעִיזִינְגֶר זִצ"ל, אָמַר (רבי נחמן מטולטשין): כִּנְגַד הַחֲשָׁד הַגָּדוֹל שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם בַּעַת הַזֶּה, סָבֵב ה' יִתְבָּרֵךְ שֶׁזֶה לְעֵמֶת זֶה יֵצֵא סֵפֶר זֶה שֶׁסֵּלֵק הַרְבֵּה מֵהַחֲשָׁד. כִּי כָּל דְּבָרֵי מוֹסֵר נִפְלְאִים וְסוֹתֵר שֶׁם אֶת כָּל הַדְּעוֹת הַכּוֹזְבוֹת שֶׁל הָאֲפִיקוֹרְסִים הַרְשָׁעִים. (שיח שרפי קודש חלק ג ר"צ)

ה'לב העיברי' הוא גם הספר היחיד של מחבר בן זמנו, שהחסידי הקדוש רבי אברהם ברבי נחמן שולח את קוראיו לעיין בו, כמו למשל, בדבריו כנגד לימוד חכמת המליצה גם כאשר אינה על דרך פריקת עול. וזל"ק (כוכבי אור, אמת ואמונה אות ה' בהערה שם): "ומה שנמצא גם כמה אנשים כשרים המתרפקים באהבתה של הדקדוק והמליצה - גם הם לא טוב עושים בזה, עיין בספר לב העברי מזה, ובדברי מוהרנ"ת זל"כמה מקומות".

גם לתלמידו רבי שלמה וקסלר מצאנו בכתב ידו שבו הוא מעיר על דברי מוהרנ"ת בליקוטי הלכות ה' שותפים בקרקע הלכה ה' אות יט: "מה שרבותינו ז"ל הזהירו על זה הרבה פעמים אין מספר מלהגות בספריהם, עד שאמרו (במסכת סנהדרין) בפרק "חלק" שאין לו חלק לעולם הבא הקורא בספרי חיצונים", והוא כותב: "עם ה' חזקו ונתחזקה להתרחק מלאבוד חלק עולם הבא, ולא תקראו בספרי חכמות האומות שנקראים ספרים חיצונים, ככתוב כאן, ובספרים קדושים רבים, כמובא בספר לב העיברי זצ"ל" (ההגהה נדפסה לאחרונה בספר הנפלא "יריעות שלמה" בעמ' שסו).

אליהו הנביא עזר לי...

תחילה נעקוב בקצרה אחר תחנות חייו של אותו גאון ולוחם מלחמות ה', אשר זכה להכיר את תורת הנחל הנובע, לדלות

הונגריה של לפני מאה ושמונים שנה, ישב אברך צעיר בעל נשמה קדושה, וליבו בוער בקרבו למראה הרס ההשכלה והרפורמה שהתפשטו באותם ימים. למרות שכבר היה נראה שכל החומות של היהדות החרדית קרסו למול ההצפה שחוללו המשכילים, הוא לא הרים ידיים, ויצא למלחמת קודש בהם כשהוא מגובה בכלל גדולי הדור, בהם גאוני קדישי תלמידי מרנא החתם סופר אשר עמדו בפרץ בכל כוחם לבער קמשונים מכרם בית ישראל, ולכלה הקליפות מעל פרי קודש הלולים, כשלצורך כך חיבר את חיבורו הגדול שעל שמו נקרא 'לב העיברי'.

מעיון מעמיק בספר קדוש זה, אשר הודפס בעשרות מהדורות שונות, ולאחרונה הוהדר ע"י מכון 'לב העיברי', אנו מגלים כי דברים רבים אשר נכתבו על ידו מבוססים על זעקותיו של גאון עוזינו ותפארתינו התלמיד הגדול מוהרנ"ת זיע"א, שבהגיעו לכתוב על דבר החכמות חיצוניות ולימוד בני ישראל חכמות העכ"ם ולשונויותיהם, היו הדברים הנכתבים פורצים כל גבול, וכאבו הגדול בא לידי ביטוי, שהיה יכול לצאת רק מליבו הגדול של העולם...

קטעים שלמים מעתיק בעל 'לב העיברי' מתוך ליקוטי הלכות כבקי ורגיל, וזאת כבר בהיותו צעיר לימים בגיל עשרים ושתים בלבד. תמיהה בפני עצמה היא, כיצד הגיעו לידי ספרי הליקוטי הלכות, וזאת שנים בודדות בלבד לאחר הדפסתן הראשונה, ובעוד שאפילו באוקראינה, מקום מושבו של המביא לבית הדפוס, רבי נחמן מטולטשין זצ"ל תלמידו המובהק של מוהרנ"ת זיע"א, היה קשה מאד להשיגם.

בבואנו לחקור אחר התייחסותו של ה'לב העיברי' הגאון הקדוש רבי עקיבא יוסף שלזינגר זצ"ל לעניינו של רבינו הקדוש ותלמידיו, צעדנו תחילה במסע חייו המופלא אשר השתלב יפה בשנות התפתחותה של חסידות ברסלב בארץ הקודש, כשהשפעה רבה באופנים רבים הייתה לו לרבי עקיבא יוסף, על מסלול התפשטותה של החסידות.

לצורך כך, ישבנו לשיחה מרתקת עם הרה"ח ר' שמעון שמואל שפירא שליט"א יו"ר מכון 'לב העיברי' וקבלנו הצצה מרתקת לדמותו הטמירה, וכפי שמתברר בראיון עתיר גילויים זה היה מקושר בלב ונפש לספרי רבינו הקדוש ותלמידו הגדול זיע"א, לדרך ומשנתם בעיקר אודות מלחמתו הגדולה להעמדת הדת על תילה בקדושה וטהרה.

**מלחמתו הגדולה
בפורצי הגדר,
הרפורמים ומכניסי
המודרנה בעם
ישראל, ובעיקר
קהילות הניאו
אורתודוקסים,
בהם ראה את
שורש החטא, עקב
נראותם החיצונית
כחרדים ויראים, אך
פנימיותם הייתה
רקובה לחלוטין,
וכל הליכות הגויים
הושרשו אצלם**

אביו ר' יחיאל ז"ל

כדת התורה לבסוף בא לידי חבלים וכו', ועל כן שחר קמתי על מצוה זו וכו'."

ובמכתב גלוי שהוא מפרסם שם הוא כותב בדברים מפורשים:

"... אמנם כי נראה בעליל החדש בזמנו, ואין ספק עוד כי יהיה דבר זה, כי אם מי בראש - אם בן ישי (על ידי צדיק) יהיה בראש, או בן נבט יהיה בראש, כאשר יבואו לטמא את הארץ, על זאת ישנם..."

בכתב ידו הוא מוסיף דברים ברורים על כך, וזה לשונו:

"צריכים אתם לדעת שלא עלתה על דעתנו בזה לדחוק את הקץ ועל הבניין בית המקדש ת"ו, האמת אגיד אלמלא היה בידי לעשות בית המקדש - ואם ברצון כמו בזמן כורש אשר הוא היה עוזר וצוה לבנות בית המקדש וכו' אם כן היה בזמנינו - אני מסופק אם היה לנו רשות לעשות כן ע"פ דעת ודת וכו', ואם ח"ו יעלה בידם הממשלה אז צריכין לברוח מארץ ישראל ר"ל, כי מהם אשר שמעתי כי בליבם לעשות "אפערן טהיעטער" (תיאטרון) על מקום המקדש ר"ל כמעשה טיטוס, ומי יאמר להם מה תעשה אם הם בראש וכו'."

ואכן בתחילה נלחם ה'לב העיברי' בכל פורצי הגדר שבאירופה. יחד עם חמיו הגאון הקדוש רבי הלל מקולומיי זצוק"ל, הוציאו כתבים וקונטרסים רבים נגד המתחדשים והמחדשים למיניהם, אשר פרצו פרצות נוראיות בכרם בית ישראל. וכאמור, מלחמה מיוחדת הקדיש ה'לב העיברי' לקהילות ה'ניאו אורתודוקסים'. שהיו נראים כחרדים לכל דבר, אך המודה והקידמה פשו להם ביתר שאת פנימה וחוללו שמות. העטיפה החיצונית בלבנה רבים וטובים, והוא נזעק כנגד הדבר, בו ראה את שורש הבעיות כולן.

הגה"ק רבי הלל זצ"ל שהיה מגדולי הדור באותה העת, העריך ביותר את חתנו הצעיר, ויחד הם לחמו את מלחמתה של תורה בכל פורצי הגדר שקמו באותה העת.

למעשה החל מנישואיו ועד לפטירתו, פעל ועסק רבי עקיבא יוסף כל חייו למען כלל ישראל בשני דברים עיקריים במקביל לשקידתו הנוראה בתורה, וכפי שמצטייר מספרו ההלכתי 'שו"ת רבי עקיבא יוסף' בו הריצו אליו שאלות כל גדולי דורו, בהם רבים מתלמידי החת"ס אשר היו מבוגרים ממנו בשנים רבות, אך חרדו למוצא פיו.

האחד, מלחמתו הגדולה בפורצי הגדר, הרפורמים ומכניסי המודרנה בעם ישראל, ובעיקר קהילות הניאו אורתודוקסים, בהם ראה את שורש החטא, עקב נראותם החיצונית כחרדים ויראים, אך פנימיותם הייתה רקובה לחלוטין, וכל הליכות הגויים הושרשו אצלם, כשהכל מתחיל בשינוי של ה'של"ס", ראשי תיבות ש"ס, ל'שון, ומ'לבוש.

בארץ ישראל - תהיה פליטה

העיסוק השני בו השקיע ה'לב העיברי' את תמצית חייו, היה עלייה לארץ ישראל. כהמשך ישיר למלחמתו העצומה בכל ה'מחדשים' למיניהם, ולאחר שראה שהרפורמה מתפשטת בכל רחבי אירופה ובכל עיר ועיר, כמעט מבלי יכולת לעצור את השפעתה על הדור הצעיר, הגיע רבי עקיבא יוסף למסקנא, ש'בהר ציון תהיה פליטה', ועל כל החרדים לדבר ה', לעלות לארץ ישראל בכדי להקים בה את התשתית לשמור על עם ישראל בטהרתו ובקדושתו.

בארץ ישראל של אותם שנים, בניגוד גמור לארצות אירופה בהם השתוללו הרפורמים ועשו ככל העולה על רוחם להחדיר את חכמות הגויים בבתי ישראל, הרי שב'ארץ אשר עיני ה' אלוֹקֵיךְ בָּהּ" לא היתה קיימת התערבות בחינוך הילדים מצד הממשלה, ללמוד חכמות ולשונות העכו"ם.

וכך הוא כותב בשנת תרל"ט, שנים מספר לפני שקמה תנועת הציונות הארורה, בירחונו 'עמוד היראה', אותו הוציא כדי להביא את דעת התורה בענייני השעה, באירופה ולאחר מכן בארץ ישראל;

"כל מצוה שאין לה דורשין יש לחיצונים בה אחיזה וכו', והרי נמי במצוה רבה הזאת המכרעת כל התורה (ספרי ראה) של פדיון וישוב ארץ ישראל, אם ח"ו יהיה לבני ישראל כמצוה שאין לה דורשין, ולא עוד וכו', ואם לא יתעסקו בו ישראל כדת, גורמים שליטה להחיצונים ר"ל, ואם חלילה יעזבו ישראל את המצוה הזאת - יבואו החדשים ויעשו כאשר המה עושים, וכל דבר אם לא מתנהג כשורה

מתורתו, ולתמוך בחסידי ברסלב בצורה מופלאה שאין לה אח ורע באותם ימים של הסתרה.

הגאון הקדוש רבי עקיבא יוסף נולד בפרשבורג המעטירה עירו של מרנא ה'חתם סופר' בשנת תקצ"ח, שנתיים בלבד לפני פטירת החת"ס. את החת"ס החשיב ה'לב העיברי' כל ימיו לרבו המובהק, עקב כך שגם אביו וגם סבו היו תלמידיו, והוא היה זה שהוציא את צוואתו של החת"ס לאור עולם.

אביו, הגאון ר' יחיאל שלזינגר זצ"ל ממקורביו הגדולים של החת"ס, היה חתנו של ר' שמואל שווארץ שהיה אף הוא מתלמידיו של החת"ס. לפני שבא בקשרי שידוכין עם בתו, רצה ר' יחיאל לישא בת של אדם המפורסם לצדיק, היות ולא הכיר כל כך במעלתו של ר' שמואל. אך החת"ס קרא לו ואמר לו שר' שמואל הינו מה'ל"ו צדיקים'.

ביום הברית הגיעה השמועה על פטירת חמיו של החת"ס גדול הדור הגאון הנורא רבי עקיבא איגר זצ"ל, והוא הורה לקרוא לרך הנולד 'עקיבא' על שמו. את השם 'יוסף' קיבל על שם סבו הצדיק הקדוש רבי יוסף לוצאטו שהיה צאצא של בעל ה'מסילת ישרים' זצ"ל. [בהיותו נער, שינו את שמו ליהוסף, לאחר שעבר ניסיון הדומה לניסיון של יוסף הצדיק וזכה לעמוד בו בקדושה].

בעת הברית, שימש החת"ס גם כסנדק וגם כמוהל. אך עקב גילו המופלג באותה העת, הנהיג החת"ס שאת הפריעה יעשה בנו. אמנם בשעת הברית של רבי עקיבא יוסף לא נכח בנו של החת"ס, והוא נאלץ לעשות בעצמו גם את הפריעה. לאחר הברית הציג החת"ס את אצבעו הק' בפני הקהל שנכח במקום, והראה שאין לו ציפורן, והתבטא 'אליהו הנביא עזר לי'...

בגיל אחת עשרה בלבד החל ללמוד אצל ה'כתב סופר'. ובגיל שלוש עשרה קיים 'הוי גולה למקום תורה' והלך ללמוד אצל בעל ה'מחנה חיים' הגאון רבי חיים סופר, וכן אצל המהר"ם שיק. לאחר מכן עבר לעיר ניקלשבורג ללמוד אצל הגאון המופלא ר' שלמה קוועטש זצ"ל. עוד בהיותו בחור כתבו עליו רבותיו הכתב סופר והמהר"ם שיק שהוא בקי בכל ארבעה חלקי שולחן-ערוך.

מעניין לציין, כי כל ימיו ברח רבי עקיבא יוסף מכס הרבנות, למרות שפעמים רבות הגיעו משלחות נכבדות מקהילות גדולות ומפוארות מרחבי הונגריה להציע לו זאת, אך רבי עקיבא יוסף לא רצה ליהנות מהרבנות.

בשנת תרי"ז בא רבי עקיבא יוסף בקשרי שידוכין עם בתו של הגאון הקדוש גאון ישראל רבי הלל מקולומיי זצוק"ל, וזאת לאחר שדחה שידוכים של בנות גבירים גדולים, וזאת מחשש סטיה לדרכי המודרניזציה.

החתם סופר רבו של בעל הלב העברי

גדלו בביתו. ר' שלמה ווקסלר

מוסרת במשך 17 שנה. לקונטרס צירף פירוש קטן בשם 'יד העיברי', בעילום שמו. אולם בשנת תרכ"ב, אז עזר והוציא לאור את פירושו הגדול על הצוואה, הוא הוא הספר המפורסם אשר עורר רעש גדול בכל העולם היהודי, 'הלב העיברי', ר"ת שמו ושם אביו ע'קיבא יוסף ב"ן ר' יחיאל.

בספרו, חתר בכל כוחו, להראות שדברי החתם סופר בצוואתו הקדושה על ההרחקה מרשעים וההפרדות מכל הכופרים בצורה מוחלטת, הינה מיסודי הדת לגמרי, ואינה חומרא בעלמא כפי שניסו לצייר קלי דעת מסוימים שחדרו לקהילות היראים לאחר פטירתו של מרן החת"ס זיע"א.

הספר חולל רעש אדיר בכל העולם היהודי, וכבר עם תחילת פרסומו, הודפס פעם אחר פעם. הוא סתם את פיהם של המשכילים והרפורמים והציל רבים מרדת שחת. כל גדולי ישראל מכל העדות והחוגים, הן מהונגריה והן מחוצה לה העידו דברים נוראים על הספר, החל מגדולי תלמידי החת"ס וממשיכי דרכו הכתב סופר והמהר"ם שיק, המשך בגדולי החסידות כמו בעל ה'ישמח משה' וה'דברי חיים' מצאנו שנלהבו למראה הספר הטהור שחולל מפנה אדיר במלחמה כנגד אותם מהרסים ומחריבים. וכלה בגדולי ישראל בגרמניה ובפולין. רבים מהם אף קבעו סדר לימוד קבוע בספר. אף מיד לאחר השואה הודפס הספר במחנות העקורים בגרמניה, יהודי המקום שהיו אודים מוצלים מאש, חפצו להינצל מהמים הזידונים של הציונות הארורה ממשיכת דרכם של ההשכלה והרפורמים, והדרך הנכונה ביותר בעיניהם היה להדפיס את הספר הנורא.

אך בשנת תר"ל, לאחר שכאמור הבין שהמערכה תמשיך שנים רבות, קם ה'לב העיברי' והגשים את חלומו הגדול לעלות לארץ ישראל. כאן החל לקנות קרקעות רבות ברחבי ארץ ישראל כשהוא מתכוון להעביר עוד ועוד יהודים לארץ ישראל. בין הקרקעות אותן פדה יחד עם תלמידיו ניתן למנות את העיר פתח תקוה, אשר נבנתה על ידם, וכן ערים נוספות. בפעולותיו אלו קנה לעצמו גם כמה שונאים שחששו שאהבתו לארץ ישראל תעבירה על דעתו ח"ו, כפי שקרה לרבים באותו דור של השתוקקות לגאולה. אך רוב ככל הרבנים גם בארץ ישראל ואף בארצות אירופה עמדו לצידו, כאשר חמיו הגדול מגן עליו בכל כוחו ואף תמך בו בתמיכה כספית לצורך פדיית הקרקעות.

ומעניין לציין כי גם ידידו רבי אברהם ברבי נחמן היה מרבה לדבר על לב נגידי אנ"ש מטשעהרין, שיראו לקנות שטחים עצומים בארץ הקודש ולבנות מפעלים ומקומות פרנסה עבור יהודים חרדים שיעלו לגור בארץ. אך הם לא היטו אוזן, והדבר לא יצא לפועל. תלמידו רבי לוי יצחק היה חוזר על כך בשחותיו, כי אם היינו זוכים והיה הדבר קורם עור וגידים, הרי שלציונים שבאו שנים רבות לאחר מכן, לא היה שום עצמה וכת. חבל, חבל על דאבדן!

בד בבד המשיך רבי עקיבא יוסף במלחמתו הבלתי מתפשרת בכל פורצי הגדר, ביניהם פקידיו הכופרים של הברון רוטשילד, המזרחי, ומקימי הבתי ספר חדשים לבקרים בירושלים ובמושבות המתפתחות. בשנת תרל"ב, החלו המשכילים לנעוץ את טלפיהם בחומות ירושלים, וכאריה המתנער מסובכו, החל רבי עקיבא יוסף לנהל את המערכה, כשהוא מחתים את גדולי הדור על חרמות בלתי מתפשרים כנגד כל המעז לשלוח את ילדיו לבתי הספר של החופשים. חמיו רבי הלל מקולומיי שידיו רב היו לו במלחמה באותם עוקרי דת, נחלץ לעזרתו וכתב על כך קונטרס מיוחד בשם 'תוכחת מגולה'.

בין לבין חיבר רבי עקיבא יוסף את ספריו הנוספים בכל מקצועות התורה, כשהוא משמש ככתובת לרבים מגדולי הדור אשר התייעצו עמו ושלחו אליו את שאלותיהם וספיקותיהם. כאשר כותרת ספריו היא לבלי כל ספק הספר אשר על שמו נקרא 'לב העיברי'.

ה'לב העיברי' - חיבורו הגדול של רבי עקיבא יוסף

בגיל תשע עשרה בלבד הוא הביא לדפוס קונטרס קטן ובו הייתה כתובה צוואת החתם סופר שהייתה

**גם את הספרים
ליקוטי עצות וקיצור
ליקוטי מוהר"ן
מזכיר רבי עקיבא
יוסף, מהם הוא
מצטט את דבריהם
החריפים והבלתי
מתפשרים של רבינו
הקדוש ותלמידו
הגדול כנגד לימוד
החכמות חיצוניות
וכל חקירות העולם.**

תמונות נדירות מכתב יד קודש שטרם נחשפו

מעניין לציין את מה שמספר רבי עקיבא יוסף על עצמו, כי לפני שהדפיס את הספר הוא הלך לקברו של החתם סופר והתבודד שם כל היום.

ציטוטים נרחבים מספרי רבינו ותלמידיו

בספר זה, אנו מגלים את בקיאותו הנפלאה של בעל הלב העיברי בספרי רבינו הק', כאשר בחלק השני של ספרו, הוא מביא ליקוטים רבים מספרי גדולי ישראל על חובת ההרחקה מהרשעים והאפיקורסים. ביניהם הוא מלקט ומקבץ תורות ומאמרים מליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, וליקוטי הלכות בגנות חקירות הפילוסופים ושטות המחקרים להפוך כל עניין לחכמה חיצונית וריקה על חשבון פנימיות התורה והמצוות, והנזק הכללי והפרטי שגורמים החכמות לאדם.

גם את הספרים ליקוטי עצות וקיצור ליקוטי מוהר"ן מזכיר רבי עקיבא יוסף, מהם הוא מצטט את דבריהם החריפים והבלתי מתפשרים של רבינו הקדוש ותלמידו הגדול כנגד לימוד החכמות חיצוניות וכל חקירות העולם.

ידידות של אמת עם אנשי הנומ"ח

ידידות של אמת שררה בין רבי עקיבא יוסף, לבין אנשי שלומינו בדורו. רבי אברהם ברבי נחמן ותלמידיו הקדושים, היו מתוועדים עמו תמידין כסדרן. בהקשר לכך מעניין לציין, כי לאחר עלותו לארץ ישראל, השיא רבי עקיבא יוסף את בתו לגאון ר' אברהם הכהן שהיה דיין בבית הדין של ירושלים. דיין זה, היה בין המסכימים על הספר "ביאור הליקוטים" של החסיד הקדוש רבי אברהם ברבי נחמן, אשר כאמור היה ידידו ורעו של רבי עקיבא יוסף. כמו כן ידוע כי אף בעניין התכלת של הגאון

הן בהדפסת ספריו הקדושים, והן בלימוד בחבורה עם אנ"ש. אחד הדברים הראשונים שראה לנכון לעסוק בו, היה לכוון בית-מדרש על שם רבינו הקדוש, וכך מספר החסיד ר' שמואל העשיל פרידמאן ביומנו 'תולדות שמואל':

"יום ג' פרשת 'חוקת' [א' תמוז]... ובכל יום אני הולך ללמוד את ספר רבינו הקדוש עם ידידנו ר' ישראל נ"י. שבת קודש [ה' תמוז] הייתי אצל אנשי שלומנו על שלוש סעודות, וגם ר' ישראל נ"י שכר דירה בשבילו, ואנחנו רוצים לעשות שם מניין ללמוד ולהתפלל בכל יום. פרשת בלק. כל השבוע למדנו בבית ר' ישראל נ"י... ערב שבת קודש. הייתי אצל האשה תמר אחות ר' נחמן הנ"ל שיושבת ב'מאה שערים' מכמה שנים, ונתנה להבית הכנסת שאנו עושים, לאמפף (מנורה) גדול, וטישטאח (מפה) וברוך ה' שבת קודש פרשת בלק [ב' תמוז] התחלנו להתפלל בהבית הכנסת שלנו" (עמ' צז-צח).

רבי ישראל קרדונר מזכיר את יסוד בית המדרש הראשון דחסידי ברסלב בירושלים עיה"ק, בהקדמת הספר 'השתפכות הנפש' (דפוס ראשון, תרס"ה) שהדפיס בסמוך, "וכעת עזרני ה' יתברך שזכיתי לקבוע דירתי בפה עיר הקודש תובב"א ולייסד גם כן בית-המדרש הנקרא על שמו הקדוש להתפלל וללמוד".

מקום בית המדרש היה בעיר העתיקה, מול מקום המקדש, ומקובל כי מי שסייע בשכירות הדירה היה רבי עקיבא יוסף.

רבי שמואל מאיר אנשין זצ"ל, אחד מגדולי תלמידיו של ראבר"נ, כיבדו בסנדקאות לבנו הבכור, הלא הוא החסיד ר' ישראל נחמן אנשין זצ"ל.

רבי גרשון העניך מראדזין דן רבי עקיבא יוסף רבות עם רבי אברהם ב"ר נחמן.

ה'לב העברי' אף היה הרוח החיה בהקמת בית המדרש הראשון של חסידי ברסלב בארץ הקודש. חסידי ברסלב שהיו מועטים באותה העת בארץ ישראל, התפללו בבתי הכנסת הכלליים בירושלים, ובעיקר בבית הכנסת הגדול 'תפארת ישראל' שנוסד על ידי רבי ניסן ב"ק, שם אף היה להם כמה 'מקומות' שרכשו אנשי שלומינו מתלמידי מוהרנ"ת שעלו ארצה. אך אורחותיהם השונים, כמו תפילה בקול רם, ריקודים לאחר התפילה וכדומה, עוררו את הצורך בבית מדרש משלהם.

בשלהי שנת תרס"ד עלה לארץ הקודש החסיד הגדול רבי ישראל קרדונר, מיום בואו פעל כדרכו למען בניין דעת רבינו הקדוש;

מצבת קברו המשוער של חותנו רבי הלל מקולומיא זצל

כל מיני שמחה וחדווה. ר' שמואל מאיר אנשין

**בלילות היה נוהג רבי
עקיבא יוסף, להקיף
את חומות ירושלים
בניגוני געגועים
ותשוקה. וכך אמר
כמה גדולים וטובים,
שהתעוררות
והגעגועים
לירושלים וארץ
ישראל שזכו להם,
באו בזכות ספרו
של רבי עקיבא
יוסף 'מחזירי עטרה
ליושנה',**

אל חור המנעול, תוך כדי שהוא מסתיר את החור בכף ידו, ומסתכל על ידו...

זמן קצר לאחר מכן, נתקיימו הנישואין, ובעקבות כך, הותר לו מבחינה חוקית להישאר בארץ ישראל באופן קבוע. ר' עקיבא יוסף דאג לו כאב ממש ושילם את הנדוניה מצד החתן.

ההתבטאות של הר"י מטולטשין

חשיפה מרתקת אנו מגלים בכתב ידו של נכדו הגאון הגדול רבי הלל שלזינגר זצ"ל מחברי הנהלת העדה החרדית, שם מופיע שמקובל בידו בשם חסידי ברסלב שהר"י מטולטשין זצ"ל אמר ש"מעת שנכנס המאדעס (המודרניזציה) למשפחות החשובות שבישראל ירד חושך לעולם, וכנגד זה מעת שחובר הספר הקדוש 'לב העיברי' ירד אור לעולם", כשברור שנפלה טעות סופר קטנה, ובמקום ה"ר"י צריך לומר ה"ר"ן, והכוונה לרבי נחמן מטולטשין שדברים דומים בשמו הועתקו לעיל בתחילת הכתבה.

אף ידוע ומפורסם הדבר, כי האי חסידא קדישא רבי שמואל שפירא זצ"ל, היה מחזיק את הספר 'לב העיברי' בתיק התפילין שלו. כמו כן היה מחלק אותו כמתנה לכל נכד, לרגל הגיעו לעול מצוות, ומעודד אותו לקבוע בו שיעור מיוחד בכל יום.

בהקשר לכך, מספר לנו איש שיחנו, כי בימים האחרונים לאחר שהספר 'לב העיברי' יצא לאור במהדורה חדשה ומשובבת עיניים, התקשר אליו יהודי חסיד ברסלב מחצור ואמר לו, שזה מכמה שנים, שהוא מנסה להשיג את הספר הקדוש, והמשיך לתאר בהתרגשות עד כמה היה הספר מקודש בברסלב גם אצל החסידים הגדולים רבי שמואל שפירא ורבי לוי יצחק בנדר זצ"ל.

קירב את ר' שלמה וקסלר

רבי עקיבא יוסף אף זכה לקרב את החסיד המופלא והקדוש רבי שלמה וקסלר זצ"ל. ר' שלמה שעלה לארץ הקודש כבחור מגרמניה, לאחר שזכה להתוודע לספר הקדוש ליקוטי עצות, ולהכיר ממנו את חשיבות העלייה לארץ ישראל, הגיע ללא מכר וגואל לארץ האבות. כשראה אותו רבי עקיבא יוסף, חזה בעיניו הצופיות כי בבחור קדוש עסקינן, והחל לדאוג לכל מחסורו כבן בית ממש. בראותו את ר' שלמה הוגה בכיסופין טמירים שעות רבות בספר ליקוטי עצות, גילה לו כי מחבר הספר הוא רבי נתן מברסלב, וכי ישנם עוד ספרים רבים לחסידות קדושה זו, הלא הם הספרים הקדושים ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות ועוד ועוד אשר שכנו כבוד בספרייתו, בהטעימו כי ממקור אחד יצאו, ואף אמר לו כי לדעתו בכדי שיוכל לעבוד את השי"ת באמת כדאי לו להיות מחובר ומקושר לחסידי ברסלב.

בשלב מסוים רצה אביו של ר' שלמה, הגאון ר' פינחס משה אלחנן וקסלר זצ"ל רבה של העיר הוכברג שבגרמניה, שבנו יחזור הביתה. רבי עקיבא יוסף במכתב מפורט ומלא שבחים על הבן ר' שלמה, שכנע את האב הגדול במתק לשונו, להשאיר את הבחור הקדוש בארץ הקדושה, מה שאכן גרם להמשך הישארותו של ר' שלמה בארץ ישראל.

כעבור תקופה, שידכו רבי עקיבא יוסף עם בתו של רבי מנחם מאניש שיינברגר זצ"ל מנקיי הדעת שבירושלים. לשם כך זימן את הכלה והוריה אל ביתו של המהר"ל דיסקין זצ"ל, וביקש מהנער להציץ מבעד חור המנעול אל החדר בו ישבו. התכופך ר' שלמה

וראיתי בלא: האתרוג שנפסל

סיפור מופלא שאירע עם רבי עקיבא יוסף זצ"ל, בו הוא מעיד על הנהגה שנהג לעצמו על פי ליקוטי עצות

כבודו בסנדקאות. ר' שמואל מאיר אנשין זל

בספר תשובותיו - שו"ת רבי עקיבא יוסף - הוא מביא הנהגה הנסמכת על פי הספר הקדוש ליקוטי עצות של גאון עוזינו מוהרנ"ת בערך ראש השנה (אות יא): "בימים הנוראים צריכים לבכות הרבה, והעיקר הוא להיות בבחינת 'נער בוכה' - שישלך כל חכמתו ושכלו ויבכה לפני השם יתברך על נגעי לבבו ומכאוביו שיודע בנפשו, כמו תינוק הבוכה לפני אביו, ועל ידי זוכין לאתרוג נאה. וכל מה שנמשך יותר לבחינת נער בוכה - זוכה לאתרוג נאה ביותר".

וכן בערך סוכות (אות ט): "על ידי הבכיה שבוכין בימים נוראים - על ידי זה זוכין לאתרוג נאה. ומי שבוכה ביותר - ראוי שיהיה לו אתרוג נאה ביותר". ועוד שם (אות יא): "צריך לבקש מאד מאד אחר אתרוג מהודר, ולבכות הרבה בראש השנה ויום כפור - שיזכה לאתרוג נאה כנ"ל, כי אין אנו יודעים כלל מעלת ויקרת מצות אתרוג, ואי אפשר לנו לשער במוח כלל גודל יקרת קדושת מצוה זאת. ועל ידי זה יזכה לקרב בנין בית מקדשינו ותפארתינו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון".

מקור הדברים בשיחה הנפלאה ששח רבינו הקדוש בין יום כפור לסוכות תק"ע, הכתובה הדר בספר שיחות הר"ן סימן פ"ז, ובתחילתה נאמר: "לפי בחינת הימים נוראים - ראוי שיהיה לנו אתרוג נאה... ובימים נוראים ישראל הם בבחינת 'נער', כי אזי הם בבחינת 'הנה נער בוכה' - מיד 'ותחמול עלי'. ועל כן ראוי שיהיה לישראל אתרוג נאה" (וראה עוד שם סימן כ"ה, ימי מוהרנ"ת אות לח-לט, ובהרחבה בליקוטי הלכות אורח חיים הל' יום הכפורים הלכה ב', לולב ואתרוג הלכה א'; וכן בליקוטי תפילות ח"ב תפלה נז).

מדברים אלו הסיק ה"לב העיברי" ונהג בעצמו, שלא לקנות אתרוג לפני יום כיפור. וזה לשונו (שו"ת ר' עקיבא יוסף, יורה דעה ח"ב סימן ת"ט): "מראשית, אחרי שראיתי בספר ליקוטי עצות שלפי תפילתו של אדם בימים הנוראים - כן הקב"ה מזמין לו אתרוג, על כן המתנתי עד אחר יום כפור לקנות אתרוג".

ואם לא די בכך, מספר רבי עקיבא יוסף, ששנה אחת ראה אתרוג יפה ומהודר לפני יום כפור ונתרצה לקנותו, וכשבא לביתו, נפל האתרוג ונפסל, וכדבריו (שם): "ופעם אחת הייתי בלבוב קודם ראש השנה, ואמרתי להקדים מפני שמצאתי שם אתרוג מהודר שלא היה כמותו, אחר כך נפסל, וראיתי בלא...!!!"

לאחר מעשה זה, קובע רבי עקיבא יוסף שאכן גם לפי דעת רבו מרנא החתם סופר זיע"א, "אין ראוי לקנות אתרוג לפני יום כפור, כי לפי הימים נוראים של האדם כן זוכה לאתרוג מהודר, ועיקר האתרוג הוא משורש הלוקח, ואין אדם נוגע במוכן לחבירו, ולכן האתרוג אשר ישיג ידי האדם הינם לפי נשמתו ומעשיו". עד כאן לשונו.

מעניין שגם אצל מוהרנ"ת בעצמו מצאנו כעין זה במכתב הראשון של שנת תר"ה - היא שנתו האחרונה בהאי עלמא, שבו הוא מציין כי הוא ראה אתרוגים כמה ימים לפני יום הכיפורים, וכמעט שקנה אחד מהם, אך מסיבות שונות לא יצא הדבר לפועל, ביניהן הוא מדגיש 'גם מחמת שהוא קודם יום כפור'. וכלשון קדשו (בספר עלים לתרופה ס' תע"ב): "וגם מחמת זה בעצמו לא קניתי האתרוג פה עתה - מחמת שהוא קדם יום כפור, אולי אֶזְכֶּה אַחֵר יוֹם כְּפוֹר לְאַתְרוֹג נָאֵה מְזֵה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּהּ הוּא זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה".

מאידך גיסא, ראוי לציין, כי במכתב משנת תקצ"ג כותב מוהרנ"ת לבנו (סי' צ"א): "פי הרב דפ"ה [הוא הרב רבי אהרן מברסלב, מגדולי תלמידי רבינו הקדוש] כָּבֵד קִנְיָה אֶתְרוֹג כְּשֶׁר וְנָאֵה קִדְּם יוֹם הַכְּפוּרִים, וְעִדֵּן לֹא רְאִיתִי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מֶה לְכַתֵּב לָךְ, עַד שֶׁאֶרְאֶה אוֹתוֹ וְאֶדְבֵּר עִם הָרֵב מְזֵה".

ובשנת תקצ"ט כבר היה ברשותו בערב יום הקדוש - יום הכפורים - אתרוג נאה ומהודר, וכפי שמוהרנ"ת כותב לבנו (סי' רסט): "יָדַע בְּנִי חֲבִיבִי, שֶׁתְּהִלָּה לָא-לִי יֵשׁ לִי אֶתְרוֹג נָאֵה וּמְהֵרָה וְכָשֶׁר קְאִרִּיפִירִי מִן הַמְּבַחֲרִים. וְתִרְאֶה לְקִנְיָה עֲבוּרִי לִזְלָב וְהִדְס חֲדָשִׁים". הרי שלא כל העתים שוות, והכל לפי הזמן והמקום, וכל לבבות דורש ה'.

בלילות היה נוהג רבי עקיבא יוסף, להקיף את חומות ירושלים בניגוני געגועים ותשוקה. וכך אמרו כמה גדולים וטובים, שהתעוררות והגעגועים לירושלים וארץ ישראל שזכו להם, באו בזכות ספרו של רבי עקיבא יוסף 'מחזירי עטרה ליושנה', שבו חזה את אשר יקרה בארץ ישראל באחרית הימים, וביקש לסדר מקום של יהודים חרדים שיוכלו להינצל מציפורני ההשכלה.

בשנות חייו האחרונות דר רבי עקיבא יוסף סמוך מאד אל הכותל המערבי. הוא שהיה מגדולי המתגעגעים אחר קדושתה של הארץ, וכסף כל ימיו לגאולתה, הקפיד מאד לראות את הכותל כל שלושים יום. כך גם בימי חוליו, ביקש שישאו אותו במיטתו כדי שיוכל לראות את הכותל המערבי.

בין הצאצאים הרבים שהותיר אחריו רבי עקיבא יוסף זצ"ל, זכו רבים מהם להתקרב לאורו של רבינו הק' ולהיות נמנים על חסידי ברסלב, ביניהם הרה"ח ר' בצלאל פרידמן שליט"א ועוד.

בשנת תרפ"ב, בגיל שמונים וארבע, נדם הלב הגדול, הלוחם הגדול שהקדיש את חייו למען רצונו יתברך, ושמר על גדרי וחוקות התורה הקדושה מכל משמר הלך לעולמו. כל גדולי אותו דור וביניהם רבה של ירושלים הנודע רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל הספידוהו מספד תמרורים.

בלכתו איבדו חסידי ברסלב את אחד התומכים הגדולים שלהם, אך פעולותיו למען תפארת גדולת עניינו של רבינו הקדוש המשיכו לעשות פירות, והעמידו את היסוד לצמיחת קרנה של חסידות ברסלב בארץ הקודש.

טעימה קטנה ממראות הקיבוץ באומן ה'תשפ"ו

מי בתורה ומי בתפילה, אנשי שלומינו בשדה התעופה

שומרים זאת תלמידיו, הגה"ח ר' משה קרמר שליט"א במטוס

פרוטה לצדקה

מגיעים לאומן

ועמדו זרים..

מי יתן לי אבר כיונה

להתפלל עימו יחד ברננה

צינונו הקדוש קודש קדשים, פעילות חומותייך אומן

שוברים על זה מניעות עצמות, הרב באזנסון באומן

איחוד ברסלב בהכנות לראש השנה

הכנסת אורחים המרכזית 'אומין'

ההכנות באומן בערב ראש השנה

להשקות אילנות, דוכן אבקשה באומן

אברכים שקועים בלימוד באחד מהיכלי התורה באומן

הלב והמעין

הקלוז הספרדי

אולי אזכה לפרש שיחתי

האש שלי תוקד

להיות על ציון הקדוש הרבה פעמים

נצח יזכה להפיץ אורו

ובחזרה הייתי רץ...שיירת האוטובוסים ביציאה מאומן

גאר מיין ואך איז תפילה, אנשי שלומינו בתפילת מנחה בשדה התעופה

התגלות במבצר המקדוני

הוא עמד רגע לפני הצעד האחרון, המרת דת - רחמנא ליצלן - באופן רשמי וגלוי, וכשהכל כבר היה נראה אבוד הוא זכה להארה בתוככי המנזר, כזו ששינתה את חייו לחלוטין ♦ מסעו המטלטל של דניאל מהבית התל-אביבי ועד לקברו של הצדיק האמת ששינה את חייו

מקצה הארץ אליך אקרא

נחמן ב"ץ

דניאל... דניאל... לו רק ידעת מי 'השתלט' לך על המוח...

שעה לאחר מכן הוא התעורר.

תעתועים ודמיונות

נולדתי למשפחה שהייתה רחוקה מחיי תורה ומצוות מרחק כמזרח ממערב. ימי נעוריי עברו עלי ככל חבריי. למדתי בבית ספר. תיכון. יסודי. ובהמשך אוניברסיטה. ילד טוב. לא עושה בעיות, לא מתבלט בדבר.

הוריי לא לימדוני יראת ה' מהי. בבר מצווה הנחתי תפילין.

פרולוג.

דניאל התהפך במיטתו. היא הייתה נוחה במיוחד. אבל הוא לא הצליח להירדם. שוב ושוב הוא הסתובב מצד לצד. "מה קרה לי? למה דווקא בלילה הזה, לפני שאני עושה את הצעד המשמעותי ביותר בחיי, התחלתי להתבלבל, הרי הכל ברור ונהיר לי, מה מפריע לי???" הוא התהפך שוב לצד ימין. מנסה להסיח את דעתו מהבלבולים והספיקות שהחלו לצוץ במוחו, אך הם המשיכו לנקר בו ללא הרף.

'מישהו השתלט לי על המוח...' הייתה המחשבה האחרונה שעברה במוחו, רגע לפני שנרדם סחוט נפשית ורגשית.

ולאחר מכן הנחתי אותם בארון. זה היה ההיכרות היחידה שלי בכך שאני לא גוי. על יום כיפור לא שמעתי. אילו מישהו היה אומר לי את המילים 'שמירת שבת', מסתמא הייתי חושב שמדובר במשמרת של אבטחה ביום השביעי של השבוע.

לאחר הקדמה זו, תבינו כיצד מצאתי את עצמי, לאחר כמה שנים, מטייל להנאתי בעולם. חושב שאני נהנה בחיי. תרתי ארצות, חיפשתי ריגושים. כי כשהבור ריק ואין בו מים, אזי נחשים ועקרבים מהלכים בו. חיי הבל ורעות רוח מילאו את ימי חיי.

באחד מאותם טיולים, הגעתי לחבל ארץ קטן באירופה. שם המקום היה מקדוניה. זוהי מדינה קטנה. מלאה בעתיקות מימות האפיקורסים המפורסמים והידועים שגדלו בה. בתי עבודה-זרה ומנזרים רבים ומשונים זה מזה מאכלסים את הערים. אחד מהם היה מנזר שכחלק מהתעוועים והדמיונות שמוכרים למבקרים בו, היו מלמדים אותם על צמחונות, מדיטציה, התרחקות מהעולם הרועש, ועוד כל מיני מעשי טומאה, אשר מושכים את לב האדם. קמים בזריחה. הולכים לישון בשקיעה. אין חשמל ומים בברזים. הכל טבעי. התנתקות מוחלטת.

מאז היותי ילד קטן, נמשכתי לשקט ולרוך, אהבתי את חיק הטבע, לחיות כמו פעם, להיות מנותק, 'להרגיש את עצמי'. לא פלא שנמשכתי כבכבלי קסם לאותו מקום טומאה. אורח החיים מצא חן בעיני, השקעתי את כל כולי באותם פעולות של מדיטציה וצמחונות, בכדי להצליח להגיע יותר ויותר ל'הגשמה עצמית' ועוד כל מיני דמיונות פסיכולוגיים המשעבדים את הנפש והארנק, כמובן, לראשי הכמורה.

כבחור עקשן למדי, התמדתי יותר ויותר בקיום סדר היום הצפוף ומלא המטלות שנדרשו ממני. כל יום שחלף החיים במקום קסמו לי. ובשלב מסוים הביאו אותי לכדי החלטה להישאר במקום, לחיות בו את שארית חיי, ולהפוך לנזיר מן המניין. כמובן שצעד זה חייב אותי להמיר את דתי ה'". אך כילד שגדל בשממה רוחנית מוחלטת, בעולם ללא גבולות רוחניים, לא ראיתי בכך כל בעיה. מבחינתי, לעובדה שאני מוגדר כיהודי לא הייתה כל משמעות עבורי.

תינוק שנשבה

כמו שאני התעניינתי במנזר המיוחד הזה, היו עוד הרבה יהודים שהגיעו לבקר במקום כתיירים רח"ל, ואפילו הם, כשראו אותי ושמעו שאני יהודי מישראל, הם הזדעזעו כל כך עד שלא יכלו להסתיר זאת.

כך התפשטה לה השמועה ברחבי מקדוניה, על הבחור היהודי שחי במנזר - שהחליט לעשות את הצעד האיום ולהמיר את דתו, דבר שהביא למקום כמה יהודים מקרוב ומרחוק, שלוחי חב"ד ועוד, שניסו לשוחח עמי בניסיון לשנות את דעתי, אך ללא הועיל.

הייתי אחוז שיגעון ודיכוק, האווירה הקסומה, הפסטורלית שאפפה את המקום שבתה את ליבי ולא יכולתי לחשוב על כיוון

חיים אחר. הייתי 'תקוע' בשטויות שהכניסו לי לראש באותו מנזר עד שכלל לא הבנתי מה האנשים הללו רוצים ממני, מהם הדיבורים שאמרו לי על 'כריתת הקשר האחרון' ו'האסון החמור שאתה עומד להמיט על עצמך'...

הלילה האחרון

אחרי תקופה ארוכה של לימודים קשים, הגיע הלילה האחרון. התרגשות גדולה טיפסה בגרוני. חשתי בפסגת העולם, האמנתי שכך ארגיש תחושה של תכלית וסיבה לעולם הריק שמסביבי. עיניי היו עיוורות מכדי לראות את הרוע והשקר שהתחפשו לרגע עם עטיפות מרשרשות וצבעוניות.

סיימתי את היום. והלכתי לשכב במיטתי. רציתי לישון טוב, כדי שאוכל להיות עירני ביום המהפך של חיי. מחיי ריקנות לחיים של 'טעם'. מחיים של הבל לחיי מעשה.

ולמעלה בשמים, יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו, והוא שולח אלי את הצדיק האמת שיציל אותי ממלתעות הטומאה ויקרב אותי אל היכלות הקדושה, יעניק לי חיי עולם. חיי אמת. חיי אמונה וקדושה. חיי תכלית אמיתית. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים של תורה ומצוות. חיים.

אני שוכב במיטתי, מנסה להירדם. אך ההתרגשות מהדהדת בקרבי. לבי דופק בפראות. חשתי שאני רוצה בכל מאודי להיות כבר לאחר מעשה.

אבל לא הצלחתי להירדם.

'מישהו' השתלט לי על המוח - - -

מה זה יהודי?

משומקום עלתה בי מחשבה מוזרה; 'דניאל, אתה הולך להמיר את דתך. ומהי הדת שלך - - ?' השאלה התפרצה בתוכי. לא הבנתי מה קורה לי. מעולם לא העסקתי את עצמי בשאלה הזו. ודווקא בלילה הזה היא עלתה וקשקשה בליבי ללא מנוחה.

ניסיתי למנוע ממנה מלהפריע לי. ניסיתי לחשוב על החיים ה'מאושרים' שיהיו לי לאחר הטקס למחרת, אבל היא חזרה אלי כבומרנג. לא נותנת לי מנוח.

'דניאל, מה זה יהודי - - - ?'

הרגשתי מצוקה נוראה. לא היה לי עם מי להתייעץ, וגם לא ידעתי על מה. זעזועי השאלה המשיכו להרעיד את גופי. הרגשתי איך זיעה נוראית תוקפת אותי. כוחות הקדושה והטומאה שיחקו בי כבכדור. יצר הטוב ויצר הרע. אור וחושך שימשו בעירבוביא. מלחמה של ממש התחוללה שם באותו מקום נידח במקדוניה. הגוף והנשמה התגוששו ביניהם.

בסוף, האמת ניצחה.

נרדמתי לשעה קלה. ולאחריה התעוררתי משינה טרופה.

ולמעלה בשמים,
יושב בשמים
ישחק ה' ילעג
למו, והוא שולח
אלי את הצדיק
האמת שיציל
אותי ממלתעות
הטומאה ויקרב
אותי אל היכלות
הקדושה, יעניק
לי חיי עולם. חיי
אמת. חיי אמונה
וקדושה. חיי
תכלית אמיתית.
חיים שיש בהם
יראת שמים
ויראת חטא. חיים
של תורה ומצוות.
חיים.

בלי להבין איך ומדוע, החלטתי לעזוב הכל ולנסוע.

פעלתי כמו 'רובוט'. אינני יודע אם היה זה אני - מי שהרים את החפצים המעטים שהיו לי. הכניס אותם למזוודה הקטנה. הרימו אותה. אם היו אלו רגליי שלי שהוליכוני אל מחוץ לבית העבודה זרה, גלגלוני לשדה התעופה המקומי, והעלוני על מטוס - אומנה.

באומן

באותם ימים, היה מסתובב יהודי יקר בקיבוץ, ו'צד' נפשות רחוקים הבאים לחניית ביניים לקיבוץ. צעירים רבים מגיעים בדרכם לרחבי העולם, אל העיר קיבוץ לתחנה קצרה. והוא היה מושך אותם במילים חביבות לעבר העיר אומן, כשהוא מסביר להם שמדובר בשעות בודדות שלאחריהם יוכלו לחזור לקיבוץ ולהמשיך למחוז חפצם, כשכל המסע הלך וחזור על חשבונם. פעמים רבות שעות קצרות אלו, הפכו לימים ושנים...

גם מיודעינו דניאל, נתקל באותו יהודי. ש'משך' אותו בשמחה לאומן, הסביר לו היכן הציון ושלח אותו לשם.

כך מוצא דניאל את עצמו, עומד באותם ארבע אמות, אשר הוכנו לו לרבינו הקדוש מששת ימי בראשית לעסוק שם בתיקון העולם לדורות. נפשו משתוקקת, ואינה יודעת למה. הוא רוצה דבר מה נעלם, אך אינו יודע להסביר מהו הדבר.

אצל הרבי

נכנסתי לציון. אם לא ידעתי מהי שבת, 'תיקון הכללי' קל וחומר בן בנו של קל וחומר.

הבטתי סביבי. ניסיתי לקלוט מה אני צריך לעשות. לאחר דקות בודדות, ניגש אליי אברך, הציג את עצמו בשם יעקב, ושאל אותי אם אני רוצה להניח תפילין. כיוון שבבר מצווה הניחו לי תפילין, הסכמתי מייד.

כשסיימנו, ביקשתי את הספרים של רבי נחמן. הייתי להוט להבין מה זה יהדות. לא ידעתי שיש חומש ומשניות וגמרא וסידור. האברך שגילה הבנה אליי, שאל אותי אם כבר למדתי בספריו של הרבי, ומשעניתי שלא, הוא הציע לי ללמוד איתו בחברותא. קפצתי על המציאה כמוצא שלל רב.

כך התחלנו ללמוד ליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות. עוד לפני שיש לי הבנה בסיסית בהלכות נטילת ידיים...

כוחו של הרבי

ר' יעקב מספר:

היה זה בתקופה שבה התגוררנו באומן, ממילא יצא לי פעמים רבות לפגוש ביהודים

אילוסטרציה. למצולמים אין קשר לכתבה

שתיים בלילה.

השאלה עולה ותוקפת אותי בכל העוצמה: מי אני? מה הזהות שלי בכלל? על מה אני מוותר ולהיכן אני צועד?

החלטתי שאני חייב עכשיו לברר מהי יהדות ומה יש לה לתת לחיים שלי, בטרם אוותר עליה.

הבעיה הייתה השעה המאוחרת. ובכלל, את מי אני יכול לשאול עכשיו שאלות, הרי מעולם לא היה לי קשר ליהודים שזכו להכיר את הקב"ה... ובארץ ישראל, במקומות שאותם הכרתי, דתיים אינם דבר אהוב...

צעקה פרצה מלבי. לא ידעתי למי אני פונה ואיך עושים זאת, אך עובדה היא שכך עשיתי; 'אלוקים שלנו - של היהודים, רחם עלי, עזור לי לבדוק מה האמת' - - -

עוד אני בתפילתי. וזיכרון קצר הכה בי. באחת משנותיי באוניברסיטה, בלכתי ברחוב, נתקלו עיני בדף זרוק על הרצפה. בדף היה רשום משפט חכם על החיים, שהיה כתוב בסגנון מופלא. אינני זוכר מה היה כתוב שם, אך זאת אזכור היטב, המשפט שהיה כתוב שם, קנה שביתה בליבי. וכל מה שזכרתי מהכרטיס, היו המילים שנכתבו למטה בקטן, שמו של מחבר המשפט הנפלא הזה, הלא הוא: 'רבי נחמן מברסלב' - - -

מכיוון שידעתי ש'רבי' זה אדם דתי, וראיתי שהוא יודע לכתוב ולהתנסח כל כך יפה, סברתי שזה יהיה הגיוני שהוא יהיה זה שיסביר לי מהי יהדות.

חיפשתי ובדקתי, מיהו אותו 'רבי נחמן מברסלב'.

נדהמתי לגלות שמדובר באדם שבכלל נפטר לפני למעלה מ-200 שנה, והוא קבור אי שם בעיירה שכוחה באוקראינה - אומן.

פעלתי כמו
'רובוט'. אינני
יודע אם היה זה
אני - מי שהרים
את החפצים
המעטים שהיו
לי. הכניס אותם
למזוודה הקטנה.
הרימו אותה. אם
היו אלו רגליי
שלי שהוליכוני
אל מחוץ לבית
העבודה זרה,
גלגלוני לשדה
התעופה המקומי,
והעלוני על מטוס
- אומנה.

ר' יעקב מבקש מאיתנו להוסיף עוד נקודה שנתבררה אצלו תוך כדי מעשה.

שנים רבות תמהתי ביני לבין עצמי, בעבור מה בחסידות ברסלב, בניגוד לאחרים, לא נהגו להגיע ולהשפיע במקומות רחוקים ונידחים? למה הקירוב התקיים רק בצורה של כל הרוצה יבוא ויטול.

כמובן שאנו נעשה כל שביכולתנו לסייע ביד מי שפותח את ליבו, אך מצד עצמנו איננו 'מכריחים' אחרים לשמוע את האמת של הרבי.

סיפורו של דניאל, מוכיח שתיקוניו של רבינו הקדוש, נעשים בצורה שונה לחלוטין ממה שאנו רגילים לחשוב. וכמו אותו יהודי שהיה מחלל שבת רח"ל, ובכל זאת בא להתפלל בבית המדרש של אנ"ש, ומוהרנ"ת זיע"א קירב אותו עד שהחזירו למוטב.

אמנם הבחירה אינה נלקחת מהאדם. היא ממשיכה איתו עד זיבולא בתרייתא, ועדיין... רבינו הקדוש יודע לגרום גם לנידחים ואובדים - להגיע אליו, גם מתחתיות ארץ ופתחו של גיהנום, וגם לאחר שכבר נראה שאין סיכוי בעולם.

כי הרי "אין שום יאוש בעולם כלל"...

רחוקים הבאים בפעם ראשונה לציונו של רבינו הקדוש. רבים מהם אינם יודעים מימינם ומשמאלם מיהו רבי נחמן ומה צריך לומר בציון הקדוש. אני משתדל להדריך אותם ככל יכולתי. אך רובם יודעים - ולו במושגים קלושים - מהי יהדות ואי אלו מצוות.

אך מהרגע הראשון שפגשתי את דניאל, הבנתי שלפני עומד משהו אחר. מייד כשהתחלתי לדבר אתו, הבנתי שזה סיפור אחר לגמרי. ראיתי איך הרבי לקח אדם שהקשר שלו לשמירת תורה ומצוות כביכול לא קיים. הוא לא ידע כמעט דבר, והתחלנו את הכל פשוט מהתחלה.

ידעתי שאם הוא רוצה ללמוד את ספרי רבינו הקדוש, לא אצליח לשכנע אותו ללמוד ספרים אחרים לפני כן. לכן ניסיתי להציע לו ספרים 'מעובדים' של חסידי ברסלב. אך הוא התעקש שהוא רוצה אך ורק את המקוריים. כך נוצרה החברותא.

חצי שנה למדנו יחד, התקדמנו עוד ועוד בליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות. תוך כדי כך החל דניאל להבין שבכדי לזכות לקיים את עצותיו של הרבי הגדול שהוציא אותו מכור הטומאה בה כמעט נבלע, עליו ללמוד גם חומש ושולחן ערוך. הוא החל לעלות על דרך המלך ולשנות את אורחות חייו.

בהמשך, עזב דניאל את אומן וחזר לארץ ישראל, והוא זוכה לעבוד את ה' במקומו הוא.

הוציאני מבטן שאול, והחיה נפשי

דניאל מסיים:

אין לי את הדף לכתוב, את המילים לתאר, ואת העט לשרבט, מה זה הרבי.

המילים של הרבי, האירו בי כאור יקרות. הייתי יכול ללכת עם כמה מילים של רבינו הקדוש, ולחיות איתם ימים שלמים. הם עזרו לי לצאת מכל הזוהמה שחלחלה לתוכי בשהותי באותו מקום טמא.

נשמתי שהתלכלכה כל כך, החלה להתנקות. מוחי החסום בשלל הבלי העולם הזה, התמלא יותר ויותר ברוחניות דקדושה. ההתבודדות נתנה לי את ההתבוננות הדרושה לי כדי לעכל ולעבד את כל המידע שספגתי בזמן קצר כל כך.

אילוסטרציה. למצולמים אין קשר לכתבה

לאחר הלימוד הקבוע בספרי רבינו הקדוש, הייתי יוצא לשדות המקיפים את איזור הציון. שפכתי את לבי ושיחתי לפניו יתברך. הרגשתי חיות ושמחה שלא הייתה בי מעולם.

הרבי הציל אותי משמד כפשוטו. שהרי זהו תפקידו בעולם גם לאחר פטירתו, "וזה ה'ה עבודת משה רבנו, ע'ליו השלום, כל ימי חייו וגם לאחר מותו, כי השתדל לקרב הערב רב כ'די לעשות ג'רים, וגם ב'מותו נ'קבר מול בית פ'עור, כ'די ל'המתיק הע'פוס", כ'די ש'יק'יו נ'עש'ין ג'רים, ועל כן נ'סתלק ב'שבת ב'מנ'חה, ש'אז הוא ע'ת ר'צון, כ'די ל'המתיק כל הע'ש'רים ו'ארב'עה ב'תי ד'ינים כ'נ"ל, כ'די לע'שות ג'רים, כי כל ע'בודת מ'שה - ל'המתיק ה'חרון א'ף ש'ל הע'פוס" ל'רצון, ועל כן מ'שה ע'ומד ב'ין ש'מד ל'רצון" (ליקוטי מוהר"ן תורה רט"ו).

אינני יודע במה זכיתי לכך שהשם יתברך הוציא אותי מבטן שאול כפשוטו. ברגע האחרון לפני שנחתכתי מעם ישראל, ניצלתי בזכות הסתכלות אגבית על פתק זרוק למרגלות הדורכים עליו שאינם יודעים כלל על מה הם דורכים. אך רבון כל העולמים המנהיג הכל ברחמיו ומשיגה בהשגחה פרטית על כל פרט ופרט שלח אלי את המחשבה בנקודה הקריטית, בכדי שאזכה לחיים נצחיים, ולהנצל מרדת שחת.

היום אני זוכה לשמור תורה ומצוות, לקיים רצונו יתברך. ולחיות חיי עולם בקדושת רבינו,

אשרינו!

סט ליקוטי הלכות מפואר, במאה שקרים!?

איטלקית, אוקראינית... הרבי כובש את העולם. בדורנו שהוא דורו של משיח, שיבוא במהרה בימינו, עיקר הרפואות זה רק האור של הרבי. וכאן המקום לעורר את החברים היקרים. במהדורה החדשה תוקנו הרבה טעויות ושגיאות, בזכות כל מי שעורר אותנו על כך. לכן, אם ראיתם משהו שדרוש תיקון תשתפו אותנו ותאירו עיני רבים.

ר' נתן, מה התוכניות העתידיות עליהם סיפרתם?

תוכניות גדולות עוד לפנינו, אם ירצה ה'. מזה שלוש שנים אנו עסוקים בהשקעה כבירה בהוצאה לאור מחדש של 'אוצר היראה' מפואר ומוגה עם מעלות רבות וחדשות. בימים אלו מתקיימת ההגהה האחרונה, ואנו תקווה שכבר נזכה לראות את הספרים מודפסים ומופצים עוד השנה. אי"ה.

חלק מהמעלות שישנם בהוצאה זו; אותיות חדשות והדפסה מפוארת, מראי מקומות מלאים ומפורטים שלא היו מעולם. תרגום לכל המילים בארמית או אידיש. בנוסף, ליד כל סעיף ערכנו כותרות בדומה לליקוטי הלכות של המכון.

חידוש נוסף ומופלא הוא שבחרנו לקרוא להדפסה זו 'אוצר היראה השלם', בו מובאות השלמות מלאות. למשל, כאשר מובא בתוך הדברים המילים 'עין שלום סעיף מ"ד', הבאנו את הציטוט כולו במקום, מה שיקל על הלומד ויחבר את הנושא כולו בשלמות.

מה מתוכנן להמשך?

במקביל לאוצר היראה, אנו עוסקים כעת בעריכת ה'חמישה חומשי תורה - ברסלב', חומש מהודר שיהיה משולב עם ציטוטים וקטעים מאירים מתוך ספרי רבינו הק'. צוות מיוחד של אברכים שוקד בימים אלו על המלאכה, ואנו תקווה כי בקרוב יוכל כל אחד ללמוד את הפרשה עם ההכנה הראויה, ולדלות מהם פנינים יקרים ומחזקים על שולחן השבת, המתאימים לכל בני הבית.

וזה לא הכל. בימים אלו אנו מתקדמים במרץ רב בעריכת מפתחות ערכים על ליקוטי הלכות. ספר שאמור לחולל מהפכה גדולה בכל הנושא של 'ליקוטי הלכות', כל אחד שירצה לחפש נושא מסוים או דיבור שראה בעבר, יוכל למצוא אותו בקלות ובמהירות.

איך יכולים גם אנחנו להיות שותפים ולקחת חלק בהפצה האדירה הזו?

בדור שה'טרייף פסול' מתגבר אנו אמונים על מה שאמר מוהרנ"ת שדף אחד מספרי רבינו הק' יהיה תיקון על הכל, וזו הצלת נפשות ממש. כל אחד ואחד יש לו את הזכות ליטול חלק ברצון ובטרח, כדי שנוכל להוציא את הדברים לפועל. אין לנו 'מכון' עם תקציב חודשי מסודר ומערכת כלכלית, אנחנו מתקיימים רק בזכות הרצונות ובעזרת הלבבות של אנשי שלומינו, שרוצים לפאר ולהדר את כבוד רבינו הקדוש והנורא, לגלות ולהפיץ את דעתו הקדושה בעולם.

כיום ניתן לומר, שכל מי שהיה שותף בממון, בהוצאת הליקוטי הלכות הראשון שהוצאנו, היה שותף לא רק באלף הסטים הראשונים אלא בעשרות אלפי שעות לימוד של כל המהדורות הבאות שיצאו ועוד יצאו עד עולם, מי רוצה לפספס הזדמנות שכזו?

רבות! הגאולה מתקרבת! כולנו כאיש אחד נרתמים למען הפצת אורו של רבינו הקדוש ברוב פאר והדר כראוי, עד שיתפשט אורו על כל פני תבל במהרה, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים!

לשיתופות ולקחת חלק חייגו ל 050-412-8290

הפצה מיוחדת אל מאחורי הקלעים של הפצה הגדולה בעולם מיום הדפסת ה'ליקוטי הלכות' • מעל ל-30,000 עותקים, קבצים יקרים שמופצים לכל דורש, ותוכניות מתכננות לקראת השנה הקרובה הבעל"ט • ר' נתן בודשטיין – האיש והמהפכה

זה אמיתי!? אפשר להשיג סט חדש במאה שקל בלבד?

כן! ברוך ה' הגיע הזמן להגיד שהחיינו! בקצת יותר ממאה ש"ח אפשר לקנות סט מפואר מוגה ומאיר עיניים של הרפואות היקרות בעולם, כמעט במחיר של 'נועם אלימלך' ממוצע...

כידוע, וכפי שכבר סיפרנו כאן בעבר, זכינו בחסדי ה' להוציא לאור לפני כמה שנים, את המהדורה הראשונה של 'תורת הנצח', ואז, כבר ביארציט של מוהרנ"ת בעשרה בטבת, כמה ימים לאחר ההשקה, כבר נמכרו כל הסטים. מיד ביקשתי להדפיס עוד אלפי עותקים...

בנוסף, הפצנו את קבצי הטקסט היקרים לכל המעוניין להדפיס לתועלת הכלל, חנים אין כסף. ובאמצעותם הודפסו מאז ועד עכשיו כבר למעלה מ-30,000 סטים. לדוגמא בהוצאת 'הרב עטיה' הודפסו 10,000 עותקים, ב'אור הנחל' 7000 עותקים, ועוד ועוד... אחריהם הדפיסו עוד פעמים רבות בכל הגדלים הכריכות וההוצאות. ניתן לומר בפשטות כי מאז ומקדם, לא הודפסו כל כך הרבה סטים.

במכון שלנו 'תורת הנצח' אנו עוסקים בפרויקטים נוספים כפי שנפרט בהמשך, ולכן את ענין ההדפסה לקחו על עצמם מכון 'כתבי הנחל' לצאת להדפסה המונית בסין הרחוקה של סטים 'ליקוטי הלכות' במחיר מוזל במיוחד.

האם עדיין יש צורך בכל כך הרבה סטים?

'מה השאלה בכלל?!', מזדעק ר' נתן.

במשלוח שהגיע מסין רק לפני פחות מחודש, היו כאלפיים סטים, אותם חשבנו למכור במבצע מיוחד לקראת הילולת מוהרנ"ת, אך להפתעתנו נותרו מהם רק כמה מאות בודדים, שיתכן ולא ישאר מהם מאומה עד לעשרה בטבת, ונצטרך להמתין למשלוח הבא שכבר הוזמן...

במהדורה זו, השקענו שעות רבות בגופן חדש וקריא במיוחד על מנת להקל על הלומדים, וכן הורדנו את כותרות הצד כדי שהאות תהיה גדולה יותר לעיני הקורא.

נהג המשלוחים התקשר אליי, וסיפר לי שהוא כל הזמן נוסע מהמחסן לכל קצוות ארץ ישראל, אין לו מנוחה לרגע...

למה אתם לא שומרים את הקבצים לעצמכם? הלא השקעתם בהם כל כך?

הקו שמנחה אותנו מאז ומעולם, הם דבריו של ר' יצחק ברייטער בסדר היום, שצריך להדפיס את הספרים ולהפיץ אותם בזול גדול.

הלא גאון עוזינו מוהרנ"ת זיע"א הזהיר אותנו ברגעיו האחרונים "עיקר עסקכם יהיה יפוצו מעיינותיך חוצה", זה היה עיקר צוואתו. ומה לנו אם נשמור את הקבצים לעצמנו, הלא אפשר להפיצם עשרות מונים יותר.

וזה כל מטרתנו להמשיך ולהשקות אילנות על ידי הפצת ספריו הקדושים כפי רצונו של רבינו הקדוש, ובסיעתא דשמיא, רוב ספרי רבינו שמודפסים כיום בארץ ובחו"ל מועתקים מהקבצים של המכון, וכל הרוצה יבוא ויטול... אנחנו יודעים היום כי אל הקיבוץ הקדוש בראש השנה באומן מגיעים אנשים מארבעים מדינות שונות (!), ובוודאי שחלק גדול ועיקרי מכך הוא בזכות הפצת הספרים בכל כך הרבה שפות, אנגלית, צרפתית, ספרדית,

יפוצ מעיינותיך חוצה

בשורה משמחת

הנגנון שמחים לבשר לכלל אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר
שבסייעתא דשמיא יצא לאור מחדש הספר הקדוש

ליקוטי הלכות

במהדורה מפוארת

באותיות קורן, ללא כותרות משנה

כמו כן ניתן להשיג אצלנו
את הספרים הבאים, שבהוצאת כתבי הנחל
במחירי הקרן:

ליקוטי מוהר"ן גדול:	20 ש"ח
ליקוטי מוהר"ן רגיל:	16 כריכת סקאי, 12 למינציה
ליקוטי תפלות:	23 סקאי, 15 למינציה
ליקוטי עצות:	15 סקאי
ספר המידות:	14 סקאי, 12 למינציה
שיחות ושבחי הר"ן:	15 סקאי
שיחות הר"ן:	12 למינציה
סיפורי מעשיות:	12 למינציה
סיפורי מעשיות עם אידיש:	(בקרוב...)
השתפכות ומשיבת נפש:	15 סקאי, 12 למינציה
חיי מוהר"ן:	16 סקאי
ימי מוהר"ן:	14 סקאי
עלים לתרופה:	23 סקאי
עצות המבוארות:	14 סקאי
כתבי רבי נחמן:	26 סקאי
ליקוטי מוהר"ן מהדורת תקפ"א	גדול 25 רגיל 11

ניתן להזמין את
הספרים במשלוח
עד הבית, בתוספת
דמי משלוח

את הספרים ניתן להשיג בטלפונים: 054-8511148 או 02-9999148

כמו כן הננו שמחים להודיע שבעזרת ה' נמשכת ההכנה לדפוס של הספרים הבאים:

"אוצר היראה השלם" - ה' כרכים מפוארים

חמשה חומשי תורה ברסלב "תורת הנצח" - ה' כרכים מפוארים

"מפתחות ערכים" על כל ספרי "ליקוטי הלכות" במהדורה מפוארת

הרוצים לזכות להיות שותפים מלאים בהדפסתם, נא לפנות לטלפון: 050-4128290 הרב נתן בורשטיין

מהפך חסידי בעיר התורה

לאחר הקמפיין שכשל התאגדו כל החברים וקבלו החלטה לצאת לדרך בקמפיין אחר שאליו הם מייחסים את ההצלחה המיוחדת אל מול המניעות הקשות פעם אחר פעם ♦ ר' עמוס בוקובה מגבאי ומייסדי ההיכל הקדוש בחשיפה מיוחדת על הקמת הקהילה הברסלבית הראשונה ברכסים שעתידה להפוך את פני העיר

למרות שמטבעו אינו מרבה לדבר לפני הקהל, ייסד באותו בית כנסת שיעור יומי ובו דיבר דיבורים קצרים מתורת רבינו הקדוש. הציבור המשתתף בשיעור הלך וגדל.

השיעורים שגיבשו

באותה תקופה הגעתי גם אני לרכסים. נדברנו יחד, כי הנה יש כאן כבר גרעין משמעותי של אנשים האוחזים בדעת רבינו, ומן הראוי למנף את זה הלאה. החלטנו להקים שיעור שבועי מסודר, בו ישיחו משפיעי אנשי שלומנו וידלו מתורת רבינו הקדוש לציבור השומעים.

בתחילה ייסדנו שיעור עם הרב דוד מרגלית שליט"א. בהמשך הגיע הרב יעקב נתן אנשין שליט"א, כאשר שיעור זה עודנו קיים, מזה שנים ארוכות.

השיעור התקיים בעזרת נשים שהייתה ריקה מאדם בשעות אלו. אך תוך זמן קצר הודיעו לנו גבאי בית הכנסת כי הם צריכים את עזרת הנשים לצורך כלשהו. כמי שמכיר את הלך הרוח באותו בית כנסת, ברור לי כשמש כי היתה זו רק אמתלה לסלק אותנו מהמקום.

משם עברנו לבית מדרש נוסף. באחד הימים פנו אלינו והודיעו כי השיעור יכול להמשיך במקום, רק אם נתחייב לא להשאיר יותר ספרי ברסלב בבית המדרש.

יכולנו אולי לעמוד בהוראה זו, אך הרגשנו כי נהיה הרבה יותר משוחררים אם השיעור יתקיים מעתה בבית פרטיים.

במשך תקופה ארוכה השיעור התקיים בביתו של הרב מאיר לוגאסי שהתמסר לשיעור בצורה יוצאת מן הכלל. היה מארגן את הבית לפני השיעור ואחריו, מסדר כיסאות וקונה כיבוד.

להתפלל בבית כנסת של ברסלב, וכמובן התחייבות מפורשת לא לטוס לאומן. על תקנון זה החתימו רבים שלא היתה להם שום זיקה לברסלב.

היו גם מקרים חמורים יותר, בו התנכלו באופן ישיר לחסידי ברסלב, וכן כמה ניסיונות ללמד את הברסלבים לקח, שבחסידי שמים לא צלחו.

כיצד הכל התחיל

באותה תקופה עמד לרשותם של חסידי ברסלב בית כנסת. אך כשהגיעה הקורונה, רכסים כמו נכנסה לסגר מלא. בעקבות האווירה הליטאית, לא היו כאן משחקים. כולם ללא יוצא מן הכלל הקפידו על כל התקנות, ואף הוסיפו להחמיר בחומרות והרחקות יתירות.

כל בתי הכנסת היו סגורים תקופה ארוכה מאוד, מלבד איזה בית כנסת של מרוקאים שהעזו להמרות את דעת תושבי העיר.

כשוך תקופת הקורונה בית הכנסת לא חזר לפעול. במשך הזמן גם הצטברו מניעות רבות, עד שלא היה שייך לשוב ולחזור למקום.

באותה תקופה הגיע לגור ברכסים אברך חשוב, הלא הוא הרב מאיר לוגאסי שליט"א. באחד הימים יצא לו להתפלל בבית כנסת מסוים, והנה הוא שומע אדם הנקרא בשם ברסלב, העומד ומזלזל בריש גלי באחד מגדולי הפוסקים החשובים בדורנו. הוא הוציא דברים מהקשרם, תוך שהוא משתמש בטענה שהוא אינו מקושר לצדיק וכו'...

הרב לוגאסי שראה את הרושם הנוצר על ברסלב באוזני השומעים, החליט לקום ולעסוק בעשה טוב, לכפר על כבוד רבינו הקדוש.

בין כסה לעשור, זכו סוף סוף חסידי ברסלב מהעיר רכסים, לחנוך ולהיכנס למבנה בית הכנסת הנקרא על שם רבינו.

העומד מן הצד ומתגורר בעיר אחרת, לא ישיכל להבין את גודל הבשורה. אך לתושבי רכסים שירקו דם וקיוו וייחלו להגיע לרגע זה במשך שנים, מדובר בתפנית אדירה שאת פירותיה כבר החלו לקצור בתוך תקופה קצרה זו.

ר' עמוס בוקובה הי"ו - איש אשר רוח בו, העומד מאחורי בנין הקהילה ברכסים, מספר לנו על השתלשלות העניינים עד שהחינו והגיענו לזמן הזה.

העלמה

אם עדיין יישנה עיר אחת, בה ההתנגדות לרבינו הייתה חייה וקיימת במלוא עוזה עד לא מכבר - הרי זו העיר רכסים.

ברכסים, האווירה הליטאית שולטת ברמה. לא מתגוררים כאן חסידים כלל. בכל פעם כשקהילה חסידית כלשהיא ניסתה לקנות בפרויקטים הנבנים ברכסים, שמו להם מיד רגלים.

יש כאן גם הרבה בעלי תשובה, אשר באופן טבעי רבים מהם נמשכים לחסידות. אך כאן ברכסים, כולם ללא יוצא מן הכלל נמזגו וקבלו את השקפת העולם הליטאי.

אם על החסידות באופן כללי ישנה כזאת התנגדות, הרי שעל ברסלב על אחת כמה וכמה.

אחד מהורי הילדים הלומדים בתלמוד תורה ברכסים נסע לאומן לראש השנה. מאז, הוסיפו לתקנון של קבלת התלמידים שני סעיפים נוספים: האבא מתחייב לא

נקודת המוקד

הצצה להתפשטות אורו
של הרבי במקומות
חדשים ורחוקים
מ. מנדליא

הקמפיין עמד בסימן
דיבורו של מוהרנ"ת: היכן
שאני רואה חיסרון - או שלא
התפללו עבורו, או שלא התפללו
עליו מספיק!

היה מרגש לראות את ילדי הקהילה,
תינוקות של בית רבן שהשתתפו אף
הם בקמפיין, ובמתיקות מיוחדות קיבלו

השיעור הנודד.. בביתו של ר' מרדכי אלומי

השיעור בבית של ר' מאיר לוגסי

השיעור בבימ"ד החדש

השיעור השבועי - לראשונה - בביהמ"ד ע"ש רביה"ק

גיבוי מהרבנים

לפני כשנה נודע לנו על שטח מסוים
העומד בסמיכות לבתי כנסת אחרים, היכול
להתאים לנו מאוד. פנינו אל הנוגעים בדבר
וקיוונו להצליח לבנות בית כנסת בבנייה
קלה.

ראשית היינו צריכים לצקת יציקת בטון
בשטח המיועד לבית הכנסת. התאספנו יחד
לאספה גורלית, בה התחייב כל אחד להביא
סכום סמלי של 1,500 ש"ח. יתרת הסכום
גויס אצל כמה קרובי משפחה של מתפללי
בית הכנסת.

מיד לאחר השלמת היציקה התעוררו גבאי
בית הכנסת הסמוך, והחלו לטעון כי השטח
שייך להם. על מנת לסתור את טענותיהם
וכדי שיתאפשר גם לנו לבנות בית כנסת, היה
עלינו לקבל גושפנקא מאחד מרבני העיר.

כמה אברכים חשובים המפארים את שם
רבינו ברכסים, נכנסו אחד אחד אל אחד
מרבניה הספרדים של רכסים. כל אברך
בתורו המליץ על קהילת ברסלב, אשר זה
שנים אין להם היכן להתאסף ולהתפלל כמו
לכל קהילה אחרת.

הרב שהכיר את האברכים היטב, חלקם
מהכולל בו עמד בראשותו, וחלקם בתור
אברכים תלמידי חכמים יודעי ספר - התפלא
מאוד ואמר לכל אחד מהם: מה, גם אתה
שייך לברסלב? לא ידעתי שבברסלב ישנם
אברכים חשובים כאלו! בסיום המעמד הכריז
הרב: אם זה ברסלב - אני אדאג שיהיה לכם
בית כנסת! כך קיבלנו חותמת מאחד הרבנים
החשובים בעיר.

קמפיין ועוד קמפיין

כעת היה עלינו לקבוע בזריזות עובדות
בשטח, ולהתחיל בבניית השלד. יצאנו
בקמפיין כדרך כל הארץ. השקענו בו רבות,
אך התוצאות היו מאכזבות.

לאחר קיזוז ההוצאות ועלויות הקמפיין,
ומששללנו את האופציה של לקיחת הלוואות
ענק עבור בניית בית הכנסת, אספנו שוב את
בני הקהילה. הודענו להם כי בקמפיין המוכר
הפסדנו. כעת לא נותרה ברירה אלא לצאת
בקמפיין נוסף - קמפיין התרמה של דקות
התבודדות!

היה לו נוהג נוסף, אליו
התוודעתי רק לאחר תקופה
ארוכה. מידי שבוע הוא היה
מתקשר אלי ושואל אותי: 'עמוס,
אתה מגיע היום?' הייתי עונה לו:
'בטח, מה השאלה בכלל? השיעור אצלי
בראש שדר העדיפויות כמוך!'

רק כעבור זמן נודע לי, שאחת לשבוע
היה מתקשר לרשימה ארוכה של לא פחות
משישים מספרי טלפון! חלקם באמת באו
רק בזכות התזכורת השבועית, מאידך היו
את אלו שאף פעם לא באו. אך הרב לוגאסי
לא אמר נואש. במאור פנים הציע להם לבוא
ולהתחזק, ללבב את ההתקרבות לרבינו
הקדוש.

בני הקהילה חבים את חייהם להרב אנשין.
הוא זה שבנה את הקהילה וגייש את כולנו
כקבוצה. בשיעוריו המרתקים החדיר בנו
דרך ברורה לחפש את רבינו הקדוש, ורבים
נכנסו לתורת ברסלב בזכותו בצורה נכונה.

ההסכם שהופר

לאחר שהשיעור התבסס וריכוז את רוב
ככל חסידי ברסלב מרכסים ואף מחוצה לה,
נמנינו וגמרנו כי הגיעה העת לפתוח מניין
בשבתות וימים טובים.

פנינו למנהלי בית כנסת מרכזי אשר
בבעלותם היה אולם בקומת המרתף, ושכרנו
מהם את האולם. פרסמנו על פתיחת בית
הכנסת, וההיענות הייתה גדולה. בשבוע
הראשון השתתפו במניין כשלושים וחמש
איש, ובשבוע שלאחר מכן כבר השתתפו
בו ארבעים וחמש אנשים. הציבור הגיע אף
ממרחק, ובשבוע השלישי והאחרון כבר היו
חמישים וחמש מתפללים!

מדוע אחרון? מכיוון שבעל הבית קלט
שהמניין בבית המדרש הגדול החל קצת
להתרוקן. אנשים שחיפשו תפילה בחמימות
באו להתפלל אצלנו. במוצאי שבת הוא
הודיע לנו על אתר: ההסכם בטל ומבוטל,
עליכם לחפש מקום חילופי!

ניסינו כמה בתי כנסת צדיים אך
הניסיונות לא צלחו יפה. לצערנו, נאלצנו
להודיע לחסידי ברסלב על היעדר בית
הכנסת. נכנסנו לתקופה של 'המתן' עד שמן
השמים ירחמו.

על מאה אלף ש"ח.
חברים נוספים תרמו
את מערכת האינסטלציה
ועוד.

אור האורות

לאחר עבודה מאומצת היה נראה
כי הנה עוד רגע אנו נכנסים לבית
חינו. אך אז ניצבה מולנו מניעה נוספת
- לא הצלחנו למצוא מקום להתחבר
ממנו לחשמל. ניסיונותיהם של אנשי
מקצוע שהוזמנו למקום לא צלחו.
הכאב היה גדול. כל כך הרבה השקעה
ויגיעה, הכל כבר כמעט מוכן, והנה אנו
נאלצים לעמוד בחוץ רק בשל סיבה טכנית
בלבד.

בשלב מסוים, החלטנו להעביר לפחות את
השיעור של הרב אנשין לבית הכנסת. ניקנו
וסידרנו את בית הכנסת, והזמנו את הציבור
הרחב לשיעור שיתקיים מעתה במקום
הנקרא על שמו של רבינו הקדוש.

אך גם זה לא נמשך יותר משבועיים.
החום בבית הכנסת בימי הקיץ הלוהטים
היה בלתי נסבל. המשתתפים בשיעור נגבו
זיעה ממצחם במשך כל זמן השיעור. לא היה
שייך להמשיך ולראות את משתתפי השיעור
סובלים כך מהחום. בלית ברירה נאלצנו
להחזיר את השיעור לבתים הפרטיים.

לקראת ראש השנה האחרון ביקשנו מכל
חסידי ברסלב ברכסים, כי בעמדם לפני הציון
הקדוש ירבו בתפילות ותחנונים מה' יתברך
שבזכות רבינו הקדוש השוכן פה נזכה כבר
להוציא מן הכח אל הפועל את בנין בית
הכנסת.

לא יאומן כי יסופר. כמה ימים לאחר ראש
השנה נמצא לפתע פתרון כיצד להתחבר
לחשמל. ויהי אור! משהגיעה השעה, הכל
החל להתקדם בחיפזון ובזריזות נפלאה.

קנייה בכפר הערבי

מאותו רגע עבדנו במרוץ נגד הזמן, כדי
להספיק להיכנס לבית הכנסת כבר ליום
הכיפורים. התקנו חלונות בבית הכנסת,
ובמקביל דאגנו לבנות ארון קודש, ולהביא
ספר תורה וסידורים. תוך כמה ימים המקום
הפך מאתר בנייה לבית כנסת של ממש.

משראינו שאכן עמדנו במשימה, הודענו
בערב יום כיפור לכל מי שהיה סיפק בידנו

מכירת שם בית הכנסת

זכינו לראות עין בעין כי השם שמע את
תפילתנו. זמן לא רב אחר כך, הפגישו בינינו
ובין זוג יהודים מבוגר חשוכי ילדים ל"ע.
נאמר לנו כי יש להם בצד סכום גדול, אותו
הם מייעדים לבניית בית כנסת.

בתחילה הם באו לשטח המדובר, וטענו
כי הבעל כבר שנים ארוכות אינו עובד
ויכולותיהם התמעטו. בהמשך הייתה לנו
סייעתא דשמיא מיוחדת. הם החליטו לקנות
את שם בית הכנסת, ותרמו סכום מכובד
מאוד שהספיק לכל בניית השלד.

בשלב זה היה עלינו לצלוח משוכה נוספת.
לא היה לנו אישור רשמי מהעירייה ופחדנו
מאוד מהפיקוח העירוני. בסופו של דבר
החלטנו לבנות את עיקר הבנייה לקראת ה'
אייר - היום בו נכנס רבינו הקדוש להתגורר
בעיר אומן. כידוע, ביום זה הסט"א שובתת
היכן ששובתת. כך הצלחנו להתגבר על
מכשול הפיקוח.

משהושלמה בניית ארבעת הקירות
והתקרה, נכנסנו לעבוד על בניית פנים בית
הכנסת. כאן נחלץ חושים האברך החשוב
הרב מרדכי אלזמי, יחד עם עוד כמה אברכים
שעזרו לו.

במסירות אין קץ הוא עבד כמה שעות
מידי יום, עד שהמלאכה הושלמה. שווי
תרומתו לבית הכנסת בבניית קירות גבס,
התקנת מזגנים, חיבורי חשמל ועוד עולה

המקום השמור מששת ימי בראשית. לביהמ"ד ע"ש הצדיק
האמת לעסוק שם בתיוקן העולם לדורות...

הבטון הטרי שממתין לביהמ"ד שיבנה עליו

על עצמם 10 דקות
התבודדות ביום. היו
שהגדילו לעשות ותרמו 15
דקות התבודדות.

סיפרו לי על שני ילדים שנפגשו
בתחנת אוטובוס. כשפנה אחד מהם אל
חברו והתחיל לדבר אתו, הילד השני סימן
לו כי אינו יכול לדבר עכשיו... הוא באמצע
דקות ההתבודדות שקיבל על עצמו!

יישור השטח כהכנה לבניה

מתחילים עבודות בשטח!

עבודות בשטח

בס"ד עצומה המבנה עומד על תילו

- כי היום
המרגש הגיע, ובית
הכנסת יחל לפעול כבר
בתפילת 'כל נדרי'!

גם בערב יום הקדוש עמלו
מספר אברכים על ניקיון, קניית
והבאת שולחנות ועוד כל מיני סידורים
אחרונים. כך לדוגמא גילינו בשעה 2
בצהריים שחסר חלק מסוים בחיבור
החשמל. בשעה כזאת החנויות כבר סגורות
ב"ה בכל רחבי הארץ, ואין איך להשיג את
החלק המדובר.

לא הייתה לי ברירה אלא להיכנס לכפר
ערבי סמוך ולרכוש את החלק החסר. רק
בשעה 4 אחר הצהריים הושלמה המלאכה.
הרב מרדכי אלזמי סיפר לי כי רק אז הוא
הכניס משהו לפה מאז הבוקר!

מוסיף והולך

ברכת 'שהחיינו' בליל יום כיפור הייתה עם
כוונה ומשמעות מיוחדת, לאחר השקעה
ויגיעה כה מרובה.

למרות ההתראה הקצרה לפני יום הקדוש,
כבר ביום כיפור הגיעו למקום ציבור גדול
ומכובד הרבה מעבר למשוער.

בשבת שאחר יום כיפור כבר השתתפו
למעלה משבעים מתפללים. התפילות היו
בהתרוממות ובהרגשה נפלאה. באו אנשים
מכל רכסים, כאלו שהלכו 25 דקות ברגל.

לאחר השבת, פתיחת בית הכנסת הפכה
לשיחת היום בכל רכסים. כאן בעיר כל בתי
הכנסת הם באותה מתכונת. יש כאן בתי
כנסת המתפללים בנוסח אשכנז, וכאלו
המתפללים בנוסח עדות המזרח. בית כנסת
חסיד ויעוד כזה המתפללים בו תפילה בכח
ובמחיצת כף, אינו תואם את הנוף כלל.

נכנסנו מיד למסלול של שבת חג, שבת
וחג. התפילות בימים אלו, הנגינה בלכה
דודי והריקוד שלאחר התפילה שאבו אליהם
מתפללים רבים.

המצב הגיע לכדי כך, שנאלצנו באמצע
התפילה להשאל סידורים מבית כנסת
סמוך. כשאלה אולו, ביקשנו מהם סידורים
נוספים...

לאור ההצלחה במניין בשבת, התעורר
ביקוש לפתוח מניין לתפילת ותיקין. תוך

זמן קצר המניין
התייצב ומשתתפים
בו מתפללים רבים. כך גם
ייסדנו מניין גדול לתפילות
מנחה וערבית. ביניהם מתקיים
שיעור בספרי רבינו, לו מאזינים
גם יהודים נשואי פנים שאינם חסידי
ברסלב.

את הלילולת רבינו הקדוש קיימנו בראש
כל חוצות. פרסמנו את דבר האירוע, ובו
השתתפו רבים מאזור הקריות - קריית אתא,
קריית ביאליק וקריית שמואל.

מגדלור של הפצה

הציבור שחיכה כל כך הרבה מגיע לכאן
בהמוניו. המתפללים מסתובבים בבית
הכנסת כמעט מתוך שרון חושים. כמו
מקורב טרי שמגיע בפעם הראשונה לאומן,
ועיניו אינן שבעות מהמראות אותן רואה
בפעם הראשונה.

כל מי שמבקר בבית הכנסת יכול כמעט
למשש את אהבת החברים - 'אנן בחביבותא
תליא'. כל אחד ואחד מתקבל כאן בסבר פנים
יפות. הארת הפנים ממש נשפכת כאן החוצה,

כמו אחד ממתפללי בית הכנסת
המציע לאחר תפילת שחרית
כוס קפה לכל המתפללים.

בקשתנו מכלל אנ"ש להעתיר
בעדנו שנוכל להתמודד עם הצו
הריסה שהושת עלינו, וכן שנזכה
לסיים את המלאכה עד תומה,
להשלים את הריצוף ועוד. מי
שנשאו לבו להשתתף ולהניח
אבן יסוד בהשאת רבינו הקדוש,
יכול לעשות זאת בעמדות 'נדרים
פלוס': אור העולם - 'בונים בית
רבינו ברכסים'.

החזון והשאיפה שלנו, להפוך
את בית הכנסת למגדלור של
הפצת אור רבינו הקדוש לכל
הסביבה. כעת עומד על הפרק
לפתוח כולל ערב ללימוד ספרי
רבינו, וכן להביא את רבני
ברסלב לשיעורים קבועים בעיר.
להכיר לתושבי רכסים את פניה
האמיתיים של חסידי ברסלב,
ולהטעים כי טוב סחרה לכל.

ההכנות בערב יום כיפור

ביהמ"ד כיום

ישועת ה' כהרף עין צולם בחודש אלול תשפ"ה

כך זה היה נראה בחודש אלול האחרון

האור של הרבי יאיר לכם את הבית

**בירחון החודשי
תוכלו למצוא:**

מאמרים מיוחדים || כתבות
מרתקות || סיקורי עומק ||
חשיפות בלעדיות || סיפורי
התקרבות מרגשים ועוד...

**במוסף המיוחד
לבני הבית
והילדים תגלו:**

מדורים מהחיים || סיפור
בהמשכים || קומיקס מלא
בהתחזקות || כתבות מהשטח
|| התחזקות קבוצתית

המוסף המהפכני 'אבקשה לבית' שכבש בסערה
את בתי החסידים עד לילדים הקטנים

הצטרפו עכשיו וקיימו את ציוויו של רבינו זצ"ל
'עשו את נשותיכם לחסידות'

חייגו עוד היום 079-56-82-867